

Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 23/11/2009 06:59

Η ιστορία της γέννησης

Απλά και κατανοητά...

<http://dim-rizou.pel.sch.gr/ergasies/xristougena/image008.jpg>

Τον καιρό που στον κόσμο κυριαρχούσαν οι Ρωμαίοι, ο αυτοκράτορας Αύγουστος έβγαλε διαταγή να γραφτούν όλοι οι υπήκοοί του σε καταλόγους. Ήθελε να δει πόσο πληθυσμό είχε το απέραντο κράτος του.

Ένα μεγάλο πηγαινέλα αναστάτωσε όλη την Παλαιστίνη, γιατί η απογραφή έπρεπε να γίνει στον τόπο καταγωγής του καθενός. Η Μαρία και ο Ιωσήφ κατάγονταν από τη γενιά του Δαβίδ. Έπρεπε λοιπόν να πάνε στη Βηθλεέμ.

Φτάνοντας εκεί, χτύπησαν όλες τις πόρτες. Μα ούτε σε σπίτι ούτε σε πανδοχείο βρήκαν δωμάτιο. Επειδή η Παναγία ήταν ετοιμόγεννη, ένας πανδοχέας τη λυπήθηκε και τους επέτρεψε να μείνουν στο στάβλο με τα ζώα.

Εκεί, στο στάβλο γεννήθηκε ο Χριστός. Η μητέρα του τον σπαργάνωσε και τον κοίμισε πάνω στα άχυρα, μέσα στο παχνί. Ολόγυρα τα ζώα τού κρατούσαν συντροφιά και τον ζέσταιναν με την ανάσα τους.

Ήταν χειμωνιάτικη και κρύα νύχτα.

Έξω στον κάμπο, βοσκοί φύλαγαν τα πρόβατά τους και δεν έπεφταν να κοιμηθούν, μην έρθει ο λύκος και τους τα φάει. Έξαφνα, φως μεγάλο έλαμψε κι ένας άγγελος παρουσιάστηκε μπροστά τους.

Οι ποιμένες τρόμαξαν πολύ. Μα ο άγγελος τους είπε:

«Μη φοβάστε, γιατί σας φέρνω μια καλή είδηση που σ' όλο τον κόσμο θα δώσει χαρά. Σήμερα στην πόλη του Δαβίδ γεννήθηκε ο Σωτήρας, που είναι ο Χριστός ο Κύριος. Και το σημείο που θα σας οδηγήσει θα είναι τούτο: θα βρείτε βρέφος φασκιωμένο και ξαπλωμένο σε παχνί».

Κι εκεί που μιλούσε ακόμα ο άγγελος, έξαφνα άνοιξαν τα ουράνια, και στρατός αγγέλων ενώθηκε μαζί του και δοξολογούσε κι έλεγε: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ κι επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία», που σημαίνει: «Δόξα στο Θεό, που βρίσκεται στα επουράνια. Με τη γέννησή του ήλθε στη γη σωτηρία. και στους φανερώθηκε όλη η καλή διάθεση και η αγάπη που έχει ο Θεός γι' αυτούς».

Χάθηκαν οι άγγελοι και σηκώθηκαν τότε οι βοσκοί και πήγαν στη Βηθλεέμ, βρήκαν το στάβλο, όπως τους είχε πει ο άγγελος, και, μπαίνοντας, είδαν το βρέφος που κοιμόταν στο παχνί και τη μητέρα του που καθόταν πλάι του. Με συγκίνηση γονάτισαν μπρος στο παχνί και προσκύνησαν.

Τον καιρό που γεννήθηκε ο Χριστός ζούσαν στην Ανατολή τρεις άνθρωποι πολύ σοφοί. Γι' αυτό τους έλεγαν Μάγους. Αυτοί, που από χρόνια μελετούσαν τα ουράνια σώματα, ξαφνικά παρατήρησαν ένα πρωτόφαντο αστέρι. Έβγαλαν λοιπόν το συμπέρασμα ότι γεννήθηκε ο Σωτήρας του κόσμου. Το αστέρι αυτό τους οδήγησε στην Ιερουσαλήμ.

Οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, που περίμεναν τον ελευθερωτή βασιλιά, αναστατώθηκαν, όταν είδαν τους Μάγους. Μα πιο πολύ απ' όλους αναστατώθηκε ο Βασιλιάς Ηρώδης, γιατί φοβόταν μήπως

κάποιος του πάρει το θρόνο.

Φώναξε λοιπόν τους συμβούλους του και ζήτησε να μάθει πού λένε οι Γραφές ότι θα γεννηθεί αυτός ο βασιλιάς. Εκείνοι του διάβασαν το ιερό βιβλίο με τις προφητείες που έλεγε ότι θα γεννηθεί στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας.

Αμέσως ο Ηρώδης κάλεσε τους Μάγους στο παλάτι και τους ρώτησε πότε ακριβώς είδαν το αστέρι. Έπειτα τους έστειλε στη Βηθλεέμ, λέγοντάς τους: «Πηγαίνατε με το καλό. Ψάξτε να βρείτε το παιδί κι ελάτε να με ειδοποιήσετε, για να πάω κι εγώ να το προσκυνήσω».

Οι Μάγοι έφυγαν, ακολουθώντας το αστέρι, που τους οδήγησε ως το μέρος όπου βρισκόταν το παιδί. Μπήκαν μέσα, γονάτισαν και το προσκύνησαν. Ύστερα του πρόσφεραν τα δώρα τους: χρυσάφι, λιβάνι και σμύρνα (αρώματα).

Μετά την προσκύνηση, άγγελος Κυρίου τους πρόσταξε να μην πάνε πίσω στον Ηρώδη, αλλά να φύγουν από άλλο δρόμο, γιατί ο Ηρώδης είχε κακό σκοπό για το παιδί.

Οι τρεις Μάγοι έφυγαν από άλλο δρόμο για την πατρίδα τους, γιατί δεν ήθελαν να τους δει και να τους ρωτήσει ο βασιλιάς Ηρώδης, που γύρευε το κακό του παιδιού.

Μόλις όμως έφυγαν οι Μάγοι, ο άγγελος παρουσιάστηκε στον Ιωσήφ και του είπε:

- Σήκω, πάρε το παιδί και τη μητέρα του και φύγετε για την Αίγυπτο. Θα μείνετε εκεί ώσπου να σου πω, γιατί ο Ηρώδης θα ψάξει να βρει το παιδί για να το σκοτώσει.

Υπακούοντας στο θέλημα του Θεού, ο Ιωσήφ πήρε τη μητέρα και το παιδί και φύγανε νύχτα για την Αίγυπτο. Έτσι βγήκε αληθινός ο λόγος που είχε πει ο προφήτης Ωσηέ, πολλά χρόνια προτού γεννηθεί ο Χριστός: «Από την Αίγυπτο κάλεσα τον Υιό μου».

Αργότερα, όταν ο Ηρώδης είχε πια πεθάνει, παρουσιάστηκε ξανά ο άγγελος στον Ιωσήφ και του παράγγειλε να πάρει τον Ιησού και τη Μαρία και να γυρίσουν πίσω στην Παλαιστίνη. Γύρισαν πραγματικά, και πήγαν να μείνουν στη μικρή πόλη που την έλεγαν Ναζαρέτ, πατρίδα της Παναγίας. Εκεί μεγάλωσε ο Ιησούς. Γι' αυτό αργότερα τον είπαν Ναζωραίο.

(Από τα βιβλία «Η ζωή με το Χριστό» της Γ' τάξης και «Ο δρόμος του Χριστού» της Δ' τάξης του σχολείου)

Απ'Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 25/11/2009 17:12

Η Προέλευση του Εορτασμού των Χριστουγέννων

<http://www.eurotales.eril.net/gxmas/2.jpg>

Στα μέσα του χειμώνα συνηθίζονταν διάφοροι εορτασμοί, ακόμα και πριν αρχίσει ο εορτασμός των Χριστουγέννων στις 25 Δεκεμβρίου.

Τα Χριστούγεννα ήταν αρχικά μία κινητή γιορτή που εορταζόταν σε πολλές διαφορετικές στιγμές κατά τη διάρκεια του έτους.

Η επιλογή της 25ης Δεκεμβρίου έγινε από τον Πάπα Ιούλιο τον Α, τον 4ο μ.Χ. αιώνα επειδή η συγκεκριμένη ημερομηνία συνέπιπτε με τα ειδωλολατρικά τελετουργικά για το Χειμερινό Ηλιοστάσιο ή την Επιστροφή του Ήλιου. Η πρόθεσή του ήταν να αντικατασταθεί ο ειδωλολατρικός εορτασμός από τον Χριστιανικό. Το 1752, αφαιρέθηκαν 11 ημέρες από το έτος, όταν έγινε η αλλαγή από το Ιουλιανό στο Γρηγοριανό ημερολόγιο.

Κατά συνέπεια, η ημερομηνία της 25ης Δεκεμβρίου μετακινήθηκε κατά 11 ημέρες.

Κάποια τμήματα της Χριστιανικής εκκλησίας, οι λεγόμενοι παλαιοημερολογίτες, γιορτάζουν ακόμα και σήμερα τα Χριστούγεννα στις 7 Ιανουαρίου (25 Δεκεμβρίου με το Ιουλιανό ημερολόγιο).

Πολλές από τις παραδόσεις που συνδέονται με τα Χριστούγεννα (ανταλλαγή δώρων, στολισμοί, κάλαντα, Χριστουγεννιάτικο δέντρο) έχουν τις ρίζες τους σε παλαιότερες θρησκείες.

Valentine floral creations

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 26/11/2009 10:04

Το Χριστουγεννιάτικο Δέντρο

<http://pf.pstatic.gr/Pathfinder/News/articles/6/8308706.jpg>

Οι πρόγονοι του Χριστουγεννιάτικου δέντρου μπορούν να αναζητηθούν στα ειδωλολατρικά έθιμα της λατρειας των δέντρων. Τότε δέντρα μεταφέρονταν μέσα στα σπίτια και οι άνθρωποι τα στόλιζαν για να εξασφαλίσουν καλή σοδειά τον επόμενο χρόνο. Λέγεται ότι ο Μαρτίνος Λούθηρος ξεκίνησε την παράδοση των αναμμένων λαμπών στο Χριστουγεννιάτικο δέντρο, στη Γερμανία, τον 16ο αιώνα. Η εικόνα ενός πράσινου δέντρου την παραμονή των Χριστουγέννων, με τα αστέρια να λάμπουν στον ουρανό από πάνω του, λέγεται ότι του έκανε μεγάλη εντύπωση κι έτσι τοποθέτησε ένα παρόμοιο δέντρο, διακοσμημένο με αναμμένα κεριά, μέσα στο σπίτι του. Στα μέσα του 1800, το έθιμο του Χριστουγεννιάτικου δέντρου είχε επεκταθεί ταχύτατα σε όλο τον κόσμο. Το έθιμο γινόταν αιτία για πολλά ατυχήματα!. Έτσι, μέχρι να εφευρευθούν τα ηλεκτρικά φωτάκια, οι προνοητικοί είχαν και έναν κουβά νερό κάτω από το δέντρο, για τον κίνδυνο πυρκαγιάς...

Το 1882, το πρώτο ηλεκτρικά φωτισμένο Χριστουγεννιάτικο δέντρο του κόσμου, στολίσθηκε στην πόλη της Νέας Υόρκης, στην κατοικία του Έντουαρτ Τζόνσον, ενός συναδέλφου του εφευρέτη Τόμας Εντισον. Σήμερα, περισσότερα από 72 εκατομμύρια δέντρα στολιζονται κάθε Χριστούγεννα, και από αυτά, 35 εκατομμύρια είναι αληθινά δέντρα ενώ 37 εκατομμύρια είναι ψεύτικα.

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 26/11/2009 10:13

Υπήρχε χιόνι τα Χριστούγεννα;

<http://www.medlook.net/kids/images/snowflake.gif>

Στην Βίβλο δεν γίνεται καμία αναφορά ότι υπήρχε χιόνι την νύχτα που γεννήθηκε ο Χριστός και όμως, κάθε χρόνο η ελπίδα πως θα ζήσουμε "λευκά Χριστούγεννα" επανέρχεται! Από που μας ήρθε τελοσπάντων αυτή η τρελή ιδέα πως τα Χριστούγεννα πρέπει να είναι λευκά για να είναι τέλεια;

(Γιατί όχι πράσινα; Ή μπλε;)

Το πιο πιθανό είναι η ιδέα αυτή να μεταδόθηκε γύρω στο 1843 όταν ο Άγγλος συγγραφέας Τσαρλς Ντίκενς έγραψε την ίσως πιο διάσημη χριστουγεννιάτικη ιστορία για ένα πάμπλουτο, μα πολύ τσιγκούνη επιχειρηματία και εχθρό των Χριστουγέννων, τον Εμπενίζερ Σκρουτζ.

Την παραμονή των Χριστουγέννων επισκέπτονται τον Σκρουτζ τρία πνεύματα, το πνεύμα των περασμένων, το πνεύμα των παρόντων και αυτό των μελλοντικών Χριστουγέννων. Τα πνεύματα του δείχνουν πως το να έχει φίλους είναι πολύ σημαντικότερο από το να αποκτήσει όλο και περισσότερα χρήματα. Μετά από αυτή την επίσκεψη ο Σκρουτζ αλλάζει εντελώς και δωρίζει πολλά χρήματα και δώρα σε γνωστούς και άγνωστους!

Την εποχή που έγραψε ο Ντίκενς την ιστορία του επικρατούσε στην Αγγλία ένας παγετώνας, η Αγγλία ήταν λοιπόν για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα καταχιονισμένη, όπως και το σενάριο του Ντίκενς!

Όταν λοιπόν οι άνθρωποι στα επόμενα χρόνια διηγούνταν αυτή την ιστορία, είχαν πάντα στο μυαλό ότι συνέβηκε τα Χριστούγεννα και μάλιστα σε κατάλευκο τοπίο, γι' αυτό ίσως να επικράτησε η άποψη πως το χιόνι είναι απαραίτητο για ωραία Χριστούγεννα.

Οι χιονάνθρωποι στις χριστουγεννιάτικες κάρτες... είναι απλώς το αποδεικτικό στοιχείο πως θέλουμε τα Χριστούγεννα να είναι λευκά!

=====

Απ'Ηρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 27/11/2009 21:20

Το Χριστόψωμο

Από τις προετοιμασίες της παραμονής των Χριστουγέννων πιο χαρακτηριστική είναι εκείνη που αναφέρεται στο ζύμωμα του χριστόψωμου. Η συνήθεια αυτή είναι πολύ ριζωμένη στους αγρότες και τους τσοπάνηδες. Απλές και ταπεινές νοικοκυρές κάνουν τη ζύμη με ιδιαίτερη ευλάβεια. Θεωρείται το έργο αυτό θείο, είναι έθιμο καθαρά Χριστιανικό. Κατά τόπους φτιάχνεται σε διάφορες μορφές το Χριστόψωμο κι έχει διαφορετικές ονομασίες όπως: "το ψωμί του Χριστού", "Σταυροί", "βλάχες" κ.ά."

Την παραμονή των Χριστουγέννων "παντρεύουν", σε πολλά μέρη της Ελλάδας, τη φωτιά. Παίρνουν ξύλο με θηλυκό όνομα π.χ. κερασιά και ένα με αρσενικό όνομα, ας πούμε πλάτανος και ο νοικοκύρης λέγει: "Παντρεύω σε φωτιά για το καλό της νοικοκυράς".

Από τα Χριστούγεννα ως τα Φώτα έβαζαν άλλοτε στο τζάκι δώδεκα αδράχτια για να τα βλέπουν οι καλικάντζαροι να μη κατεβαίνουν από την καπνοδόχο. "Οι πιστοί στις παραδόσεις από την παραμονή των Χριστουγέννων μέχρι τα Θεοφάνεια που φεύγουν οι καλικάντζαροι, δεν τρώνε ελιές, φασόλια και σύκα για να μην κάνουν καλογήρους".

Στη Λήμνο την δεύτερη μέρα των Χριστουγέννων σφάζουν γουρουνόπουλα και το βράδυ της ίδιας μέρας χορεύουν.

=====

Απ'Ηρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 02/12/2009 15:14

Οι τρεις Μάγοι

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/f/ff/Sant%27Apollinare_Nuovo_00.jpg/180px-Sant%27Apollinare_Nuovo_00.jpg

Η ιστορία των Μάγων, όπως τη μάθαμε στα παιδικά μας χρόνια, ξεκινά πολλά χρόνια πριν την γέννηση του Χριστού.

Τότε, ένας Πέρσης προφήτης, ο Βαλαάμ, είπε ότι: «Θα ανατείλει άστρο από τον Ιακώβ και θα παρουσιαστεί άνθρωπος από τον Ισραήλ, που θα συντριψει τους εχθρούς Μωαβίτες». Η προφητεία αυτή πέρασε από γενιά σε γενιά ως σημάδι για την γέννηση ενός μεγάλου Βασιλιά που θα εξουσιάσει όλες τις φυλές της γης.

Πολλά χρόνια πέρασαν και το «Άστρο της Βηθλεέμ» εμφανίστηκε στον ουρανό. Οι απόγονοι του Βαλαάμ το πρόσεξαν και κατάλαβαν ότι είχε έρθει το πλήρωμα του χρόνου. Έτσι ξεκίνησε από τα βάθη της Ανατολής μια τριμελής αποστολή που θα μετέφερε δώρα στον νέο βασιλιά. Αυτοί ήταν οι γνωστοί μας τρεις Μάγοι, Μελχιόρ, ο Γκασπάρ και ο Βαλτάσαρ. Μετά από ένα κοπιαστικό ταξίδι και ακολουθώντας πάντα το φωτεινό αστέρι της Βηθλεέμ, φτάνουν στον στάβλο όπου βρίσκουν τον Ιησού, τον «Νέο Βασιλιά των Ιουδαίων», που μόλις είχε γεννηθεί.

Μόλις οι τρεις Μάγοι έφτασαν στο στάβλο, μπήκαν και είδαν το βρέφος σε μία φάτνη, δίπλα στους γονείς του, τη Μαρία και τον Ιωσήφ και υποκλίθηκαν μπροστά του σε ένδειξη σεβασμού, φέρνοντάς του ως δώρα χρυσάφι, σμύρνα και λιβάνι. Η Παναγία θέλοντας να ανταποδώσει τα δώρα των Μάγων, έδωσε στον καθένα από αυτούς ένα κομμάτι από τα σπάργανα του Ιησού.

Οι τρεις Μάγοι ήταν από τα πιο μυστήρια πρόσωπα του αρχαίου κόσμου. Σύμφωνα με μια εκδοχή, λέγεται ότι ο Γκασπάρ ερχόταν από την Ταρσό, ο Μελχιόρ από τη Βαβυλωνία και ο Βαλτάσαρ από την Αφρική. Τα δώρα που πρόσφεραν στο νεογέννητο Χριστό, δείχνουν ότι ήταν πλούσιοι άνθρωποι, ικανοί να εξοπλίσουν ένα στρατό για να τους συνοδέψει στο μακρινό ταξίδι τους. Αυτή την δυνατότητα σπάνια την είχαν απλοί άνθρωποι ακόμα κι αν ήταν σοφοί. Ο χρυσός ήταν και εξακολουθεί να είναι το πολυτιμότερο μέταλλο, ενώ το λιβάνι και τα σμύρνα ήταν τα ακριβότερα αρώματα εκείνης της εποχής. Μόνο βασιλείς μπορούσαν να προσφέρουν παρόμοια δώρα. Μάγοι; Σοφοί; Βασιλείς; Το μυστήριο παραμένει.

Τα δώρα που προσέφεραν οι τρεις Μάγοι στον νεογέννητο Χριστό έχουν έναν ιδιαίτερο συμβολισμό. Το χρυσάφι του Μελχιόρ συμβολίζει τη βασιλική καταγωγή του Χριστού, το λιβάνι του Βαλτάσαρ συμβολίζει τη θεϊκή Του καταγωγή και η σμύρνα του Γκασπάρ συμβολίζει τη θνητή Του καταγωγή.

Υπάρχει, όμως, και ένα μυστήριο σχετικό με τον αριθμό των Μάγων. Πόσοι ήταν τελικά; Η παράδοση αναφέρει άλλοτε δύο και άλλοτε περισσότερους. Τον αριθμό «τρεις» τον ανέφερε ο Πάπας Λέων τον 5ο αιώνα, ο οποίος, όπως και ο Ωριγένης, τον καθόρισε από τα τρία δώρα που προσφέρθηκαν στον Ιησού Χριστό, το χρυσό, το λιβάνι, και τη σμύρνα. Στις απεικονίσεις των Μάγων, ο Γκασπάρ, ο γεροντότερος και σχεδόν πάντοτε με γενειάδα, είναι ο πρώτος, ο Μελχιόρ, πάντα νέος και χωρίς γενειάδα, είναι δεύτερος, ενώ ο Βαλτάσαρ απεικονίζεται πάντα πολύ μελαχρινός ή μαύρος και έρχεται τρίτος κατά σειρά.

Ο Ματθαίος αναφέρει ότι όταν γεννήθηκε ο Ιησούς, μάγοι από την Ανατολή κατέφθασαν στην Ιερουσαλήμ και ζητούσαν να μάθουν πού βρισκόταν ο νέος βασιλιάς για να τον προσκυνήσουν. Αξίζει να σημειωθεί ότι δεν αναφέρει πουθενά τον αριθμό και τα ονόματα των Μάγων. Η άφιξή τους

θορύβησε τον βασιλιά Ηρώδη (73-4 π.Χ), ο οποίος συγκάλεσε τους αρχιερείς του για να πληροφορηθεί τον τόπο της γέννησης. Οι αρχιερείς γνώριζαν τη σωστή απάντηση και έτσι ο Ηρώδης έστειλε τους μάγους στη Βηθλεέμ με την εντολή να τον ενημερώσουν μόλις εντοπίσουν τον Ιησού, ώστε και ο ίδιος να υποβάλει τα σέβη του. Οι μάγοι προσκύνησαν το νεογέννητο, του προσέφεραν χρυσό, λίβανο και σμύρνα. Συγκεκριμένα στο εδάφιο 11 του δεύτερου κεφαλαίου γράφει: «και ελθόντες εις την οικίαν είδον το παιδίον μετά Μαρίας της μητρός αυτού, και πεσόντες προσεκύνησαν αυτώ, και ανοίξαντες τους θησαυρούς αυτών προσήνεγκαν αυτώ δώρα, χρυσόν και λίβανον και σμύρναν.» Επέστρεψαν στον τόπο τους, αποφεύγοντας επιμελώς τον Ηρώδη, καθώς είχαν ειδοποιηθεί από όνειρο για τις μη αγαθές του προθέσεις. Ο Ηρώδης εξοργίστηκε από τον εμπαιγμό και διέταξε τη σφαγή των νηπίων ηλικίας έως δύο ετών. Ο Ιωσήφ, η Μαρία και ο Ιησούς είχαν ήδη διαφύγει στην Αίγυπτο.

Η φάτνη

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/f/f9/Giotto_-_Scrovegni_-_18_-_Adoration_of_the_Magi.jpg/270px-Giotto_-_Scrovegni_-_18_-_Adoration_of_the_Magi.jpg

Στο Ευαγγέλιο του Λουκά, το μέρος όπου τοποθετήθηκε ο Χριστός αμέσως μετά τη γέννησή του αναφέρεται ως φάτνη. Κατ' επέκταση, ο όρος φάτνη αποδίδεται σε ολόκληρο το στάβλο της γέννησης του Θεανθρώπου.

Σε ανάμνηση της φάτνης στην οποία γεννήθηκε ο Χριστός, οι χριστιανοί συνηθίζουν να κατασκευάζουν κατά τη περίοδο των "εορτών των Χριστουγέννων" ομοίωμα της φάτνης της Γεννήσεως με τα κύρια πρόσωπα των σχετικών ευαγγελικών περικοπών δηλαδή της Παναγίας, του Χριστού, του Ιωσήφ, των τριών Μάγων, των τριών βοσκών, αγγέλων καθώς και κάποιων ζώων.

Το 1224 μ.Χ. ο Ιταλός Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης έστησε μία φάτνη στο ιταλικό χωριό Greccio. Για την κατασκευή της χρησιμοποίησε ξύλα και άχυρα ενώ αξιοσημείωτο είναι ότι τα ζώα ήταν πραγματικά.

Το 1562 μ.Χ. και κυρίως στην Πράγα, γνωρίζοντας τη δύναμη που έχει ο συμβολισμός της φάτνης στον θρησκευόμενο λαό, οι Ιησουίτες κατασκευάζουν φάτνες μέσα στις εκκλησίες, ενώ οι εν λόγω φάτνες θεωρούνται από τις παλαιότερες που υπάρχουν μέχρι και σήμερα.

Με την πάροδο των χρόνων, οι φάτνες μπαίνουν στα σπίτια. Στην αρχή ήταν μικρές κατασκευές από γυαλί, πορσελάνη, κερι, ψίχα ψωμιού ή ξύλο.

Στη Γαλλία, κατά τη διάρκεια της Επανάστασης, η απαγόρευση της αναπαράστασης θρησκευτικών σκηνών σε δημόσιους χώρους ευνοεί τη δημιουργία φάτνων μέσα στα σπίτια και το εμπόριο μικρών φιγούρων, μεταξύ των οποίων βοσκοί με κατακόκκινα μάγουλα και ενδυμασίες του 18ου αι.

Η παράδοση της φάτνης αρχίζει σιγά-σιγά να εξαπλώνεται σε όλο τον κόσμο και να παίρνει διάφορες μορφές: αφρικανική φάτνη από ξύλο, ασιατική φάτνη με τον Χριστό να έχει σχιστά μάτια, ακόμα και φάτνη από ασήμι στη Ρουμανία.

Στη Λατινική Αμερική, οι φάτνες είναι όσες σχεδόν και τα χωριά. Άλλες από ξύλο, άλλες από πυλό ή ζυμάρι, ακόμα και από ζάχαρη.

Η εκλέπτυνση της φάτνης φτάνει στο απόγειό της με τις ναπολιτάνικες φάτνες, όπου όλες οι φιγούρες είναι πλούσια στολισμένες.

Η φάτνη, όπως τη γνωρίζουμε σήμερα, προέρχεται από την Ιταλία μεταξύ του 15ου και του 16ου αι. Αποτελείται από έγχρωμες φιγούρες, που πολλές φορές φτάνουν ακόμα και το φυσικό μέγεθος του

ανθρώπου. Η Νάπολη φημίζεται για τις φάτνες αυτές που έχουν διάφορα μεγέθη και μια μεγάλη ποικιλία σε φιγούρες. Τα πρόσωπα είναι από ζωγραφισμένο πυλό, έχουν γυάλινα μάτια, ο σκελετός είναι από στουπί ενισχυμένο με σύρμα, ενώ τα ρούχα είναι φτιαγμένα από πλούσια υφάσματα.

Σήμερα, συνηθίζουμε να τοποθετούμε τις φάτνες στη βάση του χριστουγεννιάτικου δέντρου, αλλά τις συναντάμε και σε υπαίθριους χώρους πλατειών, δήμων, οργανισμών και ιδιωτικών εταιρειών.

Μια από τις μεγαλύτερες Χριστουγεννιάτικες φάτνες που έχουν κατασκευαστεί ποτέ, φιλοξενείται στην Αυστρία, στο μουσείο της πόλης Στάιερ. Φτιάχτηκε το 1930 και οι φιγούρες που την αποτελούν ανέρχονται στον εκπληκτικό αριθμό των 778!

Τα λαμπάκια

Τα Χριστούγεννα συνηθίζουμε να στολίζουμε το σπίτι μας και το χριστουγεννιάτικο δέντρο με λαμπάκια. Τα λαμπάκια και η φωτιά στο τζάκι, που ανάβουμε αυτές τις μέρες, συμβολίζουν τη ζωή και τη ζεστασιά καταμεσής του κρύου και σκοτεινού χειμώνα. Τι πιο όμορφο θέαμα από ένα λαμπερό και πολύχρωμο χριστουγεννιάτικο έλατο!

Το στόλισμα του Χριστουγεννιάτικου δέντρου είναι ένα οικογενειακό γεγονός. Τα λαμπάκια, τα στολίδια και το άστρο στην κορυφή του δέντρου εξυμνούν την ομορφιά του έλατου και γεμίζουν την ατμόσφαιρα με ζεστασιά, αγάπη και ευτυχία, τρεις συμβολικές έννοιες για τις γιορτινές αυτές μέρες.

Εκτός από το Χριστουγεννιάτικο δέντρο, όμως, και το εσωτερικό του σπιτιού, τα λαμπάκια στολίζονται και φέγγουν παντού. Από τα μπαλκόνια μας, μέχρι τους δρόμους, τις βιτρίνες των καταστημάτων, τα εστιατόρια και τα εμπορικά κέντρα.

Από πού, όμως, προέρχεται το έθιμο του στολισμού;

Ο στολισμός του χριστουγεννιάτικου δέντρου έχει τις ρίζες του στις παλιές παραδόσεις. Οι μπάλες συμβολίζουν το μήλο του προπατορικού αμαρτήματος, τα λαμπάκια και τα κεριά είναι αρχαία σύμβολα του θριάμβου της άνοιξης επί του σκότους του χειμώνα αλλά και του φωτός που έφερε ο Χριστός στις ζωές των ανθρώπων.

Τα πρώτα χριστουγεννιάτικα δέντρα στολίζονταν με κεριά. Με το πέρασμα των χρόνων τη θέση των κεριών πήραν λάμπες που έπαιρναν μέσα κερι ή μεταλλικά φανάρια με μικρά φυτίλια που κρεμόντουσαν από τα κλαδιά σαν στολίδια. Με την ανακάλυψη του ηλεκτρικού ρεύματος, όμως, οι άνθρωποι χρησιμοποίησαν κόκκινα, άσπρα και μπλε λαμπάκια που αναβόσβηναν και φώτιζαν τις χριστουγεννιάτικες γιορτές τους.

pathfinder.gr

http://www.youtube.com/watch?v=fUHYnOTJ_uk

Απ'ἤρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Bianka - 02/12/2009 18:03

<http://www.youtube.com/watch?v=uNY0DBIYnZc&feature=related>

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιάννα - 04/12/2009 08:14

Σκυλοκρέμμυδο

<http://img.pathfinder.gr/CMAN/i/867/I4/573740-28391282.jpg>

Το σκυλοκρέμμυδο ή κρεμύδα είναι συνηθισμένο φυτό στην Κρήτη.

Φυτρώνει άγριο και μοιάζει με μεγάλο κρεμμύδι.

Ακόμα και να το βγάλεις απ' τη γη και να το κρεμάσεις, δεν παύει να βγάζει νέα φύλλα και άνθη.

Ο λαός πιστεύει ότι αυτή τη μεγάλη ζωτική του δύναμη μπορεί να τη μεταδώσει σε έμψυχα και άψυχα, γι' αυτό την πρωτοχρονιά κρεμούν σκυλοκρέμμυδο στα σπίτια τους.

Το έθιμο του ροδιού

http://www.myworld.gr/assets/media/IMPORTED/1197634098_11.jpg

Το πρωί της Πρωτοχρονιάς, η οικογένεια πηγαίνει στην εκκλησία, ντυμένοι όλοι με τα καλά τους ρούχα για να παρακολουθήσουν τη λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου και να υποδεχτούν το νέο χρόνο, καλό κι ευλογημένο.

Ο νοικοκύρης κρατάει στην τσέπη του ένα ρόδι, για να το λειτουργήσει. Γυρνώντας σπίτι, πρέπει να χτυπήσει το κουδούνι της εξώπορτας και να του ανοίξουν, δεν κάνει να ανοίξει ο ίδιος με το κλειδί του. Έτσι θα είναι ο πρώτος που θα μπει στο σπίτι για να κάνει το καλό ποδαρικό, με το ρόδι στο χέρι.

Μπαίνοντας μέσα, με το δεξι ποδάρι, σπάζει το ρόδι πίσω από την εξώπορτα, το ρίχνει δηλαδή κάτω με δύναμη για να σπάσει και να πεταχτούν οι ρώγες του παντού και ταυτόχρονα λέει: "με υγεία, ευτυχία και χαρά το νέο έτος κι όσες ρώγες έχει το ρόδι, τόσες λίρες να έχει η τσέπη μας όλη τη χρονιά".

Τα παιδιά μαζεμένα γύρω-γύρω κοιτάζουν οι ρώγες να είναι τραγανές και κατακόκκινες. Όσο γερές κι όμορφες είναι οι ρώγες, τόσο χαρούμενες κι ευλογημένες θα είναι οι μέρες που φέρνει μαζί του ο νέος χρόνος.

(κείμενο στο βιβλίο της δασκάλας Αγγελικής Μαστρομιχαλάκη "Χριστούγεννα-Πρωτοχρονιά-Θεοφάνεια")

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από ΑΡΙΣΤΟΥΛΑ - 04/12/2009 08:34

Εκτος απο το σκυλοκρεμμυδο(εμεις εδω το λεμε ασκελοτουρα),μαζευουμε και απο τη θαλασσα ενα βοτσαλο.Και το βραδυ της πρωτοχρονιας πεταμε της περσυνης χρονιας και μαζευουμε τα καινουρια.

Απ'ἤρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 04/12/2009 19:42

Το έθιμο του αναμμένου πουρναριού στην Ἡπειρο

Στην Ἡπειρο έχουν μια ωραία συνήθεια που τη βασίζουν σε μια παλιά παράδοση.

Όταν γεννήθηκε ο Χριστός και πήγαν, λέει, οι βοσκοί να προσκυνήσουν, ήτανε νύχτα σκοτεινή.

Βρήκαν κάπου ένα ξερό πουρνάρι κι έκοψαν τα κλαδιά του.

Πήρε ο καθένας από ένα κλαδί στο χέρι, του έβαλε φωτιά και γέμισε το σκοτεινό βουνό χαρούμενες φωτιές και τριξίματα και κρότους.

Από τότε, λοιπόν, έχουν τη συνήθεια στα χωριά της Ἀρτας, όποιος πάει στο σπίτι του γείτονα, για να πει τα χρόνια πολλά, καθώς και όλα τα παιδιά τα παντρεμένα, που θα πάνε στο πατρικό τους, για να φιλήσουν το χέρι του πατέρα και της μάνας τους, να κρατούν ένα κλαρί πουρνάρι, ή ό,τι άλλο δεντρικό που καίει τρίζοντας.

Στο δρόμο το ανάβουν και το πηγαίνουν έτσι αναμμένο στο πατρικό τους σπίτι και γεμίζουν χαρούμενες φωτιές και κρότους τα σκοτεινά δρομάκια του χωριού.

Ακόμη και στα Γιάννενα το ίδιο κάνουν.

Μόνο που εκεί δεν κρατούν ολόκληρο το κλαρί το πουρνάρι αναμμένο στο χέρι τους – είναι μεγάλη πολιτεία τα Γιάννενα – αλλά κρατούν στη χούφτα τους μια χεριά δαφνόφυλλα και πουρναρόφυλλα, που τα πετούν στο τζάκι, μόλις μπούνε και καλημερίζουν.

Κι όταν τα φύλλα τα ξερά πιάσουν φωτιά κι αρχίσουν να τρίζουν και να πετάνε σπίθες, εύχονται:

«Ἀρνιά, κατσίκια, νύφες και γαμπρούς!»

Αυτή είναι η καλύτερη ευχή για κάθε νοικοκύρη.

Να προκόβουν τα κοπάδια του, να πληθαίνει η φαμελιά του, να μεγαλώνουν τα κορίτσια και τα παλικάρια του, να του φέρνουν στο σπίτι νύφες και γαμπρούς, να του δώσουν εγγόνια που δε θ' αφήσουν τ' όνομα το πατρικό να σβήσει.

Απ'ἤρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 04/12/2009 19:44

Το Χριστόξυλο...έθιμο της Μακεδονίας

Στα χωριά της βορείου Ελλάδας, ο νοικοκύρης ψάχνει στα χωράφια τις παραμονές των γιορτών και διαλέγει το Χριστόξυλο, δηλαδή το πιο όμορφο, γερό και χοντρό ξύλο από πεύκο ή ελιά, που θα το πάει σπίτι του, με σκοπό να καίει συνέχεια στο τζάκι από τα Χριστούγεννα μέχρι και τα Φώτα.

Ο λαός πιστεύει ότι καθώς καίγεται το Χριστόξυλο, ζεσταίνεται ο Χριστός στην κρύα σπηλιά της Βηθλεέμ.

Πριν ο νοικοκύρης φέρει το Χριστόξυλο, κάθε νοικοκυρά φροντίζει να έχει καθαρίσει καλά το σπίτι και με ιδιαίτερη προσοχή το τζάκι, ώστε να μη μείνει ούτε ίχνος από την παλιά στάχτη.

Καθαρίζουν ακόμη και την καπνοδόχο, για να μη βρίσκουν πατήματα να κατέβουν οι καλικάντζαροι,

τα κακά δαιμόνια, όπως λένε στα παραδοσιακά χριστουγεννιάτικα παραμύθια.

Το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων, όταν όλη η οικογένεια θα είναι μαζεμένη γύρω από το τζάκι, ο νοικοκύρης του σπιτιού θα ανάψει την καινούρια φωτιά και θα μπει στην πυροστιά το Χριστόξυλο, με ευχή όλων να αντέξει για όλο το δωδεκάημερο των γιορτών.

"Τα καρύδια" Παραδοσιακό ομαδικό παιχνίδι που παίζουν τα παιδιά στην Ήπειρο.

Την ημέρα των Χριστουγέννων, τα παιδιά, κορίτσια και αγόρια, παίζουν "τα καρύδια". Το παιχνίδι είναι ομαδικό και παίζεται ως εξής:

Κάποιο παιδί χαράζει με ένα ξυλάκι στο χώμα μια ευθεία γραμμή. Πάνω σε αυτή την ευθεία γραμμή κάθε παίκτης βάζει κι από ένα καρύδι στη σειρά. Μετά, ο κάθε παίκτης με τη σειρά του και από κάθετη απόσταση ενός με δύο μέτρα από τη γραμμή - σειρά των καρυδιών, σκυφτός, με το μεγαλύτερο και το πιο στρογγυλό καρύδι του, σημαδεύει κάποιο από τη σειρά των καρυδιών. Όποιο καρύδι πετύχει και το βγάλει έξω από τη γραμμή το κερδίζει και δοκιμάζει ξανά σημαδεύοντας κάποιο άλλο καρύδι. Αν αστοχήσει, συνεχίζει ο επόμενος παίκτης.

Το παιχνίδι συνεχίζεται μέχρι να κερδηθούν όλα τα καρύδια...

Απ'Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 04/12/2009 19:45

«Η γουρουνοχαρά»

Ένα από τα σημαντικότερα χριστουγεννιάτικα έθιμα της Θεσσαλίας είναι το σφάξιμο του γουρουνιού.

Η προετοιμασία για το σφάξιμο του γουρουνιού γινόταν με εξαιρετική φροντίδα, ενώ επακολούθησε γλέντι μέχρι τα ξημερώματα, για να επαναληφθεί η ίδια διαδικασία την επόμενη και τη μεθεπόμενη μέρα.

Τρεις-τέσσερις συγγενικές οικογένειες καθόριζαν με τη σειρά ποια ημέρα θα έσφαζε το γουρούνι της.

Για κάθε σφαγή μεγάλου γουρουνιού απαιτούνταν 5-6 άνδρες, εκτός των παιδιών, που είχαν ηλικία πολλές φορές 20-25 ετών. Επειδή όμως η όλη εργασία είχε ως επακόλουθο το γλέντι και τη χαρά, γι' αυτό και η ημέρα αυτή καθιερώθηκε ως "γουρουνοχαρά ή γρουνοχαρά".

Όταν μάλιστα προσκαλούσαν κάποιον την ημέρα αυτή, δεν έλεγαν "έλα να σφάξουμε το γουρούνι", αλλά "έλα, έχουμε γουρουνοχαρά".

Το σφάξιμο των γουρουνιών δεν συνέπιπτε τις ίδιες ημερομηνίες κατά περιφέρειες.

Σε άλλες περιοχές τα έσφαζαν 5-6 ημέρες πριν από τα Χριστούγεννα και σε άλλες άρχιζαν από την ημέρα των Χριστουγέννων και μετά, ανάλογα με την παρέα.

Τα περισσότερα γουρούνια σφάζονταν στις 27 Δεκεμβρίου, ημέρα του Αγίου Στεφάνου.

Γι' αυτό και η γιορτή αυτή ονομαζόταν "γρουνοστέφανος ή γουρουνοστέφανος".

Υπάρχουν όμως και μικρές περιοχές που τα έσφαζαν ένα μήνα ή και περισσότερο, μετά τα Χριστούγεννα.

Μετά το γδάρισμα, άρχιζε το κόψιμο του λίπους (παστού), για να γίνει έπειτα το κόψιμο του κρέατος σε μικρά τεμάχια.

Το λίπος αυτό, αφού το έλιωναν πρώτα, το έβαζαν σε δοχεία λαδιού ή πετρελαίου και αφού πάγωνε, διατηρούνταν σχεδόν όλο το χρόνο.

Οι κάτοικοι της Θεσσαλίας το χρησιμοποιούσαν όλο το χρόνο και σε όλα σχεδόν τα φαγητά.

Υπήρχαν μάλιστα περιπτώσεις που πολλοί δεν το αντικαθιστούσαν με τίποτα.

Ακόμα και το καλοκαίρι στα φαγητά τους χρησιμοποιούσαν λίπος, γιατί το θεωρούσαν δική τους παραγωγή και επομένως φθινό, σε αντίθεση με το λάδι που το αγόραζαν μισή ή μια οκά για να περάσουν ένα και δυο μήνες.

Επίσης, πολλές φτωχές οικογένειες δεν αγόραζαν καθόλου λάδι και δεν ήξεραν ούτε ποιο είναι το χρώμα του.

Η γουρουνοχαρά κράτησε, με όλη την αίγλη της, μέχρι το 1940. Συνεχίστηκε βέβαια και αργότερα, μέχρι το 1955, αλλά τα μεγάλα γεγονότα, Κατοχή και εμφύλιος πόλεμος, ανέκοψαν τον ενθουσιασμό και ανέτρεψαν μια παραδοσιακή συνήθεια που κράτησε πολλούς αιώνες.

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 05/12/2009 04:09

Τα Κάλαντα

Η λέξις κάλαντα προέρχεται από τη λατινική «calenda», που σημαίνει αρχή του μήνα. Πιστεύεται ότι η ιστορία τους προχωρεί πολύ βαθιά στο παρελθόν και συνδέεται με την Αρχαία Ελλάδα.

Βρέθηκαν, μάλιστα, αρχαία γραπτά κομμάτια παρόμοια με τα σημερινά κάλαντα (Ειρεσιώνη στην αρχαιότητα).

Τα παιδιά της εποχής εκείνης κρατούσαν ομοίωμα караβιού που παρίστανε τον ερχομό του θεού Διόνυσου. Άλλοτε κρατούσαν κλαδί ελιάς ή δάφνης στο οποίο κρεμούσαν κόκκινες και άσπρες κλωστές. Στις κλωστές έδεναν τις προσφορές των νοικοκυρήδων.

Τα Κάλαντα, (Κάλαντρα), των Χριστουγέννων στην Κρήτη:

Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλει
οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρει η φύσις όλη
εν τω σπηλαιώ τίκτεται, εν φάτνη των αλόγων
ο Βασιλεύς των ουρανών και ποιητής των όλων

Κερά καμαροτράχηλη και φεγγαρομαγούλα
και φουσκαλίδα του γιαλού και πάχνη από τα δέντρα
να που τον έχεις τον υγιόν, τον μοσχοκανακάρη
λούεις τον και χτενίζεις τον και στο σχολειό τον πέμπεις

Κι ο δάσκαλος τον έδειρε μ' ένα χρυσό βεργάλι
κι η κυρά δασκάλισσα, με το μαργαριτάρι
είπαμε δα για την κερά, ας πούμε για τη Βάγια
άψε βαγίτσα το κερι, άψε και το λυχνάρι
και κάτσε και ντουχιούντηζε ήντα θα μας εβγάλεις

Γι απάκι, για λουκάνικο, για χοιρινό κομμάτι

κι από τον πύρο του βουτσού να πιούμε μια γιομάτη
κι από τη μαύρη όρνιθα κανένα αυγουλάκι
κι από το πιθαράκι σου ένα κουρούπι λάδι
κι αν είναι κι ακροπλιάτερο, βαστούμε και τ' ασκάκι

Φέρε πανιέρι κάστανα, πανιέρι λεπτοκάρυα
και φέρε και γλυκό κρασί να πιούν τα παλικάρια
κι αν είναι με το θέλημα, άσπρη μου περιστέρα
ανοίξετε την πόρτα σας, να πούμε καλησπέρα
και ακόμα δεν τον ήρρηκες τον μάνταλο ν' ανοίξεις
να μας κεράσεις μια ρακή κι ύστερα να σφαλιξείς...

Της Πρωτοχρονιάς:

Ανοίξετε τη πόρτα σας τα κάλαντα να πούμε
και βάλτε μας και μιά ρακή, για να σας ευχηθούμε

Ταχιά ταχιά'ναι αρχιχρονιά Πρώτη γιορτή του χρόνου,
αρχή που βγήκε ο Χριστός στη γη να περιπατήσει.

Και εβγήκε και χαιρέτηξε όλους τους ζευγολάτες.
Κι' ο πρώτος που χαιρέτηξε ήταν Άγιος Βασίλης

Καλώς τα κάνεις Βασιλειό, καλόν ζευγάριν έχεις.
Καλό το λες αφέντη μου καλό και ευλοημένο,

Η χάρη σου το βλόησε με το δεξιό σου χέρι,
με το δεξιό με το ζερβό με το μαλαματένιο.

Για πες μου Αη Βασίλη μου πόσα μουζούρια σπέρνεις;
Σπέρνω σταράκι δώδεκα, κριθάρι δέκα πέντε
ταγή και ρόβι δεκοχτώ κι από νωρίς στο στάβλο.

Φέρε καρύδια, κάστανα, πανιέρια λεπτοκάρυα
και φέρε και γλυκό κρασί να πιουν τα παλικάρια

Και από την μαύρη όρνιθα κανένα αβγουλάκι
και αν είναι από τη γαλανή ας είν' και ζευγαράκι

Και από το λαδοπίθαρο σκια μια οκά λαδάκι
και ας είναι και περισσότερο κρατούμ' εμείς ασκάκι

Τέσσερα πέντε πράγματα που τάχει η περιστέρα
ανοίξετε την πόρτα σας να πούμε καλησπέρα.

=====

Απ'Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από afroditi - 05/12/2009 10:33

Το "αστέρι" των Χριστουγέννων

Πολλές ερμηνείες, αντιφατικές μεταξύ τους, έχουν διατυπωθεί ως σήμερα από τους ειδικούς επιστήμονες (αστροφυσικούς) σχετικά με την ταυτότητα του αστέρα των Χριστουγέννων. Άλλοι μίλησαν για “σύνοδο πλανητών”, άλλοι για έναν διάττοντα αστέρα, άλλοι για κάποιον αστεροειδή, άλλοι είπαν ότι πρόκειται για κάποιον κομήτη κ.λ.π.

Αντίθετα, οι Τρεις Μάγοι της Περσίας έκαναν την ίδια εκτίμηση, ότι δηλ. πρόκειται για έναν πρωτοφανή (καινοφανή) αστέρα που δεν μπορεί παρά να δηλώνει τη γέννηση κάποιου εξέχοντα, ίσως κάποιου ξεχωριστού μεγάλου βασιλιά, δηλ. να πρόκειται για το σημάδι του Μεσσία του κόσμου! Γι' αυτό, χωρίς κανέναν ενδοιασμό, ακολούθησαν την κίνησή του, την πορεία του, παίρνοντας μαζί τους ό,τι πολυτιμότερο θησαυρό είχαν να προσφέρουν στο εξέχον και μοναδικό αυτό νεογέννητο, “χρυσόν και λίβανον και σμύρναν”! Ακολουθώντας την πορεία του αστέρα έφθασαν στην Ιουδαία του Ηρώδη και πεπεισμένοι για τη βεβαιότητα της πληροφορίας που τους έδινε ο αστέρας ρωτούσαν να μάθουν: “Πού εστιν ο τεχθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; Είδομεν γαρ αυτού τον αστέρα εν τη ανατολή και ήλθομεν προσκυνήσαι αυτώ” (Ματθ. 2, 2).

Φαίνεται ότι οι Μάγοι είχαν σχηματίσει εγκυρότερη επιστημονική άποψη από τους σύγχρονους αστροφυσικούς μας, αφού είχαν μελετήσει πολύ προσεκτικά τις κινήσεις (τη συμπεριφορά) του παράδοξου αστέρα! Με την ενδελεχή μελέτη τους κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι δεν πρόκειται για ένα φυσικό γεγονός, αλλά για ένα υπερφυσικό! Σ' αυτή την εκτίμηση τους οδήγησαν οι ιδιότητες του πρωτοφανούς αστέρα, που κατά τον Άγ. Νικόδημο τον Αγιορείτη ήταν οι ακόλουθες:

1. Το αστέρι δεν εκινείτο μόνο, αλλά και στεκόταν. Όταν προχωρούσαν οι Μάγοι εκινείτο, όταν σταματούσαν στεκόταν κι αυτό!
2. Το αστέρι αυτό εκινείτο χαμηλότερα από τα άλλα αστέρια, και όταν οι Μάγοι έφθασαν στο μέρος όπου βρισκόταν ο Χριστός, χαμήλωσε και στάθηκε πάνω στην οικία.
3. Είχε τόση λαμπρότητα, ώστε υπερέβαλε την λαμπρότητα των άλλων αστέρων και μάλιστα, όπως παρατηρεί ο Άγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος, φαινόταν και την ημέρα, ενώ τα άλλα αστέρια κρύπτονται από το φως του ήλιου!
4. Εκινείτο παράδοξα, από ανατολές προς δυσμάς και προς το τέλος της πορείας του κινήθηκε από την Ιερουσαλείμ προς τη Βηθλεέμ, δηλ. κινήθηκε προς το νότο!

Όλες αυτές οι παρατηρήσεις οδήγησαν τους Μάγους της ανατολής, οι οποίοι δεν φαίνεται να ήσαν τυχαία άτομα, στην αδιαμφισβήτητη εκτίμηση ότι πρόκειται για τον αστέρα του “τεχθέντος βασιλέως”, τον οποίο “και πεσόντες προσεκύνησαν ... και ανοίξαντες τους θησαυρούς αυτών προσήνεγκαν αυτώ δώρα, χρυσόν και λίβανον και σμύρναν”! (Ματθ. 2, 11). Έστι, οι Μάγοι κατέστησαν όντως θεολόγοι, αφού έφθασαν στην έλλαμψη και απέκτησαν τη γνώση του Θεού!

Τι ήταν επομένως ο αστέρας των Μάγων;

Ο Άγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει ότι ήταν άγγελος Κυρίου που καθοδηγούσε τους Μάγους με τη μορφή του παράδοξου αυτού αστέρα, ο οποίος μάλιστα μετά την προσκύνηση τους πληροφόρησε “κατ' όναρ μη ανακάμψαι προς Ηρώδη” και υπακούοντες αυτοί “δι' άλλης οδού ανεχώρησαν εις την χώραν αυτών” (Ματθ. 2, 12).

Κατά τον Ιωσήφ Βρυένιο ο αστέρας ήταν ο αρχάγγελος Γαβριήλ, ο οποίος διακόνησε και υπούργησε το μέγα μυστήριο της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού.

<http://users.pel.sch.gr/> http://users.pel.sch.gr/pappou/files/to_asteri_ton_xristougenon.htm

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 07/12/2009 09:40

Οι τηγανίδες (Χωριά της Έξω Μάνης)

Σε όλα τα σπίτια, παραμονές Χριστουγέννων θα έπλαθαν και θα έψηναν τις τηγανίδες, τα μανιάτικα λαλάγγια.

Στο σοφρά ή σε κάποιο τραπέζι κοντά στην φωτογονία, η μητέρα και τα κορίτσια έπλαθαν το έτοιμο ζυμάρι σε χοντρό μακαρόνι, τις τηγανίδες, και το δίπλωναν τεχνικά στα τέσσερα.

Μετά το έριχναν στη μεγάλη τηγάνια που ήταν γεμάτη καυτό λάδι πάνω στη φωτιά, για να ψηθεί.

Η πρώτη τηγανίδα, μεγάλη και στρογγυλή με σταυρό στη μέση ήταν του Χριστού, η δεύτερη παρόμοια του σπιτιού κ.λ.π.

Τις ψημένες τηγανίδες τις έβαζαν μέσα σε μπουρέκια (στρογγυλά μπακιρένια ταψιά) και σε λεκάνες.

Όταν στράγγιζαν καλά τις έβαζαν σε κοφίνια και τις κρεμούσαν ψηλά.

Η ποσότητα του ζυμαριού που θα γινόταν τηγανίδες ήταν αρκετή και πάντοτε ανάλογη με τον πληθυσμό της φαμελιάς.

Η φωτιά για τις τηγανίδες έπρεπε να είναι δυνατή και να έχει διάρκεια.

Γι αυτό ο πατέρας είχε σκίσει σκίζες τα χοντρά κούτσουρα.

Ήταν η καλλύτερη καύσιμη ύλη για την περίπτωση.

Τα παιδιά παρακολουθούσαν και όλοι, αν δεν ήταν Τετάρτη ή Παρασκευή, δοκίμαζαν και έκαναν τις κρίσεις τους.

Και κάθε χρόνο σχεδόν εύρισκαν τα ίδια ελαττώματα στο πλάσιμο και το ψήσιμο, όταν μάλιστα κάποιος ήθελε να πει νερό του έλεγαν να γυρίσει την πλάτη προς το τηγάνι για να μην ...τον βλέπουν οι τηγανίδες και ρουφάνε το λάδι.

Οι "λυπημένοι", που είχαν πρόσφατο θάνατο, δεν έψηναν τηγανίδες, τους πήγαιναν όμως συγγενείς και φίλοι.

Αλλα γλυκά που έφτιαχναν στο σπίτι την περίοδο αυτή ήταν οι κουραμπιέδες και τα μελομακάρονα.

Το έθιμο της ζύμης στην Κρήτη

Σε χωριά της επαρχίας Αμαρίου, στην Κρήτη, τη νύχτα της παραμονής των Χριστουγέννων βάζανε λιγη κοινή ζύμη σ' ένα πιάτο και κάποια στιγμή, ενώ βεγγερίζανε (ξενυχτούσαν συζητώντας) περιμένοντας, η ζύμη ανέβαινε και γινόταν προζύμι. Τότε, κατά την πίστη των ανθρώπων, ήταν η ώρα που γεννάται ο Χριστός (ο Χριστός γεννάται κι ανασταίνεται κάθε χρόνο, γιατί για την Εκκλησία ο χρόνος έχει άλλους συμβολισμούς).

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 07/12/2009 18:43

Το κυνήγι τα Χριστούγεννα (Χωριά Έξω Μάνης)

Κατά τη διάρκεια της σαρακοστής τα περισσότερα παιδιά βγαίνουν κυνήγι.

Τα βράδια, όταν το σούρουπο έπεφτε για καλά και το κρύο άρχιζε να τσούζει, παίρνανε το "φακό" με καινούργια "πλάκα" και γυρίζανε στα χαλάσματα και στα σπήλια κοντά στο χωριό.

Στόχος τους οι γουργουγιάννηδες, τα μικρά πουλάκια που κούρνιαζαν εκεί.

Τα θαμπώνανε με το φακό και τα πιάνανε.

Αν ήταν πολύ ψηλά, τα χτυπούσανε με τις λαστιχιέρες (σφεντόνες).

Η μάνα ή κάποια μεγάλη αδερφή, μετά από πολλή γκρίνια τους, τα καθάριζαν και τα πάστωναν.

Τα βάζανε σε πήλινα ή γυάλινα βάζα, για να τα φάνε τα Χριστούγεννα.

Πολλά παιδιά μάζευαν είκοσι και περισσότερα πουλάκια και καμάρωναν για τις ... κυνηγετικές ικανότητες τους και για την σοδειά τους.

Και όταν ζύγωναν οι γιορτές, άρχιζαν οι παραδοσιακές ετοιμασίες.

Το σπίτι έπρεπε να βάλει τα γιορτινά του και όλο το χωριό να καθαριστεί και να ετοιμαστεί, για να υποδεχτεί τους ξενιτεμένους του που θα έρχονταν να κάνουν γιορτές με τους δικούς τους.

(Διαφωνώ λίγο με το έθιμο αυτό) :dry:

=====

Απ'Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από afroditi - 08/12/2009 07:43

Οι χριστουγεννιάτικες κάρτες:

Η χριστουγεννιάτικη κάρτα θεωρείται ότι είναι αγγλική επινόηση. Την πατρότητά της διεκδικεί αρχικά ο Γουίλιαμ Έντλεϊ, ο οποίος φέρεται ως ο σχεδιαστής της πρώτης χριστουγεννιάτικης κάρτας το 1842, που είναι σήμερα έκθεμα του Βρετανικού Μουσείου.

Μερικά χρόνια αργότερα η μόδα της κάρτας έφτασε στην Αμερική, στην Αυστραλία, στη Νέα Ζηλανδία. Η Δανία θεωρείται ότι είναι η πιο φημισμένη χώρα στις πωλήσεις των χριστουγεννιάτικων καρτών και όχι μόνο. Διακινεί κάθε χρόνο 50.000.000 κάρτες.

Στην Ελλάδα οι χριστουγεννιάτικες κάρτες παρουσιάστηκαν στις αρχές του 20ού αιώνα από Έλληνες μετανάστες στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και στην Αυστραλία

=====

Απ'Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 08/12/2009 09:23

Ο Άγιος Βασίλης της Καισάρειας

Η ιστορία του Αγίου Βασιλείου (Μ. Βασιλείου) , επισκόπου Καισαρείας, ο οποίος ίδρυσε στην περιοχή του νοσοκομεία, γηροκομεία, ορφανοτροφεία και κατέβαλλε κάθε προσπάθεια για την ανακούφιση των «φτωχών και αδυνάτων», είναι, γενικά, γνωστή.

Πώς, όμως, συνδέεται το όνομά του με την πρωτοχρονιάτικη βασιλόπιτα;

Η παράδοση λέει πως ήθελε να επιστρέψει στους ανθρώπους της επαρχίας του, τα πολύτιμα κοσμήματα που του είχαν παραδώσει. (Επρόκειτο να δοθούν στον ρωμαίο αξιωματούχο που απειλούσε με καταστροφή την περιοχή).

Παρήγγειλε λοιπόν να τα τοποθετήσουν μέσα σε τεράστιες πίτες –εφόσον δεν χρειάζονταν πια-και τα κομμάτια τους να μοιραστούν στους κατοίκους

=====

Απ'Ἠρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 08/12/2009 09:44

Τα «αβάφτιστα» νερά και οι Καλικάντζαροι

Επειδή από τα Χριστούγεννα μέχρι τα Φώτα ο Χριστός είναι ακόμη αβάφτιστος, είναι και «τα νερά αβάφτιστα».

Έτσι βρίσκουν ευκαιρία οι καλικάντζαροι ν' αλωνίζουν τον κόσμο.

Ας δούμε όμως πρώτα πώς τους φαντάζεται και τι πιστεύει γι' αυτούς ο ελληνικός λαός.

Οργιάζει κυριολεκτικά η λαϊκή φαντασία σχετικά με την εμφάνισή τους: «είναι σαν τους ανθρώπους, όμως μαύροι κι άσκημοι και πολύ ψηλοί και φορούν σιδεροπάπουτσα», πιστεύουν μερικοί.

Για άλλους είναι «μαυριδεροί με κόκκινα μάτια, τράγινα πόδια, με χέρια σαν της μαϊμούς και με τριχωτό όλο το σώμα».

Άλλοι πάλι τους θέλουν «κουτσούς, στραβούς, μονόματους, μονοπόδαρους και πολύ κουτούς...

Η τροφή τους είναι σκουλήκια, βατράχια, φίδια κ.ά.

Μπαίνουν στα σπίτια απ' την καπνοδόχο και κατουρούν τη φωτιά, καβαλικεύουν στους ώμους τους διαβάτες, τους πιάνουν στο χορό».

Τα ονόματά τους

Τα ονόματα που τους έχουν δώσει είναι ποικίλα, ανάλογα με τον τόπο: λυκοκάντζαροι, καρκαντζόλοι, καψιούρηδες, καλιοντζήδες, μνημοράτοι, (π)αρωρίτες, κολοβελόνηδες, πλανητάροι, τσιλικρωτά, παγανά, είναι μερικά απ' αυτά.

Το δέντρο της γης

Όλο το χρόνο οι καλικάντζαροι ζουν κάτω απ' τη γη και προσπαθούν να κόψουν το δέντρο που τη βαστάει, είτε πελεκώντας το με τσεκούρια είτε ροκανίζοντάς το με τα μακριά και σουβλερά τους δόντια.

Μα εκεί που λίγο θέλει να πέσει το δέντρο, να γκρεμιστεί μαζί του κι η γη, να σου και φτάνουν τα Χριστούγεννα.

Τότε οι καλικάντζαροι ξεχνώνονται στον Πάνω Κόσμο μέχρι τα Φώτα.

Όταν ξαναγυρίζουν στα σπλάχνα της γης, βρίσκουν το δέντρο ακέραιο πάλι και ξαναρχίζουν το ροκάνισμα μέχρι τα επόμενα Χριστούγεννα.

Τα καμώματα των καλικαντζάρων

Και τι δεν κάνουν οι καλικάντζαροι, σαν ξεπροβάλουν ένας ένας απ' τις τρύπες τους πάνω στη γη έτσι και νυχτώσει, αρχίζουν να τριγυρίζουν στην εξοχή και στους μύλους, κατεβαίνουν στο χωριό μήπως και μπουν στα σπίτια.

Αλίμονο σ'όποιον συναντήσουν νυχτιάτικα! Δεν τον αφήνουν σε χλωρό κλαρί, που λέμε.

Τον τραβολογούν, τον πειράζουν, καβαλικεύουν στους ώμους του, χορεύουν ολόγυρά του κι άλλα πολλά.

Μανία τους να πειράζουν προπάντων τις κακόμοιρες τις γριές. Στα σπίτια μπαίνουν απ' την καπνοδόχο και σαν πατήσουν το πόδι τους, αρχίζουν ν' ανακατεύουν και να μπερδεύουν ό,τι βρουν μπροστά τους, μα το πιο πολύ που θέλουν είναι να μαγαρίσουν τα φαγητά των ανθρώπων.

Πώς να τους διώξεις

Όστοςο κανένα κακό δε στάθηκε στον κόσμο, που ο άνθρωπος να μην προσπάθησε να βρει την γιατρεία του.

Έτσι και δώ.

Η καλή νοικοκυρά θα συμμαζέψει πρώτα μέσα στο σπίτι ό,τι αγγεία βρίσκονται έξω.

Θα βάλει στο άνοιγμα της καπνοδόχου ή πίσω από την πόρτα του σπιτιού ένα κόσκινο.

Ο καλικάντζαρος και περίεργος είναι και «μπιτ για μπιτ κουτός».

Μόλις το δει, στέκεται κι αρχίζει να μετράει τις τρύπες του ένα δύο! Ένα δύο! Ένα δύο!

Παρακάτω δεν ξέρει να μετρήσει, γιατί μπερδεύεται ή δεν τολμάει να πει το «τρία».

Έτσι χάνει την ώρα του, γιατί έχει πια ξημερώσει και σαν λαλήσει ο πρώτος πετεινός πρέπει να εξαφανιστεί.

Δεν είναι ο μόνος τρόπος το κόσκινο, μπορούν να κρεμάσουν το κατωσάγωνο ενός χοίρου στην καπνοδόχο, να κάψουν αλάτι ή ένα παλιοπάπουτσο στη φωτιά κι ο καπνός κι οι κρότοι απ' το αλάτι θα διώξουν μακριά τους καλικάντζαρους.

Άλλοι δένουν στο χερούλι της πόρτας ένα σκουλι (τούφα) λινάρι. Όσπου να μετρήσει ο καλικάντζαρος τις ίνες του λιναριού, έφτασε το ξημέρωμα κι όπου φύγει φύγει.

Τους πιάνουν και με το καλό προσφέροντάς τους γλυκά και τηγανίτες, που τα πετάνε στην καπνοδόχο.

Στην Κύπρο τους ρίχνουν ξεροτήγανα την τελευταία μέρα του Δωδεκάμερου.

Ο φόβος τους για τη φωτιά

Όμως εκείνο που τρέμουν και φοβούνται περισσότερο -το πιο σίγουρο μέσο για να γλιτώσεις απ' τους καλικάντζαρους- είναι η φωτιά.

Αυτή τους διώχνει μακριά.

Μέρα και νύχτα λοιπόν όλο το Δωδεκάμερο η φωτιά δε σβήνει στην οικογενειακή εστία.

Ο νοικοκύρης του σπιτιού έχει ξεδιαλέξει ένα χοντρό ξύλο από αγκαθερό δέντρο, γιατί τ' αγκάθια διώχνουν τα δαιμόνια.

Είναι το Χριστόξυλο, που αλλιώς το λένε δωδεκαμερίτη ή σκαρκάντζαλο.

Αυτό θα καίγεται μέρα νύχτα όλο το Δωδεκάμερο.

Πριν το ρίξουν στη φωτιά, το ραίνουν με καταχύσματα, δηλαδή με ξηρούς καρπούς, που τα παιδιά χύνονται να τα μαζέψουν.

Αλλού βάζουν δύο ή τρία ξύλα, το ένα από ίσιο αρσενικό δέντρο, π.χ. κέδρο, που συμβολίζει το νοικοκύρη του σπιτιού.

Το δεύτερο, θηλυκό πάντοτε, από αγριοκερασιά ή αχλαδιά, συχνά με παραφυάδες, που συμβολίζει τη νοικοκυρά, και το τρίτο από πεύκο ή κυπαρίσι.

=====

Απ'Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 09/12/2009 21:46

Οι μωμόγεροι, έθιμο της Βόρειας Ελλάδας

Η λαϊκή φαντασία οργιάζει στην κυριολεξία σχετικά με τους Καλικάντζαρους, που βρίσκουν την ευκαιρία να αλωνίσουν τον κόσμο από τα Χριστούγεννα μέχρι τα Φώτα, τότε δηλαδή που τα νερά είναι «αβάφτιστα». Η όψη τους τρομακτική, οι σκανδαλιές τους απερίγραπτες και ο μεγάλος φόβος τους η φωτιά.

Στις περιοχές της Μακεδονίας, Θράκης και Θεσσαλίας εμφανίζεται το έθιμο των μεταμφιέσεων, που φαίνεται πως έχει σχέση με τους καλικάντζαρους. Οι μεταμφιεσμένοι, που λέγονται Μωμόγεροι, Ρογκάτσια ή Ρογκατσάρια, φοράνε τομάρια ζώων (λύκων, τράγων κλπ) ή ντύνονται με στολές ανθρώπων οπλισμένων με σπαθιά. Γυρίζουν στο χωριό τους ή στα γειτονικά χωριά, τραγουδούν και μαζεύουν δώρα. Αμα συναντηθούν δυο παρέες, κάνουν ψευτοπόλεμο μεταξύ τους, ώσπου η μία ομάδα να νικήσει και η άλλη να δηλώσει υποταγή.

(Από το ηλεκτρονικό περιοδικό «Παπάκι»)

Τα Ραγκουτσάρια (Καστοριά)

Μέσ' την καρδιά του χειμώνα και κατά τη διάρκεια των τελευταίων ωρών του δωδεκαήμερου, η πόλη της Καστοριάς παραδίνεται σ' ένα μοναδικό τριήμερο γλέντι χαράς και ξεφαντώματος, που γεννιέται αυθόρμητα μέσα στις αμέτρητες παρέες των μικρών και μεγάλων που παίρνουν μέρος.

Στις 6, 7 και 8 Ιανουαρίου, οι δρόμοι και τα σοκάκια της πόλης σφύζουν από τις συντροφικές των ραγκουτσάρηδων (μεταμφιεσμένων), που χαιρόνται, γλεντούν και χορεύουν στο ρυθμό της ξεγνοιασιάς, σκορπώντας ολόγυρα χαρά και κέφι.

Όλοι οι κάτοικοι της πόλης παραδίνονται σ' ένα ξεχωριστό Διονυσιακό ξεφάντωμα, με τη συνοδεία των λαϊκών οργάνων που παινίζουν όλα τα παραδοσιακά μουσικά ακούσματα της περιοχής. Πρόκειται για πανάρχαιες συνήθειες, η προέλευση των οποίων χάνεται μέσα στο χρόνο.

Παρά τις δυσκολίες που συνάντησαν σε μια μακροχρόνια διαδρομή, πολλά από τα στοιχεία αυτών των λατρευτικών εκδηλώσεων, που είναι γνωστές από τα ελληνορωμαϊκά χρόνια, κατάφεραν να διατηρηθούν και να φτάσουν μέσω του Βυζαντίου και της Τουρκοκρατίας έως τις μέρες μας.

(Από την ιστοσελίδα του δήμου Καστοριάς)

Τσιτσι (Τυχερό Έβρου)

Τα "τσιτσι" συνδέονται με τον ερχομό των καλικάντζαρων στον επάνω κόσμο και παρομοιάζονται με πολύ μεγάλες γάτες, οι οποίες εμφανίζονται το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων και προκαλούν ζημιές σε όσα σπίτια δεν προσφέρουν λεφτά, όταν χτυπούν στους τοίχους τους. Ανήμερα τα Χριστούγεννα χτυπούν οι καμπάνες σημαίνοντας το τέλος της κυριαρχίας αυτών των πλασμάτων, ενώ τα παιδιά του χωριού περιφέρονται με το τσατάλ, βέργα με διχάλα στο ένα άκρο της, και ένα ταψί στο οποίο συγκεντρώνουν τα κέρασμα και τραγουδούν "Τσιτσι κολουντρί χάπε ντέρε σε ιγκούδιν" (δηλαδή: Τσιτσι κολουντρί ανοίξτε την πόρτα, γιατί ξημέρωσε). Στο παρελθόν, εκείνοι που δεν άνοιγαν την πόρτα τους τιμωρούνταν παραδειγματικά με τη μεταφορά κάποιου αντικειμένου από την αυλή τους στο δρόμο ή στην πλατεία του χωριού. Σήμερα η σκανταλιά έχει μεγαλύτερη σημασία από αυτό καθαυτό το κέρασμα.

(Από την ιστοσελίδα www.in.gr Αγροτουρισμός)

Τα Τσιλικρωτά (Δυτική Μάνη)

Και στη Μάνη ακούγονται δοξασίες για τα δαιμονικά και άλλα υπερφυσικά όντα, που βγαίνουν τα δωδεκαήμερα από του Χριστού ως τα Φώτα. Πρόκειται για τους Καλικάντζαρους. Πολλοί λαογράφοι υποστηρίζουν πως είναι οι Καλικάντζαροι απόγονοι του τραγοπόδη θεού Πάνα ή των Σατύρων, που πηδήσανε από την μυθολογία στη χριστιανική ζωή. Ο πατέρας της Ελληνικής Λαογραφίας Νικ. Γ. Πολίτης στις «Παραδόσεις» του αναφέρεται σε Λυκοκατζαραίους, Σκαλικαντζέρια, Καρκαντζέλια, Κωλοβελώνηδες, Πλανηταρούδια, Κήδες, Παγανά. Στην περιοχή της Αντρούβιτσας (Δ. Μάνη) ονομάζουν τους Καλικάντζαρους Τσιλικρωτά. Ο Πασαγιάννης στο ομώνυμο χριστουγεννιάτικο διήγημά του αναφέρεται με ένα χαριτωμένο τρόπο σε θρύλους για τα ξωτικά αυτά.

Τους Καλικάντζαρους που μπαίνουν στα σπίτια από τις καπνοδόχους, γιατί τους προσελκύει η μυρωδιά του λαδιού από τις τηγανίδες, ο λαός τους έχει πλάσει ψηλούς, μαυριδερούς, ισχνούς, άσχημους με κόκκινα άγρια μάτια και τριχωτό όλο το σώμα.

Θεωρούνται «μαγαρισμένοι» και σιχαμεροί, κάνουν ζημιές όπως: σβήνουν τη φωτιά, μαγαρίζουν τα εδέσματα, παρενοχλούν τους ανθρώπους, κυρίως τα παιδιά και τις γριές και χοροπηδάνε στους δρόμους. Τρώνε βατράχους, χελώνες, φίδια, σκουλήκια κ.ά. Οι άνθρωποι προσπαθούν να εξολοθρεύσουν τις βλαπτικές τους ενέργειες με εξορκισμούς ή προσφορά γλυκισμάτων, τηγανίδων κ.τ.λ. Ο μεγάλος τους φόβος είναι ο αγιασμός.

Στη Μάνη ακούγονται και στην εποχή μας κάποια λαϊκά στιχουργήματα για τους Καλικάντζαρους:

Αρορίτες είμαστε,

απαρά γυρεύουμε

τηγανίδες θέλομε

τα παιδιά τα παίρνουμε

ή το (γ)κούρο ή τη (γ)κότα

ή θα σπάσαμε τη (μ)πόρτα.

Φοβούνται τον αγιασμό, γιατί, όποιος βραχεί με αγιασμένο νερό, αφανίζεται. Όταν βλέπουν τον παπά που αγιάζει, τρέχουν φωνάζοντας:

Φεύγετε να φεύγουμε

τι έφτασε ο σκυλόπαπας

με την αγιαστούρα του

(Από το περιοδικό «Αδούλωτη Μάνη»)

Τα καρακατζόλια (Κρήτη)

Η κρητική άποψη για τα καρακατζόλια είναι ότι τα παιδιά που γεννιούνται την ημέρα τω Χριστουγέννω (άρα έχουνε συλληφθεί την ημέρα του Ευαγγελισμού, που καλό είναι, από σεβασμό στην Παναγία, να αποφεύγει κανείς την ερωτική πράξη) μεταμορφώνονται σε καρακατζόληδες κάθε χρόνο την παραμονή των Χριστουγέννων και, την ημέρα τ' Αγιασμού (όπου ο καθαγιασμός της φύσης διώχνει όλα τα κακά – αρχαία δοξασία κι αυτό), ξαναγίνονται άνθρωποι – αυτό συνεχίζεται κι όταν μεγαλώνουν.

(Από το περιοδικό του Ρεθύμνου «Πολιτεία»)

=====

Απ'ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 09/12/2009 21:48

<http://www.youtube.com/watch?v=mb3ZEcJyE4A>

Αναρχος Θεός καταβέβηκεν,
και εν τη Παρθένω κατώκησεν.
Έρουρεμ, έρουρεμ
έρου, έρου, έρουρεμ, Χαίρε Δέσποινα!

Βασιλεύς των όλων και Κύριος
ήρθε τον Αδάμ αναπλάσασθαι.
Έρουρεμ, έρουρεμ
έρου, έρου, έρουρεμ, Χαίρε Αχραντε!

Γηγενείς σκιρτάτε και χαίρεσθε,
τάξεις των αγγέλων ευφραίνεσθε.
Έρουρεμ, έρουρεμ
έρου έρου έρουρεμ, Χαίρε Δέσποινα!

Δέξου Βηθλεέμ τον Δεσπότην σου,
Βασιλέα πάντων και Κύριον
Έρουρεμ, έρουρεμ,
έρου, έρου, έρουρεμ, Χαίρε Αχραντε!

Εξ Ανατολών Μάγοι έρχονται,
δώρα προσκομίζοντες άξια.
Έρουρεμ, έρουρεμ
έρου, έρου, έρουρεμ, Χαίρε Αχραντε!

Απ'Ηρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 09/12/2009 21:54

<http://www.youtube.com/watch?v=bgnpBGmGlx4>

Καλήν έσπέραν' άρχοντες κι άν είναι όρισμός σας,
Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τή πόλει.

Έν τώ σπηλαιώ τίκτεται, εν φάτνη τών αλόγων,
οί ουρανοί αγάλλονται, χαίρει κι η φύσις όλη.

Έκ τής Περσίας έρχονται τρεις Μάγοι με τὰ δώρα,
άστρον λαμπρόν τούς οδηγεί, χωρίς να λειψη ώρα.

Γονατιστοί τόν προσκυνούν και δώρα του χαρίζουν,
σμύρνα, χρυσόν και λίβανον, Θεόν τόν εύφημιζουν.

Και έπληρώθη τὸ ρήθέν, Προφήτου Ησαΐου,
μετά τών άλλων προφητῶν και του Ιερεμίου.

Φωνή ήκούσθη εν Ραμα, Ραχήλ τὰ τέκνα κλαίει,
παραμυθην ούκ ήθελεν, ότι αυτά ούκ έχει.

Ίδου όπως σ'ας είπαμεν όλην τήν ὑμνωδίαν,
τοῦ Ἰησοῦ μας τοῦ Χριστοῦ, Γέννησιν τήν ἀγίαν.

Χρόνους πολλοὺς νὰ χαίρεσθε, πάντα εὐτυχισμένοι,
σωματικῶς καὶ ψυχικῶς νὰ εἴσθε πλουτισμένοι.

=====

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από mara - 10/12/2009 05:37

Και του χρονου <http://www.mageirikesdiadromes.gr/images/fbfiles/images/trigona.jpg>

=====

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 10/12/2009 06:13

Χριστούγεννα στον κόσμο

<http://3pts.files.wordpress.com/2008/12/christmas-eve.jpg?w=470&h=353>

Τα Χριστούγεννα είναι μια παγκόσμια γιορτή. Γιορτάζεται ωστόσο διαφορετικά από χώρα σε χώρα, ανάλογα με το κλίμα, την ιστορία ή τη νοοτροπία του κάθε λαού. Ας ρίξουμε μια σύντομη ματιά στα πιο παράξενα για μας χριστουγεννιάτικα έθιμα. Γιατί δεν στολίζουν όλοι χριστουγεννιάτικο δέντρο ούτε τρώνε γαλοπούλα.

Στην Ιρλανδία,

τα παιδιά μάλλον δεν αρκούνται στα λίγα δώρα αφού κρεμούν στο τζάκι χριστουγεννιάτικες τσάντες αντί για κάλτσες. Η πρωτοτυπία όμως των Ιρλανδών βασίζεται στην αγάπη τους για το εθνικό τους ποτό, τη μπίρα Guinness: αφήνουν λοιπόν έξω από την πόρτα του σπιτιού τους μια Guinness και μια κρεατόπιτα για να τιμηήσει κάτι ο κουρασμένος Άη Βασίλης.

Στη Νορβηγία,

αφήνουν μια γαβάθα χυλό, το λεγόμενο "nisse" στη σιταποθήκη για να φάει ο καλλικάντζαρος που προστατεύει το κτήμα τους, ενώ αφού στολίσουν το χριστουγεννιάτικο δέντρο πιάνονται όλοι χέρι-χέρι γύρω από αυτό και τραγουδούν τρία χριστουγεννιάτικα τραγούδια.

Στην Κένυα,

λόγω του κλίματος τα πράγματα είναι λίγο διαφορετικά: το χριστουγεννιάτικο γεύμα θυμίζει καλοκαιρινή ημέρα χαλάρωσης αφού αντί να φάνε γαλοπούλα κάνουν μπαρμπεκιου στον κήπο. Μάλιστα, εκεί στολίζουν τις εκκλησίες με μπαλόνια, λουλούδια και κορδέλες.

Στη Μ.Βρετανία,

τα παιδιά δεν ταχυδρομούν το γράμμα τους στον Father Christmas. Το ρίχνουν στη φωτιά στο τζάκι ώστε να ανέβει από την καμινάδα για να ταξιδέψει ως το Βόρειο Πόλο. Αν το γράμμα καεί αμέσως πρέπει να το ξαναγράψουν.

Στη Φινλανδία,

μετά τη Χριστουγεννιάτικη λειτουργία, ο κόσμος επισκέπτεται τους νεκρούς του στο νεκροταφείο κρατώντας αναμμένα κεριά. Πριν την επίσκεψη του Άη Βασίλη δεν παραλείπουν βέβαια να κάνουν και μια σάουνα.

Στην Ουκρανία

ο Παγωμένος Πατέρας φθάνει με το έλκηθρο το οποίο σέρνουν μόνο τρεις τάρανδοι ενώ τον συνοδεύει και ένα κοριτσάκι, το Κορίτσι-Νιφάδα που φορά ένα λαμπερό μπλε κοστούμι με λευκή γούνα και ένα στέμμα που έχει το σχήμα μιας νιφάδας χιονιού.

Στην Ιταλία

δεν υπάρχει Άη Βασίλης αλλά η Strega Buffana η οποία πετά πάνω από την Ιταλία με μια σκούπα και μοιράζει δώρα στα καλά παιδιά και κάρβουνο στα άτακτα παιδιά. Μια άλλη ιταλική παράδοση είναι να δίνουν ένα σακουλακι ξερές φακές στους φίλους τους για να φτιάξουν σούπα. Το φαγητό αυτό τους θυμίζει τις δύσκολες και φτωχές εποχές και την τρώνε για να έχουν τύχη το Νέο Έτος.

Στη Νέα Ζηλανδία,

τα Χριστούγεννα έρχονται στη μέση του καλοκαιριού. Παραδοσιακά, οι οικογένειες γιορτάζουν τα Χριστούγεννα στην παραλία.

Και στην Αυστραλία,

μετά το χριστουγεννιάτικο γεύμα, όλοι πηγαίνουν μια βόλτα στην παραλία ή πάνε για ένα παιχνίδι κρίκετ. Το αστείο είναι πως το έλκηθρο του Άη Βασίλη δεν το σέρνουν τάρανδοι αλλά οχτώ καγκουρώ.

Στη Χαβάη,

ο Άη Βασίλης δεν χρησιμοποιεί έλκηθρο αλλά ένα κανώ. Οι Χαβανέζοι, αφού φάνε χοιρινό, σούπα νουντλ και σολωμό, γλεντούν με κιθάρες και γιουκαλίλι τραγουδώντας τις χριστουγεννιάτικες μελωδίες με χαβανέζικο ρυθμό. Στη συνέχεια, τα παιδιά πηγαίνουν στην παραλία για να δοκιμάσουν το Wind-surf που πήραν για δώρο.

Στην Ιαπωνία,

τα Χριστούγεννα δεν αποτελούν επίσημη γιορτή αφού μόνο το 1% του πληθυσμού της είναι Χριστιανοί. Ωστόσο, οι Ιάπωνες έμαθαν τα Χριστούγεννα από τους δυτικούς και πλέον τρώνε και εκείνοι γαλοπούλα και στολίζουν χριστουγεννιάτικο δέντρο. Τα δώρα όμως τους τα φέρνει ο Hoteiosho, μια θεότητα του ιαπωνικού πάνθεον. Πώς ξέρει ποια παιδιά ήταν καλά και ποια όχι; Έχει μάτια και στο πίσω μέρος του κεφαλιού και τα βλέπει όλα.

Focusmag

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 11/12/2009 17:57

Το γκι

http://4.bp.blogspot.com/_PxNq4uQdUys/R3HuEP8o9LI/AAAAAAAAACHE/0yy356T0q6o/s320/%CE%B3%CE%BA%CF%85.jpg

Λίγοι είναι εκείνοι που γνωρίζουν ότι οι ρίζες της ιστορίας του γκι βρίσκονται στα αρχαία χρόνια. Οι περισσότεροι από εμάς γνωρίζουμε μονάχα πως για να έχουμε μια χρονιά ευημερίας και ευτυχίας με

τον αγαπημένο ή την αγαπημένη μας, αρκεί να ανταλλάξουμε μαζί του φιλιά κάτω από ένα κλαδί γκι την παραμονή της Πρωτοχρονιάς.

Ένας παλιός μύθος λέει ότι το γκι φύτευσε για πρώτη φορά στις πατημασιές του Χριστού όταν βάδιζε στη γη και τα αγκαθωτά φύλλα του αλλά και οι κόκκινοι καρποί του συμβολίζουν τα μαρτύρια του Σωτήρα και τις σταγόνες από το αίμα του, λόγος για τον οποίο το γκι λέγεται και «αγκάθι του Χριστού» σε πολλές γλώσσες της Βόρειας Ευρώπης. Πιθανότατα, η σχέση με αυτούς τους μύθους ήταν ο λόγος που το γκι ονομάστηκε και «Άγιο Δέντρο», όπως αναφέρεται από τους παλιότερους συγγραφείς.

Στην πραγματικότητα, ο ιξός, όπως είναι η ελληνική ονομασία του φυτού, είναι μία από τις χριστιανικές παραδόσεις, ειδωλολατρικής όμως προέλευσης, και δεν έχει κανένα χριστιανικό συμβολισμό. Έλκει την καταγωγή του από τις παγανιστικές τελετές. Λέγεται ότι οι χριστουγεννιάτικες διακοσμήσεις προέρχονται από ένα έθιμο των Ρωμαίων, οι οποίοι συνήθιζαν να στέλνουν κλαδιά δέντρων μαζί με άλλα δώρα στους φίλους τους, κατά τη διάρκεια του εορτασμού της Saturnalia. Το έθιμο αυτό υιοθετήθηκε και από τους πρώτους χριστιανούς. Η άποψη αυτή επιβεβαιώνεται με την απαγόρευση της Εκκλησίας, αρκετά νωρίς, να διακοσμούνται τα σπίτια με κλαδιά δέντρων την ίδια εποχή με τους ειδωλολάτρες, καθώς η Saturnalia ξεκινούσε περίπου μία εβδομάδα πριν από τα Χριστούγεννα.

Το γκι, όμως, υπάρχει ήδη από τα αρχαία χρόνια. Ο Πλίνιος αναφέρει ότι αν το γκι φυτευτεί κοντά σε ένα σπίτι ή αγρόκτημα διώχνει μακριά το δηλητήριο, το προστατεύει από τους κεραυνούς και τη μαγεία, ενώ τα λουλούδια του κάνουν το νερό να παγώνει. Λέγεται ακόμα πως, αν πετάξει κανείς κομμάτι ξύλου από τον κορμό του σε οποιοδήποτε ζώο (ακόμα και χωρίς να το αγγίξει), έχει την ιδιότητα να κάνει τα ζώα να γυρίσουν πίσω και να ξαπλώσουν δίπλα του.

Σίγουρα, όμως, πιο ξεχωριστή θα είναι η στιγμή που θα δοθεί το πολυαναμενόμενο φιλί με το αγαπημένο μας πρόσωπο κάτω από το γιορτινό αυτο φυτό.

Η προέλευση των διακοσμήσεων με το συγκεκριμένο φυτό φαίνεται να συνδέεται και με τους Δρυίδες, οι οποίοι διακοσμούσαν τις καλύβες τους με αιθαλή δέντρα κατά τη διάρκεια του χειμώνα, για να τα χρησιμοποιούν τα πνεύματα του δάσους ως κατοικία τους.

Όποια όμως και να είναι η προέλευση του γκι, το σίγουρο είναι ότι σε πολλά εκκλησιαστικά ημερολόγια βρίσκουμε την παραμονή των Χριστουγέννων να αναφέρεται ως η ημέρα που οι εκκλησίες είναι δαφνοστόλιστες και το έθιμο του στολισμού είναι ριζωμένο το ίδιο βαθιά στη σύγχρονη εποχή όπως και στους ειδωλολάτρες ή τους πρώτους Χριστιανούς.

Η παράδοση του φιλιού

Οι βόρειοι λαοί, και κυρίως οι Άγγλοι, πιστεύουν ότι το γκι είναι το σύμβολο της αγάπης, της ειρήνης και της ευημερίας, γι' αυτό άλλωστε και το επιλέγουν για να στολίσουν μ' αυτό τα σπίτια τους τα Χριστούγεννα και το νέο έτος.

Σε ό,τι αφορά στις παραδόσεις που σχετίζονται με το φιλί κάτω από τον ιξό, αυτές προέρχονται από τον ρωμαϊκό εορτασμό της Saturnalia, οπότε και οι άνθρωποι πίστευαν ότι το φιλί κάτω από το γκι προήγε τη γονιμότητα. Σε πολλούς άλλους πολιτισμούς, όπως οι Κέλτες, αναφέρεται ότι ο ιξός είχε μαγικές ιδιότητες και χρησιμοποιούνταν ως αντίδοτο του δηλητηρίου, ενώ θεωρείτο ιερό φυτό και μάλιστα χρησιμοποιείτο στις τελετές των Δρυίδων.

Αυτό που πιθανότατα προσέθετε στη γοητεία και το μυστήριο του φυτού είναι ο τρόπος

πολλαπλασιασμού του. Οι καρποί του, που μοιάζουν με κερασάκια, τρώγονται από τα πουλιά και οι σπόροι τους μπορούν να γονιμοποιηθούν μόνο αφού περάσουν από το πεπτικό σύστημα των πουλιών.

Σύμφωνα, τέλος, με τη μυθολογία των Σκανδιναβών, η θεά της αγάπης, Frigga συνδέεται με το γκι. Ο γιος της Frigga, Balder δεν μπορούσα να πληγωθεί από τίποτα πάνω ή κάτω από τη γη. Ένας εχθρός, όμως του Balder, ο Loki, θεός του κακού, ήξερε πως μόνο ένα φυτό δεν φυτρώνει ούτε πάνω ούτε κάτω στη γη και αυτό ήταν το γκι, που φυτρώνει μόνο πάνω στον κορμό της μηλιάς και της βελανιδιάς. Έφτιαξε, λοιπόν, ένα βέλος από γκι και σκότωσε τον Balder. Για τρεις μέρες, όλα τα στοιχεία του σύμπαντος προσπαθούσαν να επαναφέρουν τον Balder στη ζωή. Τελικά, η μητέρα του Frigga κατάφερε να τον επαναφέρει. Η παράδοση λέει ότι τα δάκρυα που έχυσε για τον γιο της μεταμορφώθηκαν σε κόκκινους καρπούς πάνω στο γκι και από τη χαρά της η Frigga φιλούσε όποιον πέρναγε κάτω από το φυτό.

Η ιστορία αυτή μπορεί να αποτέλεσε και την απαρχή του εθίμου να φιλιούνται οι ερωτευμένοι κάτω από το γκι στην είσοδο του σπιτιού.

pathfinder.gr

=====

Απ'Ηρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 11/12/2009 18:01

Η γαλοπούλα

<http://www.mageirikesdiadromes.gr/images/stories/rapidrecipe/th/890-xhna1.jpg>

Η γεμιστή γαλοπούλα έχει πάντα μια ξεχωριστή θέση στο γιορτινό μας τραπέζι.

Πρόκειται για ένα έθιμο που έχουν υιοθετήσει πολλές χώρες του κόσμου, ενώ λέγεται ότι το έθιμο έφεραν πρώτοι στην Ευρώπη οι Ισπανοί το 1824 μ.Χ από το Μεξικό και εξαπλώθηκε σε ολόκληρη την Ισπανία, τη Γαλλία και την Αγγλία.

Από πολύ παλιά υπήρχε το έθιμο να σερβίρεται στο Χριστουγεννιάτικο τραπέζι πουλερικό και κυρίως χήνα. Πίστευαν πως η χήνα είναι πτηνό του Ήλιου και όποιος την έτρωγε εξασφάλιζε την προστασία του.

Η γαλοπούλα καθιερώθηκε ως το κατεξοχήν γιορτινό φαγητό γιατί θεωρείτο ένα ασυνήθιστο πουλερικό και μαγειρευόταν μόνο σε μεγάλες γιορτές.

Στην Ελλάδα, η γαλοπούλα μαγειρεύεται την Πρωτοχρονιά. Παλιότερα, η συνήθεια ήταν να φτιάχνουν κότα ή "κούρκο" (γαλοπούλα) γεμιστό με κάστανα, καρύδια, σταφίδες, κιμά, κρεμμύδι πιπέρι και μαϊντανό, όλα καβουρδισμένα.

Ωστόσο, σε αρκετές περιοχές της χώρας μας διατηρείται το έθιμο της κοτόσουπας, ιδιαίτερα στη Θεσσαλία και στην Κρήτη. Παλαιότερα η κοτόσουπα αποτελούσε το κυρίως πιάτο που έτρωγαν οι Έλληνες όταν επέστρεφαν από την εκκλησία.

pathfinder.gr

=====

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 12/12/2009 04:20

Η ακριβότερη χριστουγεννιάτικη κάρτα

Η πιο ακριβή χριστουγεννιάτικη κάρτα στον κόσμο πωλήθηκε σε δημοπρασία στο Devizes της Βρετανίας, στις 24 Νοεμβρίου του 2004 έναντι του ποσού των 20.000 λιρών Αγγλίας. Η χειροποίητη κάρτα, μεγέθους 13 x 8 cm φτιάχτηκε από το Βρετανό εικονογράφο John Calcott Horsley το 1843.

Η μεγαλύτερη χριστουγεννιάτικη καμπάνα

Φαίνεται πως ο Sergio Rodriguez Villarreal έχει μια μανία με τα υπερμεγέθη χριστουγεννιάτικα στολίδια. Μετά το στεφάνι, έφτιαξε το 2000 τη μεγαλύτερη χριστουγεννιάτικη καμπάνα. Με ύψος 5,5 μέτρα και διάμετρο βάσης 3,85 μέτρα, η καμπάνα κατασκευάστηκε από 4,854 γυάλινα μπουκάλια.

Το ψηλότερο φυσικό χριστουγεννιάτικο δέντρο

Το ψηλότερο φυσικό χριστουγεννιάτικο δέντρο του κόσμου ήταν ένα έλατο της ποικιλίας *Pseudotsuga menziesii* με ύψος 67,36 μέτρα. Το δέντρο στολίστηκε στο εμπορικό κέντρο Northgate Shopping Center στο Σιάτλ των ΗΠΑ, το Δεκέμβριο του 1950.

Στολισμένο και με αναμμένα τα φωτάκια του, το δέντρο ήταν τόσο εντυπωσιακό που παρουσιάστηκε στο εξώφυλλο του περιοδικού Life.

Η μεγαλύτερη χριστουγεννιάτικη κάλτσα

Η μεγαλύτερη χριστουγεννιάτικη κάλτσα είχε ύψος 10,77 μέτρα και πλάτος 5 μέτρα. Δημιουργοί της ήταν ο J. Terry Osborne και οι φίλοι του στη Βιρτζίνια των ΗΠΑ, οι οποίοι την ολοκλήρωσαν το Σεπτέμβριο του 2004. Η τεραστίων διαστάσεων κάλτσα γέμισε με δώρα που διανεμήθηκαν σε άπορα παιδάκια.

=====

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 13/12/2009 19:39

Η πρώτη Πρωτοχρονιά στην Ιστορία

Το 45 π.Χ., γιορτάστηκε για πρώτη φορά στην παγκόσμια Ιστορία η 1η Ιανουαρίου σαν η πρώτη ημέρα του νέου έτους, καθώς το ιουλιανό ημερολόγιο άρχισε να εφαρμόζεται.

Λίγο αφότου έγινε ρωμαϊκός αυτοκράτορας, ο Ιούλιος Καίσαρας αποφάσισε ότι το παραδοσιακό ρωμαϊκό ημερολόγιο χρειαζόταν άμεσα ριζικές αλλαγές. Εισαγμένο γύρω στον έβδομο αιώνα π.Χ., το ρωμαϊκό ημερολόγιο προσπαθούσε να ακολουθήσει το σεληνιακό κύκλο, αλλά συχνά δεν κατάφερνε και τόσο καλά.

Επιπλέον, το ρωμαϊκό σώμα υπεύθυνο για την επιτήρηση του ημερολογίου (pontifex), συχνά έκαναν

δεν έκαναν καλή χρήση της εξουσίας τους, προσθέτοντας μέρες στην αρχή του έτους προκειμένου να επεκτείνουν πολιτικούς όρους ή να παρεμποδίσουν εκλογές. Στο σχεδιασμό του νέου ημερολογίου, ο Καίσαρας ζήτησε την ενίσχυση ενός Αστρονόμου από την Αλεξάνδρεια, του Sosigenes.

Αυτός τον συμβούλεψε να απομακρυνθεί εξ ολοκλήρου από την ιδέα της παρακολούθησης του σεληνιακού κύκλου και να ακολουθήσει το ηλιακό έτος, όπως οι Αιγύπτιοι. Μ' αυτό τον τρόπο, το έτος υπολογίστηκε ότι αποτελείται από 365 και 1/4 ημέρες. Από την πλευρά του, ο Καίσαρας πρόσθεσε 67 ημέρες στο 45 π.Χ., κάνοντας έτσι το 46 π.Χ. να αρχίσει την 1η Ιανουαρίου και όχι το Μάρτιο. Επίσης, καθιέρωσε την επιπλέον μέρα στο τέλος του Φεβρουαρίου κάθε τέσσερα χρόνια, κρατώντας έτσι θεωρητικά το ημερολόγιό του από να πέσει έξω. Λίγο πριν η δολοφονία του το 44 π.Χ., άλλαξε το όνομα του μήνα Quintilis σε Julius (Ιούλιος) από το όνομά του. Αργότερα, ο μήνας Sextilis μετονομάστηκε Augustus (Αύγουστος) από το όνομα του διαδόχου του.

Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα, ο εορτασμός της Πρωτοχρονιάς την 1/1 δεν συνηθιζόταν (στην πράξη), ούτε καν από αυτούς που έμειναν αστηρά πιστοί στο Ιουλιανό ημερολόγιο. Ο λόγος για αυτό είναι ότι ο Καίσαρας και ο Sosigenes απέτυχαν να υπολογίσουν σωστά το ηλιακό έτος ως 365.242199 ημέρες, όχι 365.25 ημέρες.

Το αποτέλεσμα ήταν να προστίθενται 11 λεπτά σε κάθε έτος, ποσό που συγκεντρωμένο το έτος 1000 μ.Χ. έφτασε τις 7 μέρες και μέχρι το μεσαίωνα είχε αγγίξει τις 10 (15ος αιώνας). Η ρωμαϊκή εκκλησία ενημερώθηκε για αυτό το πρόβλημα, και το 1570 ο παπάς Γρηγόριος XIII ανάθεσε στον Ιησουίτη αστρονόμο Christopher Clavius να κατασκευάσει ένα νέο ημερολόγιο.

Το 1582, το Γρηγοριανό ημερολόγιο εφαρμόστηκε, παραλείποντας 10 ημέρες για εκείνο το έτος. Από τότε, οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο έχουν επιλέξει την 1η Ιανουαρίου για να γιορτάσουν την ακριβή άφιξη του νέου έτους.

Απ'ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 13/12/2009 19:42

Τα γεγονότα που σημάδεψαν τις μέρες των Χριστουγέννων και τις Πρωτοχρονιάς

Ανήμερα Χριστουγέννων

1642... γεννιέται ο Άγγλος φυσικός, μαθηματικός και αστρονόμος Ισαάκ Νεύτων.

1741... ο Σουηδός αστρονόμος Άντερς Κέλσιους εισάγει την εκατονταβάθμια κλίμακα μέτρησης της θερμοκρασίας, που έκτοτε φέρει το όνομα του.

1776... οι αμερικανικές δυνάμεις υπό τη διοίκηση του Τζορτζ Ουάσινγκτον διασχίζουν τον ποταμό Ντελαγουάρ την νύχτα και πραγματοποιούν έφοδο στους Βρετανούς μισθοφόρους της Έσσης κατά τη μάχη του Τρέντον την επομένη.

Για πρώτη φορά ακούγεται το τραγούδι "Άγια Νύχτα" στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, στο Όμπερντορφ της Αυστρίας.

1821... γεννιέται η Κάρλα Μπάρτον, ιδρύτρια του αμερικανικού Ερυθρού Σταυρού.

1868... με προεδρικό διάταγμα ο Άντριου Τζόνσον χορηγεί πλήρη αμνηστία, σε όσους συμμετείχαν στην εξέγερση εναντίων των ΗΠΑ.

1876... γεννιέται ο Μοχάμεντ Αλ Τζινλάχ, Ινδός πολιτικός και ηγέτης του Μουσουλμανικού Συνασπισμού.

1890... πεθαίνει στη Νάπολη της Ιταλίας ο αρχαιολόγος Ερρίκος Σλίμαν, που έφερε στο φως τα ερείπια της Τροίας, αποδεικνύοντας ότι το έπος του Ομήρου "Ιλιάδα" δεν ήταν θρύλος. Αργότερα "ξέθαψε" τα ανάκτορα των Μυκηνών αναδεικνύοντας τους Ατρείδες.

1899... γεννιέται ο Αμερικανός ηθοποιός, Χάμφρεϋ Μπόγκαρτ ιδιαίτερα γνωστός από το ρόλο του σκληρού και του γκάγκστερ, που συνήθως ενσάρκωνε. Πιο γνωστές ταινίες του η "Καζαμπλάνκα" και το "Γεράκι της Μάλτας".

1911... με ελληνικό βασιλικό διάταγμα ορίζεται, ότι οι αρεοπαγίτες θα φέρουν τήβεννο, εφόσον βρίσκονταν στην έδρα.

1914... λίγο μετά τα μεσάνυχτα, οι Γερμανοί στρατιώτες παύουν πυρ και αρχίζουν να τραγουδούν τα χριστουγεννιάτικα κάλαντα.

1918... γεννιέται ο Πρόεδρος της Αιγύπτου Ανουάρ αλ Σαντάτ, που κέρδισε το Νομπέλ Ειρήνης το 1978.

1920... συναντώνται Βενιζέλος και Κουντουριώτης. "Τα θεμέλια της Μεγάλης Ελλάδας είναι στέρα", δήλωσε ο Βενιζέλος.

1935... ο Λεωνίδας Ανδριανόπουλος σταματάει το ποδόσφαιρο σε ηλικία 24 ετών, όταν αγωνίζεται για τελευταία φορά με τον Ολυμπιακό εναντίον της Ουίπεστ (0-1 με γκολ του Kahlai) αφού οι υποχρεώσεις της οικογένειάς του επιβάλλουν να εργάζεται στο μαγαζί του πατέρα του.

1936... ο Άμπρουζ Μπράουν της Ρέξαμ αποβάλλεται στο 20" του αγώνα με τη Χουλ Σίτι, σημειώνοντας μια από τις γρηγορότερες αποβολές στην ιστορία.

1938... η Βίβιαν Λι περνάει από οντισιόν και επιλέγεται από το σκηνοθέτη Ντέιβιντ Σέλτζνικ για το ρόλο της Σκάρλετ Ο' Χάρα στο "Όσα παίρνει ο 'νεμος".

1939... η ιστορία του Καρόλου Ντίκενς "Χριστουγεννιάτικα Κάλαντα" μεταδίδεται ζωντανά από το ραδιοφωνικό σταθμό CBS στις ΗΠΑ, εγκαινιάζοντας μια παράδοση, που κράτησε πολλά χρόνια.

1941... παραδίδεται στους Ιάπωνες η βρετανική φρουρά στο Χονγκ Κονγκ.

1949... γεννιέται η Αμερικανίδα ηθοποιός Σίσι Σπέϊσεκ.

1952... Η Βασίλισσα της Αγγλίας, Ελισσάβετ, εκφωνεί τον πρώτο της χριστουγεννιάτικο λόγο, μετά την ενθρόνισή της.

1966... πεθαίνει σε ηλικία 80 ετών, στο νοσοκομείο "Όρος Σινά" του Λος Άντζελες ο ελληνικής καταγωγής, Νικόλαος Δάνδολας, γνωστός ως "Nick the Greek", που θεωρείται ο μεγαλύτερος χαρτοπαίκτης στην αμερικανική ιστορία. Λίγο καιρό πριν αρρωστήσει, έπαιζε πόκερ συνεχώς επί οχτώ ημέρες.

1971... φωτιά, που ξεσπά σε ξενοδοχείο στη Σεούλ, στη Νότια Κορέα, προκαλεί το θάνατο 139 ατόμων.

1973... πεθαίνει, σε ηλικία 89 ετών, ο Τούρκος πολιτικός Ισμέτ Ινονού, κατά κόσμο Μουσταφά Ισμέτ Πασά. Χρημάτισε πολλές φορές υπουργός Εξωτερικών και πρωθυπουργός της γειτονικής χώρας την περίοδο 1923-1965.

1973... το πλήρωμα του διαστημόπλοιου "Σκάιλαμπ" περπατά επί επτά ώρες στο διάστημα.

1974... Η πόλη Ντάργουιν της Αυστραλίας καταστρέφεται από τον ισχυρότατο κυκλώνα Τρέισι, που αφήνει πίσω του χιλιάδες άστεγους.

1977... πεθαίνει στην Ελβετία, σε ηλικία 88 ετών, ο Άγγλος ηθοποιός Τσάρλι Τσάπλιν, ο "Σαρλό" της μεγάλης οθόνης.

1979... η Αίγυπτος αρχίζει ευρείας κλίμακας εργασίες συντήρησης και αποκατάστασης της περίφημης Σφίγγας.

1983... πεθαίνει, σε ηλικία 90 ετών, ο Ισπανός σουρεαλιστής ζωγράφος Χουάν Μιρό.

1989... στη Ρουμανία, ο δικτάτορας Νικολάε Τσαουσέσκου και η γυναίκα του Ελένα εκτελούνται από τον στρατό, μετά την καταδίκη τους για γενοκτονία.

1991... ο Ραούφ Ντενκτάς ισχυρίζεται ότι, η έκθεση του γ.γ του ΟΗΕ για το Κυπριακό, επιβεβαιώνει τα ίσα δικαιώματα των δύο κοινοτήτων στην Κύπρο.

1991... την παραίτησή του από την ηγεσία της ΕΣΣΔ αναγγέλλει ο Μιχαήλ Γκορμπατσόφ, μετά την απόφαση 11 Δημοκρατιών να σχηματίσουν Κοινοπολιτεία Ανεξαρτήτων Κρατών (ΚΑΚ).

1992... ο Σέρβος Πρόεδρος Σλόμποταν Μιλόσεβιτς δηλώνει στο CNN ότι, δεν υπάρχουν αθώες πλευρές στον πόλεμο της Βοσνίας.

1992... στη Βοσνία, σύμφωνα με επίσημο απολογισμό, 8.000 άτομα έχουν σκοτωθεί από την αρχή του πολέμου στο Σεράγεβο.

1992... τα Χριστούγεννα φέρνουν προσωρινή ειρήνη σε διάφορα μέρη του κόσμου. Κατάπαυση του πυρός σημειώνεται στη Βόρεια Ιρλανδία, οι συγκρούσεις μειώνονται στο Σεράγεβο, ενώ Γάλλοι και Αμερικανοί στρατιώτες καθιστούν ασφαλή μια πόλη της Σομαλίας χωρίς να πέσει κανένας πυροβολισμός.

1993... το περιοδικό "Τάιμ" ανακηρύττει προσωπικότητες της χρονιάς, τους Γιτζάκ Ράμπιν, Γιάσερ Αραφάτ, Φρεντερίκ Ντε Κλερκ και Νέλσον Μαντέλα για τις ειρηνευτικές τους προσπάθειες.

1993... σύναψη διπλωματικών σχέσεων αποφασίζουν Αλβανία και ΠΓΔΜ.

1994... τέσσερις αστυνομικοί τραυματίζονται στη Λάρισα, στα επεισόδια που προκαλούν οπαδοί του έκπτωτου μητροπολίτη Θεολόγου εις βάρος του Ιγνατίου.

1995... στις βουλευτικές εκλογές της Τουρκίας, πρώτο κόμμα εκλέγεται το Ισλαμικό Κόμμα της Ευημερίας του Ερμπακάν.

1995... στις ΗΠΑ, πεθαίνει από οξύτατο αναπνευστικό πρόβλημα, ο Ιταλικής καταγωγής ηθοποιός και τραγουδιστής, Ντιν Μάρτιν, σε ηλικία 78 ετών.

1996... στη Γερμανία, τρεις είναι οι νεκροί σε εκκλησία Διαμαρτυρομένων στο Σίντλιγκεν κοντά στη

Φραγκφούρτη, από έκρηξη χειροβομβίδων.

1997... ανήμερα Χριστουγέννων και σε αντίθεση με ελληνοτουρκική συμφωνία, 12 τουρκικά μαχητικά αεροσκάφη προχώρησαν σε παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου.

2003... Οι επιστήμονες δεν καταφέρνουν να έρθουν σε επαφή με το διαστημικό σκάφος Beagle 2, που είχε προσεδαφιστεί στον Άρη νωρίτερα την ίδια μέρα.

2006... πεθαίνει, σε ηλικία 73 ετών, ο διάσημος τραγουδιστής της σόουλ, Τζέιμς Μπράουν.

2008... Ένοπλος, ντυμένος Άγιος Βασίλης, πυροβολεί και σκοτώνει εννέα άτομα, που ήταν καλεσμένοι σε χριστουγεννιάτικο ρεβεγιόν στο Λος Άντζελες.

Απ'Ηρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 18/12/2009 06:54

Χριστουγεννιάτικες αγορές σε όλη την Ευρώπη!

Βερολίνο

http://www.visitberlin.de/bilder/kultur_neu/teaser/250x200_weihnachtsmarkt_gendarmenmarkt_c_scholvi_en.jpgΌπως θα άρμοζε σε μια μοντέρνα πόλη, η Χριστουγεννιάτικη Αγορά δυτικά του Βερολίνου, διαθέτει αρκετά πιο σύγχρονο χαρακτήρα σε σχέση με αυτές των υπόλοιπων πόλεων της Γερμανίας.

Αν και υπάρχουν αρκετές αγορές στην πόλη, αυτή που ξεχωρίζει και συγκεντρώνει περίπου τέσσερα εκατομμύρια επισκέπτες κάθε χρόνο, βρίσκεται γύρω από την πλατεία Kaiser Wilhelm Gedächtniskirche.

Στο κέντρο της πλατείας βρίσκεται η ομώνυμη εκκλησία (Gedächtniskirche), η οποία επλήγη από βομβιστική επίθεση κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και αποκαταστάθηκε μόνο εν μέρει.

Η Αγορά, αν και όχι τόσο μεγάλη όσο θα περίμενε κανείς, έχει περίπου χίλιους πάγκους, παραδοσιακά διακοσμημένους, και αρκετά ξύλινα σπιτάκια, που μοιάζουν να ταξιδεύουν τον επισκέπτη στο παρελθόν. Εδώ θα βρείτε τα «κλασικά» χειροποίητα χριστουγεννιάτικα δώρα και κοσμήματα, αλλά και μια μεγάλη ποικιλία από πρωτότυπα έργα γνωστών Βερολινέζων σχεδιαστών που σίγουρα δεν περνούν απαρατήρητα: εναλλακτικά έργα τέχνης και διακοσμητικά, καθώς και αντικες και μοντέρνα κοσμήματα. Η Αγορά είναι ανοιχτή από 23 Νοεμβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου, κάθε μέρα όλες τις ώρες.

Κολωνία

<http://www.koeln.de/files/images/wmarkt-dom-500.preview.jpg>

Σήμα κατατεθέν των Χριστουγεννιάτικων Αγορών, η πόλη της Κολωνίας έχει συνολικά έξι.

Οι τέσσερις μεγαλύτερες βρίσκονται γύρω από τον Καθεδρικό της Ναό, στο Alter Markt, στο Neumarkt και στο Rudolfplatz. Κάθε χρόνο οι παραπάνω αγορές προσελκύουν ούτε λίγο ούτε πολύ σχεδόν δύο εκατομμύρια επισκέπτες από κάθε γωνιά της Ευρώπης.

Ιδιαίτερα εντυπωσιακή είναι αυτή στον Καθεδρικό ναό, ενώ αυτή στο Alter Markt βρίσκεται ακριβώς μπροστά από το Δημαρχείο της πόλης και αποπνέει ιδιαιτέρως ειδυλλιακή ατμόσφαιρα χάρη στους ξύλινους πάγκους.

Η αγορά του Neumarkt είναι και η πιο παλιά και βρίσκεται ακριβώς από πίσω από την εκκλησία St. Aposteln. Σε όλες τις αγορές της Κολωνίας θα βρείτε παραδοσιακό φαγητό με βάση το κρέας και τα λαχανικά και φυσικά άφθονο Glühwein (ζεστό κρασί με κανέλα).

Ετοιμαστείτε λοιπόν να φάτε και να ψωνίσετε με την... ψυχή σας. Οι αγορές λειτουργούν από τις 27 Νοεμβρίου μέχρι τις 23 Δεκεμβρίου και είναι ανοιχτές επτά μέρες την εβδομάδα από τις έντεκα το πρωί μέχρι τις εννιά το βράδυ.

Βρυξέλες

http://www.newmarket.travel/WS_Images/holidays/main/2132122-BrugesXmas-M.jpg

Σε μια πόλη που φημίζεται για την κουζίνα της, η Χριστουγεννιάτικη αγορά δεν θα μπορούσε παρά να αποτελέσει τον... Παράδεισο των καλοφαγάδων.

Η αγορά βρίσκεται στην «αρχοντική» πλατεία Grand Place και είναι γνωστή για τις όμορφα σκαλισμένες προσόψεις των μικρών σπιτιών. Χιλιάδες λαμπάκια έχουν διασκορπιστεί στις ξύλινες καλύβες, η καθεμιά από τις οποίες αντιπροσωπεύει και μια διαφορετική Ευρωπαϊκή χώρα. Μην περιμένετε πάντως κάτι περισσότερο από τα κλασικά Χριστουγεννιάτικα είδη.

«Όλα τα λεφτά» εδώ είναι οι πάγκοι με το φαγητό. Εκτός από το παραδοσιακό ζεστό κρασί, θα βρείτε πάγκους με γαλλικές ελιές, «βουνά» από Βέλγικες σοκολάτες, ζεστές πλάκες πάνω στις οποίες ψήνουν φρέσκα μύδια και σαλιγκάρια, δεκάδες βαζάκια με σπιτικές μαρμελάδες και Speculos (παραδοσιακά gingerbreads σε σχήμα Άη Βασίλη).

Η τοπική παραγορά μετατρέπεται σε... παγοδρόμιο τον Δεκέμβριο, προσελκύοντας επίσης πολύ κόσμο, ενώ από τις 23 του ίδιου μήνα, οι ξύλινες καλύβες αλλάζουν χέρια και η αγορά αποκτά ακόμα περισσότερο γαστρονομικό χαρακτήρα.

Η αγορά λειτουργεί καθημερινά από τις 11 το πρωί έως τις 8 το βράδυ, ενώ τα Σαββατοκύριακα μέχρι τις 10, από τις 27 Νοεμβρίου μέχρι τις 3 Ιανουαρίου

Valkenburg

Πρόκειται για μια γραφική μικρή πόλη στην Ολλανδία, χτισμένη αμφιθεατρικά γύρω από ένα κάστρο. Η Χριστουγεννιάτικη Αγορά Fluweelengrot πραγματοποιείται στο «Βελούδινο Σπήλαιο» (Velvet Cave) http://www.pbase.com/janetteclare/nl_velvet_caves που βρίσκεται ακριβώς κάτω από την πόλη και διακοσμείται κάθε χρόνο με διαφορετικό τρόπο για να φιλοξενήσει την διάσημη Αγορά. Η ατμόσφαιρα στο σπήλαιο είναι συναρπαστική, φέρνοντας στο μυαλό τους παλιούς θρύλους της ολλανδικής πόλης. Στους πάγκους τις Αγοράς θα βρείτε μεταξύ άλλων χριστουγεννιάτικα στολίδια, χειροποίητα ολλανδικά διακοσμητικά και σπιτικές λιχουδιές. Η Αγορά λειτουργεί από τις 17 Νοεμβρίου μέχρι τις 19 Δεκεμβρίου.

Δρέσδη

http://www.dresden.de/media/bilder/titelgrafiken/home/258_striezelmarkt2.jpg

Η πρώτη αναφορά στην Χριστουγεννιάτικη Αγορά της Δρέσδης έγινε το 1434 - ένδειξη ότι πρόκειται για μια από τις παλαιότερες της Γερμανίας. Έχει δώσει μεγάλη βάση στην παράδοση, ενώ το όνομά της (Striezelmarkt), προέρχεται από το τοπικό παραδοσιακό γλυκό Stollen, ένα φρουτένιο κέικ, ψημένο σε σχήμα καρβελιού και πασπαλισμένο με άχνη ζάχαρη. Το highlight της συγκεκριμένης αγοράς, είναι αδιαμφισβήτητο το Stollen Festival, που πραγματοποιείται την δεύτερη Κυριακή του Δεκεμβρίου. Κατά τον δέκατο έκτο αιώνα, οι τοπικοί αρτοποιοί παρουσίαζαν τα αρτοποιήματά τους στον τοπικό άρχοντα, μεταφέροντάς τα τελετουργικά από την πόλη στο κάστρο. Εκεί, ο άρχοντας τα έκοβε και έδινε μερικά κομμάτια στους φτωχούς. Σήμερα, ένα γιγαντιαίο τέτοιο κέικ βάρους τριών τόνων, περιφέρεται γύρω από την Δρέσδη και αποτελεί το main event του φεστιβάλ, ενώ στην συνέχεια, γίνεται διαγωνισμός για τα υπόλοιπα κέικ που κατασκευάζονται και βραβεύεται το

καλύτερο κέικ της χρονιάς. Η Αγορά είναι αρκετά γραφική, με περίπου διακόσιους πενήντα πάγκους που πουλάνε αποκλειστικά παραδοσιακά αρτοσκευάσματα. Αξίζει να αγοράσετε επίσης, τις χειροποίητες γυάλες-στολίδια από την πόλη Lauscha, τα χειροποίητα μπλε κεραμικά από την Σαξονία και το τοπικό Blaudruck, ένα άσπρο-μπλε πανί. Η Αγορά λειτουργεί από τις 26 Νοεμβρίου μέχρι τις 24 Δεκεμβρίου από τις δέκα το πρωί μέχρι τις εννιά το βράδυ.

=====

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 19/12/2009 14:10

Κάλαντα Θράκης

Χριστός γεννιέται, χαρά στον κόσμο, χαρά στον κόσμο, στα παλικάρια.
Σαράντα μέρες, σαράντα νύχτες, η Παναγιά μας κοιλοπονούσε.

Κοιλοπονούσε, παρακαλούσε, τους αρχαγγέλους, τους ιεράρχες.

Σεις αρχάγγελοι και ιεράρχες, στη Σμύρνη πηγαίνετε, μαμές να φέρτε.
Άγια Μαρίνα, άγια Κατερίνα, στη Σμύρνη πάνε, μαμές να φέρουν.

Όσο να πάνε κι όσο να έρθουν, η Παναγιά μας ελυτρώθη.

Στην κούνια το 'βαλαν και το κουνούσαν, και το κουνούσαν, το τραγουδούσαν.

Σαν ήλιος λάμπει, σα νιο φεγγάρι, σα νιο φεγγάρι, το παλικάρι. Φέγγει σε τούτον το νοικοκύρη, με τα καλά του, με τα παιδιά του, με την καλή τη νοικοκυρά του..

Χριστουγεννιάτικα κάλαντα Κυκλάδων

Για σένα, κόρη όμορφη, ήρθαμε να τα πούμε
και τα καλά Χριστούγεννα για να σου ευχηθούμε.

Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε καράβια ν' ασημένια
του χρόνου σαν και σήμερα να 'ναι μαλαματένια.

Αν έχεις κόρη όμορφη, βάλε την στο τσιμπίδι
και κρέμασέ την αφηλά, να μην την φαν οι ψύλλοι.

Φέρτε μας κρασί να πιούμε και του χρόνου να σας πούμε,
και του χρόνου να σας πούμε φέρτε μας κρασί να πιούμε.

Χριστουγεννιάτικα κάλαντα Κρήτης

Καλήν εσπέραν άρχοντες κι αν είναι ορισμός σας
Χριστού τη θεία γέννηση να πω στ' αρχοντικό σας.

Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλη
οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρετ' η φύσις όλη.

Άψε, βαγίτσα, το κερι, άψε και το διπλέρι και κάτσε
και ντουχούντιζε ίντα θα μας εφέρει

γ-ή απάκι, γ-ή λουκάνικο, γ-ή χοιρινό κομμάτι

γ-ή από μαύρη όρνιθα κανένα αυγουλάκι

κι αν το 'κανε κι η γαλανή, ας είναι ζευγαράκι.

Φέρε πανιέρι κάστανα, πανιέρι λεπτοκάρια

και φέρε και γλυκό κρασί να πιουν τα παλικάρια.
Κι αν είναι με το θέλημα άσπρη μου περιστέρα
ανοίξατε την πόρτα σας να πούμε καλησπέρα.

Πρωτοχρονιάτικα κάλαντα Προσοτσάνης Δράμας

Άγιους Βασίλης έρχιτι από την Γκαισαρεία
σέρνει μουλάρια δώδικα καμίλια δικαπέντι.
Η μούλα η κανακαριά που σκώνει τουν αφέντη
σηκώνει τουν κι θέτει ντον σι πράσινα λιβάδια
λιβάδια κι δρουσουπηγές κι αυλές μαρμαρουμένις
κι βάλι του χιράκι σου στην αργυρή σου τσέπη
και δώσ στα παλικάρια σου πεντ' έξ ουχτώ δουκάτα
για να τα φάν, για να τα πιούν και να τα τραγουδήσουν
για να τα φάν, για να τα πιούν να πούνι κι του χρόνου.

Κάλαντα Καστοριάς (Του οικοδεσπότη)

Αραδιαστείτε έμπρεπα όλοι με την αράδα
να πούμε τραγούδια ευγενικά
ν' αρέσουν τα' αφεντικό μας.

Αφέντης μας είναι καλός,
στον κόσμο παραδειγμένος
και μες στη μέση του μαχαλά
στύλος μαλαματένιος.

Ας είν' πολλά τα έτη σας
να ζείτε να ευτυχείτε
του χρόνου δε σαν σήμερα
ό,τι επιθυμείτε.

Και βάλε το χεράκι σου
στον αργυρό σου τσέπη
κι αν πιάσεις γρόσι κράτα το,
φλουρι μη το λυπάσαι.

=====

Απ'Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 19/12/2009 14:27

Τα Κάλαντα

Ένα από τα παλαιότερα έθιμα, που οι ρίζες του βρίσκονται στην αρχαία Ελλάδα, είναι και τα κάλαντα.

Υπήρχε τότε μια γιορτή προς τιμή του θεού Διονύσου, τα Ανθεστήρια.

Κατά την διάρκεια της γιορτής, ομάδες ατόμων γυρνούσαν από σπίτι σε σπίτι, και έψαλαν ύμνους προς τιμή του θεού.

Μαζί τους είχαν και ένα ομοίωμα πλοίου, το οποίο συμβόλιζε την άφιξη του θεού Διονύσου.

Στην ρωμαϊκή εποχή συναντάμε τις «Καλένδες» (Calendae), από τις οποίες φαίνεται να πήραν το όνομα τους τα κάλαντα.

Ήταν γιορτές που γιορτάζονταν στην αρχή κάθε σεληνιακού μήνα.

Το πώς πήραν το όνομα τους οι καλένδες μας το εξηγεί ο ακόλουθος μύθος.

Τα παλιά τα χρόνια είχε πέσει πείνα στην Ρώμη.

Τρία αδέρφια ανέλαβαν τότε να παρέχουν τροφή στους κατοίκους της και έτσι έσωσαν την πόλη από την ερήμωση και τον αφανισμό. Τα τρία αυτά αδέρφια ήταν ο Κάλανδος, ο Νόνος και ο Ειδός. Ο Κάλανδος σίτιζε την πόλη τις πρώτες 12 ημέρες κάθε μήνα. Αυτές οι μέρες ονομάστηκαν Καλένδες.

Δώδεκα είναι και οι ημέρες από τα Χριστούγεννα έως τα Φώτα.

Ο Νόνος παρείχε τροφή στην πόλη τις επόμενες 10 ημέρες, τις λεγόμενες Νόνες.

Τέλος ο Ειδός έτρεφε την πόλη τις τελευταίες 8 ημέρες, τις Ειδοί.

Στα χρόνια του Βυζαντίου οι Καλένδες μετονομάστηκαν σε «Άσματα Αγερμού».

Μικροί και μεγάλοι, οι λεγόμενοι «Αγύρται» ή «Μηναγύρται», γύρναγαν από σπίτι σε σπίτι και τραγουδούσαν για την γιορτή που έρχονταν.

Ανάλογα με την γιορτή που ακολουθούσε, στα χέρια τους κρατούσαν μουσικά όργανα, κρόταλα, κουδούνια, χελιδόνες ή βάγια.

Οι «Αγύρται» εμφανίζονταν τις γιορτές του Δωδεκαημέρου, την Αποκριά, το Πάσχα, του Αγίου Ιωάννη, του Αγίου Γεωργίου, της Παναγίας και του Σταυρού.

Ξεκίνησαν στην Αρχαία Ελλάδα, πήραν το όνομα τους στην Ρώμη και εκχριστιανίστηκαν στο Βυζάντιο.

Έτσι έφτασαν σε εμάς τα κάλαντα.

Ένα έθιμο τόσο παλιό και τόσο όμορφο, με τις γλυκές φωνές μικρών παιδιών να ζεσταίνουν τα σπίτια μας τις γιορτινές ημέρες.

Απ'Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 21/12/2009 07:21

Χριστουγεννιάτικες αγορές σε όλη την Ευρώπη!(συνέχεια)

Trento

Η... ιδιόμορφη αυτή αγορά στην Piazza Ferra στην πόλη Trento της Ιταλίας, περικυκλωμένη από τα παλαιά τείχη της πόλης και τις χιονισμένες βουνοκορφές των Άλπεων, δημιουργήθηκε πριν δέκα επτά χρόνια και έκτοτε συγκεντρώνει σχεδόν πεντακόσιους χιλιάδες επισκέπτες ετησίως. Το 2008 είχε πεντακόσιους τρεις χιλιάδες επισκέπτες και περισσότερα από είκοσι χιλιάδες πακέτα δώρων, που τυλιχτήκαν μέσα σε τριάντα μέρες, είχε ακόμα εβδομήντα εκθέτες, ενώ σερβίρονταν δέκα χιλιάδες μπουκάλια ζεστό κρασί ημερησίως. Το Trento αυτό καθεαυτό, είναι μια τυπική ευρωπαϊκή πόλη – σημείο συνάντησης του ιταλικού και του γερμανικού πολιτισμού. Τι θα βρείτε εδώ; Διακοσμητικά δέντρων και σπιτιού, αγγελάκια, φάτνες, κεριά, γλυπτά, συνθέσεις λουλουδιών και φυσικά άφθονο φαγητό και ποτό. Πραγματοποιείται από τις 21 Νοεμβρίου μέχρι τις 24 Δεκεμβρίου, κάθε μέρα από τις δέκα το πρωί μέχρι τις επτά το βράδυ.

eeds

Η Christkindelmarkt (χριστουγεννιάτικη αγορά) του Leeds είναι μία από τις μεγαλύτερες στην Αγγλία και η πιο φημισμένη. Με παραδοσιακούς ξύλινους πάγκους, λουλούδια, καρουζέλ, και πολύχρωμους φωτισμούς δημιουργεί μια πραγματικά Χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα στην καρδιά του κέντρου της πόλης. Βρίσκεται ακριβώς στο κέντρο της πλατείας Millenium και προσελκύει κάθε χρόνο χιλιάδες

επισκέπτες. Η αγορά αποτελείται από τριάντα πάγκους, παρέχοντας ένα ευρύ φάσμα επιλογών που θα ικανοποιήσουν και τους πιο απαιτητικούς: χειροποίητα παιχνίδια, κοσμήματα, χριστουγεννιάτικες κάρτες, διακοσμητικά αντικείμενα, γευστικά σνακ και παραδοσιακές γερμανικές λιχουδιές όπως τα λαχταριστά λουκάνικα bratwurst, διάφορες σούπες, gingerbread και ζαχαρωμένα φρούτα. Τα πιτσιρικά θα λατρέψουν σίγουρα το τεράστιο καρουζέλ στο κέντρο της πλατείας, αλλά και την βόλτα στα διάφορα αξιοθέατα. Αξίζει να αναφέρουμε και το δημοφιλές εστιατόριο Frankfurter Scheune, στο οποίο θα δοκιμάσετε μερικές από τις καλύτερες γερμανικές μπύρες, συνοδεία παραδοσιακής μουσικής από την Herr Jens Bavarian Oompah Band. Η αγορά λειτουργεί από τις 13 Νοεμβρίου μέχρι τις 20 Δεκεμβρίου, επτά μέρες την εβδομάδα από τις δέκα και μισή το πρωί μέχρι τις εννιά το βράδυ.

Κοπενχάγη

[http://www.visitcopenhagen.dk/media\(7341,1030\)](http://www.visitcopenhagen.dk/media(7341,1030))

Η Χριστουγεννιάτικη Αγορά της πανέμορφης πόλης στήνεται στους κήπους Tivoli, δημιουργώντας μια πραγματικά παραμυθένια Χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα που θαρρείς βγήκε από παραμύθι του Άντερσεν. Εκατοντάδες στολισμένα δέντρα και παραπάνω από μισό εκατομμύριο φωτάκια, πλαισιώνουν τους πάγκους και το μαγευτικό πάρκο. Η κεντρική λίμνη μεταμορφώνεται σε παγοδρόμιο, ενώ γύρω της υπάρχουν περίπου εξήντα χρωματιστοί πάγκοι, με τοπικά προϊόντα και διακοσμητικά όπως η παραδοσιακή πορσελάνη της Κοπεγχάγης και οι ξύλινες κούκλες. Στους πάγκους με τα φαγητά, θα γευτείτε τα παραδοσιακά gløgg και æbleskiver, ζεστό κρασί σερβιρισμένο με τηγανίτες με ζάχαρη και μαρμελάδα και τραγανά dumplings από μήλο. Την όλη γιορτινή ατμόσφαιρα συμπληρώνουν οι δεκάδες ηθοποιοί που είναι ντυμένοι ξωτικά και βγάζουν φωτογραφίες με τα παιδιά. Η αγορά μένει ανοιχτή από τις 11 το πρωί μέχρι αργά το βράδυ, έως τις 28 Δεκεμβρίου

Ταλίν

Ότι χάνει σε ιστορία – πρωτολειτούργησε μόλις το 1991 – η Χριστουγεννιάτικη Αγορά του Ταλίν το κερδίζει σε ατμόσφαιρα. Στήνεται κάθε χρόνο στην γραφική πλατεία Raekoja, στην παλαιά πλατεία του Δημαρχείου και δεδομένης της γεωγραφικής θέσης της περιοχής, είναι σίγουρο ότι θα την βρείτε χιονισμένη τον Δεκέμβριο. Μπορεί η Αγορά του να μην είναι και η μεγαλύτερη, αλλά σίγουρα αξίζει μία επίσκεψη ως μέρος μιας διήμερης ρομαντικής απόδρασης στην όμορφη πόλη. Εδώ θα βρείτε εκτός από τα «κλασικά» λουκάνικα και το ζεστό κρασί, χειροποίητα δώρα, όπως ξυλόγλυπτα μπολ, πλεκτά πουλόβερ, κάλτσες και καπέλα. Ο Άη Βασίλης κάνει συνήθως την εμφάνισή του αργά το βράδυ, για να βγάλει φωτογραφίες με τα πιτσιρικά, αλλά και με τα ζευγαράκια που συνήθως κατακλύζουν την Αγορά. Αν δεν αντέξετε για πολύ το κρύο, μπορείτε να βρείτε καταφύγιο σε κάποιο από τα μικρά εστιατόρια που βρίσκονται περιμετρικά της πλατείας. Η Αγορά λειτουργεί μέχρι τις 7 Ιανουαρίου και είναι ανοιχτή όλες τις μέρες τις εβδομάδας από τις δέκα το πρωί μέχρι τις έξι το απόγευμα

Salzburg

Η Χριστουγεννιάτικη Αγορά της Αυστριακής πόλης ξεκίνησε να λειτουργεί περίπου τον 15ο αιώνα και βρίσκεται στους πρόποδες του κάστρου Hohensalzburg, γύρω από τον καθεδρικό ναό του Salzburg. Τι μπορείτε να βρείτε εδώ; Πρακτικά τα πάντα. Τα ογδόντα πέντε περίπτερα είναι διαχωρισμένα σε έξι τομείς, ο καθένας από τους οποίους έχει διαφορετικά προϊόντα και διαφορετικό χρώμα ώστε να ξεχωρίζει από τους υπόλοιπους: Συνθέσεις λουλουδιών, χριστουγεννιάτικη διακόσμηση, πικάντικες σπεσιαλιτέ, ζεστό κρασί, μοδάτα αξεσουάρ φτιαγμένα από φυσικά υλικά, χειροποίητα παιχνίδια, γλυκά κάθε είδους, μυρωδάτοι καφέδες και κοσμήματα για όλα τα γούστα και τις τσέπες, όλα βρίσκονται παραταγμένα σε ξεχωριστούς πάγκους. Την Αγορά πλαισιώνουν καθημερινά Events και πραγματοποιείται μέχρι τις 26 Δεκεμβρίου καθημερινά από τις δέκα το πρωί μέχρι τις δέκα το βράδυ.

in2life.gr

=====

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 29/12/2009 18:51

<http://www.youtube.com/watch?v=Qk-YDc-MZEc>

=====

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 31/12/2009 08:07

Η Πρωτοχρονιά

Αρχαία χρόνια

Ο εορτασμός του νέου έτους είναι μια από τις αρχαιότερες γιορτές. Ο εορτασμός του παρατηρήθηκε για πρώτη φορά στην αρχαία Βαβυλώνα πριν από περίπου 4000 χρόνια. Γύρω στο 2000 π.Χ. το Βαβυλώνιο νέο έτος ξεκινούσε με την εμφάνιση του πρώτου φεγγαριού (στην ουσία της πρώτης ορατής ημισελήνου) μετά από την εαρινή ισημερία (πρώτη μέρα της άνοιξης).

Το ξεκίνημα της άνοιξης είναι μια λογική χρονική στιγμή για την έναρξη ενός νέου έτους. Εξάλλου είναι η εποχή της αναγέννησης, της σποράς και της ανθοφορίας. Η πρώτη Ιανουαρίου από την άλλη μεριά, δεν διαθέτει κάποια αστρονομική ή φυσική σημασία.

Ο εορτασμός του νέου έτους από τους Βαβυλώνιους διαρκούσε σχεδόν 11 μέρες. Κάθε μέρα είχε το δικό της μοναδικό στυλ εορτασμού, αυτό που θα μπορούσαμε να πούμε με σιγουριά είναι ότι ο σύγχρονος τρόπος εορτασμών δείχνει εντελώς ωχρός μπροστά στο μεγαλείο των αρχαίων εορτασμών.

Οι Ρωμαίοι συνέχισαν να υποδέχονται το νέο έτος στα τέλη Μαρτίου, όμως το ημερολόγιο τους άλλαξε συνέχεια σύμφωνα με τις διαταγές κάθε αυτοκράτορα ώστε πολύ σύντομα αφανίστηκε κάθε ίχνος συγχρονισμού με το ήλιο.

Με σκοπό την επιδιόρθωση του ημερολογίου, η Ρωμαϊκή γερουσία κήρυξε την πρώτη Ιανουαρίου ως το ξεκίνημα του νέου έτους, το 153 π.Χ. Ωστόσο η αναδιάρθρωση του ημερολογίου συνεχίστηκε έως τον Ιούλιο Καίσαρα, το 46 π.Χ. ο οποίος και καθιέρωσε το γνωστό σε όλους Ιουλιανό ημερολόγιο, το οποίο όριζε την 1 Ιανουαρίου ως την ημερομηνία έναρξης του νέου έτους. Ο Ιούλιος Καίσαρας όμως για να καταφέρει να επιτύχει έναν συγχρονισμό αναγκάστηκε να αφήσει το προηγούμενο έτος για επιπλέον 445 μέρες.

Η άποψη της εκκλησίας

Αν και τις πρώτες δεκαετίες οι Ρωμαίοι συνέχιζαν να γιορτάζουν το νέο έτος, η πρώιμη Καθολική εκκλησία καταδίκασε το εορτασμό ως μέρος παγανιστικών δραστηριοτήτων. Όμως καθώς ο Χριστιανισμός άρχισε να εξαπλώνεται, η εκκλησία άρχισε να αποκτά τους δικούς της θρησκευτικούς νόμους, παράλληλα με πολλές από τις παγανιστικές εκδηλώσεις.

Κατά τη διάρκεια του μεσαιώνα, η εκκλησία παρέμενε αντίθετη με το εορτασμό της πρωτοχρονιάς. Η πρώτη Ιανουαρίου γιορτάζεται από τα δυτικά έθνη μόνο τα τελευταία 400 χρόνια.

Οι παραδόσεις

Κάποιες άλλες παραδόσεις της εποχής συμπεριλαμβάνουν την δημιουργία νέων υποσχέσεων. Η παράδοση αυτή έχει τις ρίζες της στα χρόνια των Βαβυλωνίων. Σύγχρονες υποσχέσεις συμπεριλαμβάνουν την υπόσχεση για χάσιμο βάρους ή τη διακοπή του καπνίσματος. Η πιο γνωστή υπόσχεση κατά τη Βαβυλωνιακή εποχή ήταν η επιστροφή των δανεικών εργαλείων.

Η παράδοση της χρήσης ενός μωρού το οποίο συμβόλιζε τον ερχομό του νέου έτους ξεκίνησε από την Ελλάδα γύρω στο 600π.Χ. Εκείνη την εποχή αποτελούσε παράδοση ο εορτασμός του θεού του κρασιού, Διόνυσου, μέσω της επίδειξης ενός μωρού μέσα σε ένα καλάθι, το οποίο συμβόλιζε την αναγέννηση του θεού. Οι αρχαίοι αιγύπτιοι χρησιμοποιούσαν επίσης ως σύμβολο το μωρό.

Αν και οι πρώτοι χριστιανοί χαρακτήρισαν την παραπάνω παράδοση παγανιστική, η δημοτικότητα του συμβόλου αυτού ώθησε την εκκλησία να αναθεωρήσει τις απόψεις της. Η εκκλησία τελικά επέτρεψε στα μέλη της να γιορτάσουν το νέο έτος με ένα μωρό, το οποίο συμβόλιζε τη γέννηση του Ιησού.

Η καλοτυχία

Σύμφωνα με τις παραδόσεις, θεωρείτο ότι η τύχη που θα είχε μια οικογένεια για όλο τον επόμενο χρόνο θα μπορούσε να επηρεαστεί από όλα αυτά που θα έκαναν ή θα έτρωγαν την πρώτη μέρα του χρόνου. Για αυτό το λόγο, είναι ευρέως διαδεδομένος ο εορτασμός των πρώτων λεπτών του νέου έτους τόσο σε οικογενειακές αλλά και επαγγελματικές συναθροίσεις.

Οι εορτασμοί συχνά διαρκούν έως και τα ξημερώματα της ίδιας νύχτα. Πολλοί πιστεύουν ότι ο πρώτος επισκέπτης ενός σπιτιού την ημέρα της πρωτοχρονιάς θα μπορούσε να φέρει τόσο καλή ή κακή τύχη για όλο το υπόλοιπο έτος.

Επίσης τα παραδοσιακά φαγητά της πρωτοχρονιάς θεωρείται ότι φέρνουν καλοτυχία. Σύμφωνα με τις παραδόσεις αρκετών πολιτισμών το σχήμα του δαχτυλιδιού μπορεί να φέρει καλοτυχία, επειδή συμβολίζει την ολοκλήρωση του κύκλου του έτους. Για αυτό το λόγο, οι Ολλανδοί πιστεύουν ότι η κατανάλωση ντόνατς εκείνη την ημέρα μπορεί να φέρει ευτυχία.

christmas.pathfinder.gr

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 23/11/2010 08:35

Πλησιάζουν τα Χριστούγεννα, ας ετοιμαστούμε φίλοι μας!!!!!!

http://www.youtube.com/watch?v=C1aguHjgd8g&feature=player_embedded

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 29/11/2010 17:23

<http://www.youtube.com/watch?v=nYZRrxq3jCJo&feature=related>

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 07/12/2010 21:02

http://www.youtube.com/watch?v=LpPdI0StUVs&feature=player_embedded

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 09/12/2010 06:42

http://www.youtube.com/watch?v=51bO1CVPWRA&feature=player_embedded#!

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Πολυάνθη - 09/12/2010 07:15

<http://www.youtube.com/watch?v=KYhaZ2pV0CQ&feature=related>

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από mara - 09/12/2010 18:11

<http://www.youtube.com/watch?v=G-1d3ZnxeLs>
:laugh: :lol: :laugh: :lol: :laugh: :lol: :laugh:

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από hrisag - 12/12/2010 16:31

http://www.youtube.com/watch?v=vUi_FK_sHKM

=====

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 12/12/2010 16:56

Τα παιδιά παίζουν, Χρύσα; :laugh: :laugh: :laugh: :laugh: :laugh: :laugh:

=====

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 19/12/2010 19:34

Χριστούγεννα στον κόσμο.....συνέχεια

Τα Χριστούγεννα γιορτάζονται από όλες τις χριστιανικές χώρες του κόσμου με ιδιαίτερη λαμπρότητα. Βέβαια ο τρόπος που γιορτάζονται και οι παραδόσεις διαφέρουν από χώρα σε χώρα.

Στο Βέλγιο, για παράδειγμα, η Νύχτα των Χριστουγέννων περιλαμβάνει ένα γιορτινό γεύμα με ένα απεριτίφ και λιχουδιές και ακολουθούν θαλασσινά και γεμιστή γαλοπούλα. Το επιδόρπιο είναι το 'Buche de Noel' που είναι κέικ με κρέμα. Ο Άγιος Βασίλης ονομάζεται 'Άγιος Νικόλαος' και φέρνει δώρα στα παιδιά στις 6 Δεκεμβρίου την 'Ημέρα του Αγίου Νικολάου' πολύ πριν από την Ημέρα των Χριστουγέννων. Τα Χριστούγεννα οι οικογένειες ανταλλάσσουν δώρα που έχουν βάλει κάτω από το δέντρο ή σε κάλτσα κοντά στη φωτιά και τα βρίσκουν το πρωί. Το Χριστουγεννιάτικο πρωινό αποτελείται από ένα ειδικό γλυκό ψωμί σε σχήμα μωρού που συμβολίζει το Νεογέννητο της Βηθλεέμ.

Στη Βραζιλία ο Άγιος Βασίλης ονομάζεται 'Papai Noel'. Για όσους διαθέτουν αρκετά χρήματα το γιορτινό χριστουγεννιάτικο τραπέζι περιλαμβάνει κοτόπουλο, γαλοπούλα, χοιρινό, ρύζι, σαλάτα, φρέσκα και ξερά φρούτα και μπύρα. Οι φτωχοί αρκούνται στο κοτόπουλο και το ρύζι.

Στην Φινλανδία ο κόσμος πιστεύει πως ο Άγιος Βασίλης ζει στο βόρειο τμήμα της χώρας που ονομάζεται Korvatunturi, βόρεια του Αρκτικού Κύκλου. Κόσμος από όλα τα μέρη της γης στέλνει εκεί, στο σπίτι του Αγίου Βασίλη γράμματα. Υπάρχει επίσης ένα μεγάλο πάρκο που συγκεντρώνει πολλούς τουρίστες και που ονομάζεται 'Γη των Χριστουγέννων' στα βόρεια της Φινλανδίας κοντά στο σημείο που λέγεται πως ζει ο Άγιος Βασίλης. Η Νύχτα των Χριστουγέννων είναι ξεχωριστή για τους Φινλανδούς ενώ το πρωινό της επόμενης ημέρας αποτελείται από χυλό (κουρκούτι) ρυζιού και χυμό δαμάσκημων. Υπάρχει και εδώ η παράδοση να στολίζουν έλατο στα σπίτια τους. Το δείπνο των Χριστουγέννων περιλαμβάνει μακαρόνια, γογγύλια, καρότα και πατάτες με μαγειρεμένο χοιρομέρι ή γαλοπούλα. Πολλές οικογένειες κρατούν την παράδοση και επισκέπτονται κοιμητήρια για να τοποθετήσουν κεριά στους τάφους των δικών τους. Όσο και αν φαίνεται παράξενο τα Φινλανδικά κοιμητήρια τις ημέρες των Χριστουγέννων είναι πολύ όμορφα. Τα παιδιά παίρνουν τα δώρα τους την Βραδιά των Χριστουγέννων, συνήθως από ένα μέλος της οικογένειας που έχει ντυθεί Άγιος Βασίλης. Καθώς τα παιδιά μεγαλώνουν αρχίζουν να καταλαβαίνουν πως ο Άγιος Βασίλης στην πραγματικότητα είναι ο μεγαλύτερος αδελφός ή αδελφή τους.

Στη Γαλλία τα Χριστούγεννα ονομάζονται 'Noel'. Κάθε οικογένεια στολίζει το χριστουγεννιάτικο δέντρο της συνήθως με τον παλιό παραδοσιακό τρόπο με κόκκινες κορδέλες και με πραγματικά άσπρα κεριά. Εάν έχουν έλατο στον κήπο τους το διακοσμούν επίσης με φωτάκια όλη την νύχτα. Ο Άγιος Βασίλης αποκαλείται Pere Noel. Το Χριστουγεννιάτικο γεύμα αποτελεί μια σημαντική ευκαιρία για να συγκεντρωθεί η οικογένεια και αποτελείται από το καλύτερο κρέας (άπαχο) και κρασί.

Οι Γερμανοί δίνουν ιδιαίτερη σημασία στο στολισμό των σπιτιών τους για τα Χριστούγεννα. Πολλά σπίτια έχουν ξύλινα πλαίσια που προσαρμόζουν ηλεκτρικά λαμπάκια και τα τοποθετούν στα παράθυρά τους καθώς και χρωματιστές φιγούρες από πολύχρωμο χαρτί που φαίνονται πολύ όμορφα από έξω. Συχνά φτιάχνουν και το 'Adventskranz' που είναι γιρλάντα με φύλλα με 4 κεριά και που συμβολίζει την περίοδο των 4 εβδομάδων πριν τα Χριστούγεννα. Κάθε Κυριακή (του μήνα πριν τα Χριστούγεννα) ανάβει και άλλο κεριό. Μερικά σπίτια στολίζουν και μια μικρή ξύλινη φάτνη με ένα μικρό στάβλο που συμβολίζει τη φάτνη της Βηθλεέμ. Ο Άγιος Βασίλης ('Der Weihnachtsmann') φέρνει δώρα αργά το απόγευμα, πριν τη Βραδιά των Χριστουγέννων (24 Δεκεμβρίου), μετά την επιστροφή των χριστιανών από τις εκκλησίες. Τα δώρα βρίσκονται κάτω από το Χριστουγεννιάτικο δέντρο. Ένα μέλος της οικογένειας χτυπά την καμπάνα και καλεί όλους να μπου στο δωμάτιο. Το δείπνο περιλαμβάνει κυπρίνο (ψάρι) ή χήνα.

Στη Λετονία πιστεύουν πως ο Άγιος Βασίλης φέρνει δώρα σε κάθε μία από τις 12 ημέρες των Χριστουγέννων αρχής γενομένης από την Βραδιά των Χριστουγέννων. Συνήθως τα δώρα τοποθετούνται κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Το ξεχωριστό γεύμα της Ημέρας των Χριστουγέννων περιλαμβάνει μπιζέλια με μπέικον και σάλτσα, μικρές πίτες, λάχανο και λουκάνικα.

Στην Πορτογαλία ο Άγιος Βασίλης φέρνει δώρα στα παιδιά την Νύχτα των Χριστουγέννων και τα βάζει στο χριστουγεννιάτικο δέντρο ή σε ένα παπούτσι κοντά στο τζάκι. Το χριστουγεννιάτικο γεύμα για τους Πορτογάλους περιλαμβάνει ξερό μπακαλιάρο με βραστές πατάτες.

Στη Ρωσία δεν είναι και τόσο διαδεδομένη η γιορτή των Χριστουγέννων. Για τους Ρώσους είναι σημαντικότερη η γιορτή της αλλαγής του χρόνου κατά την οποία ο 'Πατέρας του Χιονιά' φέρνει δώρα στα παιδιά. Το χριστουγεννιάτικο τραπέζι περιλαμβάνει κέικ, πίτες και κρέας.

Στη Σουηδία η πιο σημαντική ημέρα είναι η Νύχτα των Χριστουγέννων. Το δείπνο περιλαμβάνει χοιρινό, ρέγγα και κόκκινα φασόλια και είναι η στιγμή που ανταλλάσσουν δώρα τα μέλη της οικογένειας. Πολλοί προσέρχονται στις εκκλησίες νωρίς το πρωί της Ημέρας των Χριστουγέννων.

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από hrisag - 20/12/2010 20:15

ωραιο το αρθρο,ετσι για να μαθαινομε τα εθιμα ολου του κοσμου σε αυτη την χαρμοσυνη γιορτη.

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=WGZ5eLM2qoo#

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 20/12/2010 20:21

Χρυσουλινι!!!!Μη μου πεις ότι είναι δικό σου το βίντεο; απο το σπίτι σου!!!!Θα τρελαθω!!!!!!!!!!!!!!:woohoo: :woohoo:

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Bianka - 20/12/2010 20:57

Μπραβο Χρυσά μου!!!!!!!!!!!!πολλο ωραίο!!!!

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από hrisag - 20/12/2010 21:02

επιτελους το κατεβασα με την βοηθεια της Μπιανκας,ναι δικό μου είναι από το σπίτι μου,σας αρεσε?

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 20/12/2010 21:04

Απίθανο!!!Με ξάφνιασες ευχάριστα!!!!!!!!Και ωραία μουσική!!!!Υπέροχο το τζάκι.....

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Bianka - 20/12/2010 21:07

ναι εμένα μου αρεσε Χρυσά μου και η μουσική παρα πολυ ωραία!!!!
αντε βάλε μας και άλλα τώρα!ααχααχαχα

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από hrisag - 20/12/2010 21:08

Ηλιanna έγραψε:

Απίθανο!!!Με ξάφνιασες ευχάριστα!!!!!!!!Και ωραία μουσική!!!!Υπέροχο το τζάκι.....

:blush: ευχαριστω.μεχρι να βρω την καταλληλη μουσική ηρθα και επαθα,2 μερες την ψαχνω,μου αρεσε και εμένα.

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 20/12/2010 21:25

Τώρα που πήρες το βάπτισμα.....αναμένουμε!!!

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Margo - 21/12/2010 08:59

Τέλειο το βιντεάκι Χρύσα!! Καλορίζικο!!! :cheer:

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 28/12/2010 09:48

http://www.youtube.com/watch?v=kR1VmRbWkGo&feature=player_embedded#

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από hrisag - 30/12/2010 21:58

λαθος πορτα σορι:blush:

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 30/12/2010 22:09

Να τα πούμε;:laugh:

<http://www.youtube.com/watch?v=l861Enq3NgU&feature=related>

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από hrisag - 30/12/2010 22:32

και του χρονου,και του χρονου!ελατε να σας τραταρουμε!

http://www.mageirikesdiadromes.gr/images/fbfiles/images/_368712.jpg

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από soulli - 30/12/2010 22:46

Να τα πείτε!!!!Καλή Πρωτοχρονιά να έχουμε....

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Bianka - 31/12/2010 17:52

Καλή Πρωτοχρονιά :kiss:

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 31/12/2010 18:06

Καλή Πρωτοχρονιά, Βianka μου! Και καλά να περάσετε απόψε στο ρεβενιόν σας.

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Ε.Φ. - 01/01/2011 11:47

Καλή χρονιά! σε όλο τον κόσμο!

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 02/01/2011 19:13

http://www.youtube.com/watch?v=ck_322odCng

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΕΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ.

Πρωτοχρονιές σε χρόνους άλλους,
Πρωτοχρονιές με τους μεγάλους
μικρός εσύ μικρός κι ο χρόνος, αλλάζατε κι οι δυο συγχρόνως...

Λίγο μετά στα δεκαεφτά, με τους γονιούς σου ήσουν πάλι
μα αισθανόσουν ήδη απών, σε συντροφιά συμμαθητών
το σπίτι σου έχανε εξουσία,
κι ο χρόνος την κρυφή του ουσία

Υστερα γιόρταζες με φίλους, σ' ένα δωμάτιο καπνού
το θαύμα πάλι ήταν αλλού, στις παιδικές Πρωτοχρονιές
στο χρόνο που άλλαζε μαζί σου, πριν μεγαλώσει η αντίστασή σου

Τώρα τι κλαις και τι γκρινιάζεις,
Πρωτοχρονιά είναι και γιορτάζεις
την λίγη πίστη του ενηλίκου, στην παιδική ανατολή του

Πρωτοχρονιές, γιορτές του χρόνου, Πρωτοχρονιές του ραδιοφώνου
πώς θα τις γιόρταζες εσύ, τώρα που έχεις το κλειδί;

Μικρό κλειδί και σ' οδηγάει,
σ' ένα παράσπιτο στο πλάι
σ' ένα μικρό - μικρό πλανήτη, πλάι στο μεγάλο άδειο σπίτι...

Πάει ο καιρός που οι δικοί σας, σκηνοθετούσαν την γιορτή σας
και είσ' εσύ που πρέπει τώρα, να υψώσεις της γιορτής τα δώρα

Ποιος θα νοιαστεί και ποιος θα παίξει, Χρονοποιός ας είναι η λέξη
γιατί τα χρόνια τρέχουν χύμα, κι εμείς τους δίνουμε ένα σχήμα

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 02/01/2011 20:26

http://www.youtube.com/watch?v=c1eVuWcDulc&feature=player_embedded

Απ'ἦρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 05/01/2011 09:30

Οι καλικάντζαροι

<http://t0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcTQ9xwqrkl-kSaZF67ntA0JsP5f-oZ2BU54uyS6N0xign0FRmO>

Λέγανε οι γιαγιάδες τα παλιά χρόνια στα εγγονάκια τους για να κάθονται ήσυχα ότι κάθε νύχτα του
Δωδεκαήμερου στους δρόμους του χωριού και στα χαλάσματα κυκλοφορούν οι τρομεροί
Καλικάντζαροι!

Μα τι ήταν αυτοί οι καλικάντζαροι; Όπως λοιπόν έλεγαν οι παλιές γιαγιάδες, ήταν αερικά, ξωτικά.

Η πιο δημοφιλής κατηγορία όντων της λαϊκής μας παράδοσης είναι αναμφίβολα οι καλικάντζαροι. Η
φαντασία του λαού μας σχετικά με το πώς είναι αυτά τα όντα οργιάζει.

Η αρχή των μύθων που είναι σχετικοί με τους καλικάντζαρους βρίσκεται στα πολύ παλιά χρόνια. Οι

Αρχαίοι πίστευαν πως όταν οι ψυχές έβρισκαν την πόρτα του Αδη ανοιχτή, ανέβαιναν στον απάνω κόσμο και τριγύριζαν παντού, χωρίς έλεγχο και περιορισμούς.

Πολύ αργότερα, οι Βυζαντινοί γιόρταζαν το Δωδεκαήμερο με μουσικές, τραγούδια και μασκαρέματα. Οι άνθρωποι, έχοντας κρυμμένα τα πρόσωπά τους, έκαναν με πολύ θάρρος και χωρίς ντροπή ό,τι ήθελαν. Πείραζαν τους ανθρώπους στους δρόμους, έμπαιναν απρόσκλητοι σε ξένα σπίτια κι αναστάτωναν τους νοικοκύρηδες. Ζητούσαν λουκάνικα και γλυκά και για να γλιτώσουν απ' αυτούς έκλειναν πόρτες και παράθυρα. Οι μασκαρεμένοι, όμως, έβρισκαν πάντα κάποιους τρόπους να εισβάλλουν στα ξένα σπίτια, ακόμα κι από τις καμινάδες. Κι όλα αυτά για δώδεκα μέρες, ως την παραμονή των Φώτων, οπότε με τον Μεγάλο Αγιασμό όλα σταματούσαν κι οι άνθρωποι ησύχαζαν.

Με το πέρασμα του χρόνου όλα αυτά τα παράξενα φερσίματα, τα μασκαρέματα και οι φόβοι των ανθρώπων έμειναν ζωντανά στη μνήμη του λαού μας κι η πλούσια φαντασία του γέννησε σιγά-σιγά τα μικρά, αλαφροϊσκίωτα πλάσματα που τα ονόμασε καλικάντζαρους.

Τι είναι, όμως τελικά οι καλικάντζαροι; Οι γιαγιάδες μας παλιά έλεγαν πως είναι αερικά, ξωτικά. Σύμφωνα με σύγχρονη δοξασία, πρόκειται για «δαιμόνια» που εμφανίζονται κατά το Δωδεκαήμερο (25 Δεκεμβρίου 6 Ιανουαρίου). Επειδή από τα Χριστούγεννα μέχρι τα Φώτα ο Χριστός είναι ακόμη αβάφτιστος, είναι και «τα νερά αβάφτιστα». Έτσι βρίσκουν ευκαιρία οι καλικάντζαροι ν' αλωνίσουν τον κόσμο.

Κάποιοι πιστεύουν πως οι καλικάντζαροι είναι μαυριδεροί, ασχημομούριδες, ψηλοί και ξερακιανοί. Άλλοι λένε ότι φοράνε σιδεροπάπουσα. Για άλλους, έχουν κόκκινα μάτια, πόδια τράγου και τριχωτό σώμα. Καθένας τους έχει κι από ένα κουσούρι. Άλλος κουτσός, άλλος στραβός ή μονόφθαλμος, άλλος μονοπόδαρος ή στραβοπόδαρος, άλλοι στραβοχέρηδες, στραβοπρόσωποι, με καμπούρα ή ουρά. Είναι διχόγνωμα όντα και φιλόνοι και έτσι δεν μπορούν να κάνουν μέχρι το τέλος μία δουλειά και όλα τα αφήνουν στη μέση. Γι' αυτό και δεν μπορούν να κάνουν κακό και στους ανθρώπους, παρόλο που αυτή είναι η μεγάλη τους επιθυμία. Όσο, όμως, και αν διαφωνεί ο λαός για το πώς μοιάζουν οι καλικάντζαροι, όλοι συμφωνούν σε ένα πράγμα: στην ατελείωτη βλακεία και κουταμάρα τους.

Καθώς η παράδοση ριζώνει, οι καλικάντζαροι απέκτησαν και άλλα ονόματα όπως: καλιοντζήδες, καλκάνια, καλιτσάντεροι, καρκάντζαροι, σκαλικαντζέρια, σκαντζάρια, τζόγιες, βερβελούδες, καλλισπούρδοι, καρκαλάτσαροι, καρκατσέλια, καρκαντζόλοι, καψιούρηδες, κολοβελόνηδες, λυκοκάντζαροι, μνημοράτοι, παγανοί, παρωρίτες, πλανητάροι, σιφιώτες, τσιλικρωτά, σταχτοπάτηδες κ.α.

Ολόκληρο το χρόνο οι καλικάντζαροι ζουν κάτω από τη γη, προσπαθώντας άλλος με τσεκούρι, άλλος με πριόνι ή μπαλτά και άλλοι με τα νύχια και τα σουβλερά τους δόντια να κόψουν το δέντρο που βαστάει τη γη. Κόβουν-κόβουν, μέχρι που έχει απομείνει πολύ λίγο ακόμα, αλλά τότε έρχονται τα Χριστούγεννα και, επειδή φοβούνται μην πέσει η γη και τους πλακώσει, λένε "αφήστε το να πάμε πάνω στη γη και θα πέσει μοναχό του". Ανεβαίνουν λοιπόν πάνω στη γη για να τυραννήσουν τους ανθρώπους και τα Θεοφάνεια που γυρίζουν, βλέπουν το δέντρο ολάκερο, ακέραιο, άκοπο. Και πάλι κόβουν και πάλι έρχονται τα Χριστούγεννα, και όλο απ' την αρχή.

Και τι δεν κάνουν οι καλικάντζαροι ξεπροβάλλοντας ένας-ένας από τις τρύπες τους πάνω στη γη. Την παραμονή των Χριστουγέννων ανεβαίνουν στη γη και περιμένουν να σμίξει η μέρα με τη νύχτα για να μπουν μέσα στα σπίτια. Αν και είναι κακά και πονηρά όντα, δεν μπορούν να βλάψουν τους ανθρώπους, γι' αυτό και οι γυναίκες ακόμα τα περιπαίζουν και τα βρίζουν και τα λεν σταχτοπόδηδες, σταχτιάδες, κατουρλήδες κ.λ.π.

Αλλοίμονο σε κείνον που θα πρέπει να βγει τη νύχτα και να πάει σε μακρινή δουλειά.

Παρουσιάζονται μπροστά του οι καλικάντζαροι με διάφορες μορφές για να τον εκφοβίσουν ή να τον βλάψουν. Τον τραβολογούν, τον πειράζουν, τον καβαλικεύουν και χορεύουν γύρω του, εμποδίζοντάς τον να γυρίσει σπίτι. Η μανία τους, όμως, είναι να πειράζουν προπάντων τις κακόμοιρες τις γριές.

Είναι πολύ ευκίνητοι ανεβαίνουν στα δένδρα πηδούν από στέγη σε στέγη σπάζοντας κεραμίδια και κάνοντας μεγάλη φασαρία. Τις νύχτες του Δωδεκαήμερου μπαίνουν στα σπίτια από τις καπνοδόχους, γι' αυτό και τα τζάκια είναι αναμμένα όλο το δωδεκάημερο και έχουν πολύ φωτιά, γιατί τη φοβούνται πολύ. Αν καταφέρουν και μπουν σε κάποιο σπίτι, αρχίζουν να ανακατεύουν ό,τι βρουν μπροστά τους και να κάνουν ζημιές, μα πιο πολύ θέλουν να μαγαρίσουν τα φαγητά. Ό,τι βρουν απλωμένα τα ποδοπατούν. Τους αρέσει να πλατσουρίζουν μέσα στα δοχεία που έχουν οι νοικοκυρές το λάδι, στα τηγάνια, στα τσουκάλια, στα πιάτα, στους λύχνους που παλαιότερα χρησιμοποιούσαν για το φωτισμό στα χωριά. Λερώνουν τα φαγητά με τα ακάθαρτα νύχια τους και αφήνουν τις ακαθαρσίες τους όπου βρουν. Τίποτε βέβαια δεν κλέβουν, αλλά αναστατώνουν τόσο πολύ το σπίτι που το κάνουν αγνώριστο. Όταν οι νοικοκυρές ψήνουν τηγανίτες ή άλλα σκευάσματα στο τηγάνι από αλεύρι (πλαστά), οι καλικάντζαροι ανεβαίνουν στην καπνοδόχο και απλώνουν το χέρι τους ως κάτω στην εστία (γιατί μπορούν να απλώνουν και να μακραίνουν τα χέρια τους και τα πόδια τους όσο θέλουν) και ζητούν ή βουτούν ότι υπάρχει στο τηγάνι ή στη θράκα. Η πιο αγαπημένη τροφή, όμως, των καλικαντζάρων είναι το χοιρινό κρέας και κυρίως το παστό του (το πάχος), το οποίο όταν ψήνεται και πέφτει στη θράκα, σκορπάει μια πολύ ευώδη και πολύ ευάρεστη μυρωδιά.

Γι' αυτό οι νοικοκυραίοι για να γλιτώσουν από δαύτους σκεπάζουν το χοιρινό με σπαράγγια. Το σπαράγγι όταν είναι χλωρό είναι πολύ νόστιμο και τρώγεται, όταν όμως παλιώσει γίνεται πολύ σκληρός αγκαθωτός θάμνος και γι' αυτό σκεπάζουν μ' αυτές το χοιρινό για να μην πλησιάζουν οι καλικάντζαροι. Με σπαράγγια επίσης σκεπάζουν και τα λουκάνικα και οτιδήποτε έχουν ετοιμάσει που έχει σαν πρώτη ύλη το χοιρινό.

Επίσης, οι νοικοκυρές μαζεύουν μέσα στο σπίτι ό,τι αγγεία βρίσκονται έξω και βάζουν στο άνοιγμα της καπνοδόχου ή πίσω από την πόρτα ένα κόσκινο. Οι καλικάντζαροι, ως περίεργοι που είναι και πάρα πολύ βλάκες αρχίζουν να μετρούν τις τρύπες: «ένα-δύο, ένα-δύο, ένα-δύο&» Παρακάτω δεν ξέρουν να μετρήσουν γιατί μπερδεύονται. Έτσι, χάνουν την ώρα τους, έχει πια ξημερώσει και οι καλικάντζαροι πρέπει να εξαφανιστούν.

Άλλοι κρεμούν το κατωσάγωνο ενός χοίρου στην καπνοδόχο, ή ένα δερμάτινο παλιοπάπουτσο ή ρίχνουν αλάτι στη φωτιά. Η απαίσια μυρωδιά του καμένου δέρματος και ο κρότος από το αλάτι κρατάει τους καλικάντζαρους μακριά.

Άλλοι πάλι, κρεμούν στο χερούλι της πόρτας μία τούφα λινάρι. Μέχρι να μετρήσουν οι καλικάντζαροι τις τρίχες του λιναριού φτάνει το ξημέρωμα και όπου φύγει φύγει.

Ένα ακόμα όπλο εναντίων των καλικαντζάρων είναι το λιβάνι. Το σιχαινόνται και γι' αυτό οι νοικοκυρές θυμιατίζουν το σπίτι κάθε απόγευμα και αφήνουν το θυμιατήρι να λιβανίζει δίπλα στο τζάκι καθ' όλη τη διάρκεια του Δωδεκαήμερου.

Του "Σταυρού" που περνάει ο Παπάς και αγιάζει τα σπίτια οι καλικάντζαροι, όπου φύγει-φύγει.

«Φεύγετε να φεύγουμε
τι έρχεται ο τουρλόπαπας
με την αγιαστούρα του
και με τη βρεχτούρα του.
Μας άγιασε μας έβρεξε
και μας εκατέκαψε!» ή «και θα μας μαγαρίσει»

Υπάρχουν, όμως, και φυτά που διώχνουν τους καλικάντζαρους και ταυτόχρονα φέρνουν καλή τύχη για τον καινούργιο χρόνο. Ένα τέτοιο φυτό, που βάζουμε ακόμα και σήμερα στα σπίτια μας τέτοιες μέρες είναι η κρεμμύδα. Η Χρυσοβασιλίτσα, όπως αλλιώς τη λένε, ακόμα και ξεχασμένη σε κάποια γωνιά του σπιτιού, βγάζει φύλλα τέτοια εποχή, και ξαναρχίζει τον κύκλο της ζωής της. Σαν το φως που ξαναγεννιέται στο χειμερινό ηλιοστάσιο, μας εύχεται καλές γιορτές και υγεία για την καινούργια χρονιά.

Άλλοι τρόποι για να αποφύγουν οι νοικοκυραίοι τους καλικάντζαρους είναι το σημείο του Σταυρού στη πόρτα, στα παράθυρα, στις καμινάδες, τους στάβλους και στα αγγεία λαδιού και κρασιού, ο Αγιασμός των σπιτιών και μάλιστα τη παραμονή των Φώτων καθώς και η απαγγελία του «Πάτερ ημών»

Υπάρχουν, όμως, και εκείνοι που θέλουν να τους καλοπιάσουν και τους πετούν γλυκά και τηγανίτες στην καπνοδόχο ή στις στέγες των σπιτιών.

Ο πιο γνωστός καλικάντζαρος είναι ο «Μανδρακούκος ο αρχηγός». Ο «Μανδρακούκος ο Ζυμαρομύτης» κρατάει για σκύπτρο την ποιμαντορική του γκλίτσα και συχνάζει στα μαντριά και τα βοσκοτόπια. Η σκούφια του, που την έχει υφάνει μόνος του από γουρουνότριχες, δεν φτάνει να σκεπάσει τα αυτιά του, που είναι μεγάλα σαν του γαϊδάρου. Έχει και μία τεράστια μύτη που του κρέμεται σαν μαλακό ζυμάρι. Ο Μανδρακούκος ρίχνει γάντζο από την καμινάδα και κλέβει λουκάνικα από την φωτιά και πειράζει τα πρόβατα στα βοσκοτόπια.

Με την αναχώρηση των καλικάντζαρων την ημέρα των Φώτων, η στάχτη από το τζάκι μαζεύεται και το τζάκι καθαρίζεται. Η στάχτη πετιέται σε μέρος που δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για κανένα λόγο (αλυσίβα, λίπασμα κ.λ.π.).

Επίσης, καθαρίζονται και οι κοπριές των ζώων από τα κατώγια και οι άνθρωποι πλένονται, το εικονοστάσι καθαρίζεται, αλλάζει το νερό στο καντήλι κ.λ.π. γιατί οι σταχτοπάτηδες πέρα από τα προβλήματα που έχουν προξενήσει στους νοικοκυραίους έχουν μαγαρίσει και όλους τους χώρους, γι' αυτό τους λέμε και κατουρλήδες.

Δεν ξέρω αν οι Καλικάντζαροι τρώμαζαν ποτέ στ' αλήθεια τους ανθρώπους, μιας και η μορφή που τους έδιναν και τα πράγματα που έκαναν ήταν πιο πολύ διασκεδαστικά, παρά τρομακτικά.

<http://xmas.pathfinder.gr/tradition/symbols>

=====

Απ'ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 05/01/2011 09:41

Ο εορτασμός των Θεοφανείων

<http://www.saint.gr/photos/standard/0106/AgiaTheofania02.jpg>

Η γιορτή των Θεοφανίων είναι μία από τις λαμπρότερες του έτους, καθώς γιορτάζεται στην αρχή της νέας χρονιάς. Τη μέρα αυτή ολοκληρώνεται το Δωδεκαήμερο.

Στα Θεοφάνεια ή Φώτα, που εορτάζονται στις 6 Ιανουαρίου, τιμούμε και θυμόμαστε την Βάπτισμα του Ιησού Χριστού. Η λέξη Θεοφάνεια σημαίνει φανέρωση/αποκάλυψη του Θεού και αναφέρεται στην φανέρωση της Αγίας Τριάδας, που έγινε κατά τη Βάπτισμα του Χριστού.

Η αρχαιότερη αναφορά στη γιορτή των Θεοφανείων που έχει διασωθεί είναι από τον Κλήμη Αλεξάνδρειας στις αρχές των μεταχριστιανικών χρόνων. Στην αρχαία Ελλάδα γιορτάζονται τα

"Θεοφάνια" στην αρχή της άνοιξης, στους Δελφούς. Στην Πρωτοχριστιανική Εκκλησία και μέχρι τον 4ο αιώνα μ.Χ. οι Χριστιανοί γιόρταζαν την ίδια μέρα τα Χριστούγεννα και τα Θεοφάνεια, τιμώντας επίσης την ίδια μέρα την προσκύνηση του Χριστού από τους Ποιμένες και τους Τρεις Μάγους. Μετά τον 4ο αιώνα μ.Χ. καθιερώθηκε ξεχωριστή γιορτή για την γέννηση του Χριστού στις 25 Δεκεμβρίου, ενώ τα Θεοφάνεια εορτάζονταν στις 6 Ιανουαρίου.

Ο λαός ονομάζει τα Θεοφάνια και "φώτα ολόφωτα", "ξέφωτα", και "φωτόγεννα", επειδή τότε φωτίζεται ο κόσμος και αγιάζονται τα νερά. Στις εκκλησίες ψάλλεται το "Εν Ιορδάνη βαπτιζομένου Σου ...". Κατόπιν οι πιστοί παρακολουθούν τη ρίψη του σταυρού στη θάλασσα, στον ποταμό ή σε δεξαμενή, όταν δεν βρίσκονται κοντά σε παραθαλάσσιο ή παραποτάμιο μέρος. Έπειτα οι κολυμβητές πέφτουν στα νερά για να πιάσουν τον σταυρό, τον οποίο παλαιότερα περιέφεραν στα σπίτια.

Λίγο καιρό πριν ξεκινήσει ο Ιησούς Χριστός τη διδασκαλία του, ο Ιωάννης ο Πρόδρομος εγκαταλείπει την έρημο και εγκαθίσταται στις όχθες του Ιορδάνη Ποταμού. Εκεί συνεχίζει το κήρυγμα για την έλευση του Σωτήρα, καλεί τους ανθρώπους προς μετάνοια και συγχρόνως βαπτίζει πολλούς από αυτούς που έρχονταν να τον ακούσουν. Στον Ιορδάνη πήγε και τον συνάντησε ο Χριστός και τότε είπε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής «Ιδέ ο αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου». Ο Ιησούς Χριστός ζήτησε από τον Ιωάννη να Τον βαπτίσει, αλλά εκείνος, γνωρίζοντας ποιον είχε απέναντί του, αρνήθηκε λέγοντας ότι ο ίδιος έχει ανάγκη να τον βαπτίσει ο Ιησούς Χριστός και ότι δεν τολμά αυτόν να Τον βαπτίσει. Τότε, ο Ιησούς Χριστός του λέει ότι έτσι πρέπει να γίνει για να εκπληρώσει κάθε εντολή του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου.

Έτσι, ο Ιωάννης ο Πρόδρομος βάπτισε τον Ιησού Χριστό στα νερά του Ιορδάνη Ποταμού. Όσους βάπτιζε ο Ιωάννης ο Πρόδρομος στα νερά του Ιορδάνη, τους έβαζε όσο βρισκόντουσαν μέσα στο νερό να εξομολογούνται τις αμαρτίες τους. Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος γράφει ότι ο Ιησούς Χριστός, όταν βαπτίστηκε, βγήκε αμέσως από το νερό του Ιορδάνη, για να μας θυμίσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος αναμάρτητος και, σε αντίθεση με τους άλλους που βάπτιζε ο Ιωάννης ο Πρόδρομος, ο Χριστός δεν είχε καμία αμαρτία να εξομολογηθεί και έτσι βγήκε κατευθείαν.

Άνοιξαν οι ουρανοί και κατέβηκε το Άγιο Πνεύμα με μορφή περιστέρως και ακούστηκε φωνή από τους ουρανοί να λέει «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός» με τον οποίο θα πραγματοποιηθεί η σωτηρία των ανθρώπων. Και έτσι ο Πατήρ δίνει μαρτυρία για τον Υιό του.

Φανερώνονται, λοιπόν, τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος και με την εμφάνιση του Αγίου Πνεύματος πάνω από τον Ιησού δεν αφήνονται περιθώρια σε κάποιον από τους παρευρισκόμενους να θεωρήσει λανθασμένα ότι ο Μεσσίας είναι ο Ιωάννης ο Πρόδρομος και όχι ο Ιησούς Χριστός. Ακόμα, ο Άγιος Δαμασκηνός αναφέρει ότι το Άγιο Πνεύμα εμφανίστηκε με μορφή περιστέρως επειδή όπως ένα περιστέρι είχε δείξει στον Νώε το τέλος του κατακλυσμού, έτσι τώρα με τη Βάπτιση του Χριστού και την εμφάνιση του Αγίου Πνεύματος «εν είδει Περιστέρως» μπαίνει τέλος στον κατακλυσμό των αμαρτιών.

Για τα Φώτα ο λαός πιστεύει πως είναι ο καιρός, η γιορτή που φεύγουν οι καλικάντζαροι γιατί φοβούνται την αγιαστούρα του παπά. Ο τρόμος τους αρχίζει από την παραμονή των Φώτων που γίνεται ο μικρός αγιασμός των παπάδων. Γι αυτό και το έθιμο του λαού λέει:

Στις πέντε του Γενάρη

Φεύγουν οι καλικαντζάροι

Αλλά ο μεγάλος τους τρόμος είναι τα Φώτα. Εκείνα τους αποδιώχνουν ολότελα.

Φεύγουν τότε λέγοντας:

Φεύγετε να φεύγουμε

κι έφτασε ο τουρλόπαπας

με την αγιαστούρα του

και με τη βρεχτούρα του...

Εθιμα των Θεοφανείων

Φώτα και εικόνες

Μετά την ρίψη του σταυρού, ανήμερα των Φώτων, υπάρχει ένα έθιμο όπου οι Χριστιανοί παίρνουν τις εικόνες που έχουν στα σπίτια τους και τις πλένουν στα ποτάμια (στις λίμνες ή στη θάλασσα). Το όμορφο αυτό έθιμο ονομάζεται πλύσιμο των εικόνων.

Φώτα και περιστέρια

Σε μερικά μέρη της Ελλάδας, ανήμερα των Φώτων, αφήνουν τρία άσπρα περιστέρια ελεύθερα να πετάξουν μόλις ρίξουν το σταυρό, που συμβολίζουν την Αγία Τριάδα (τρία περιστέρια), και το Άγιο Πνεύμα που φανερώθηκε "εν είδη περιστεράς" όταν ο Ιησούς βαφτιζόταν στον Ιορδάνη Ποταμό.

Φώτα και σταυρός

Ανήμερα των Φώτων, μετά την λειτουργία των Μεγάλων Ωρών, γίνεται η Κατάδυση του Σταυρού στη θάλασσα, (ή λίμνη, ή ποτάμι). Ο ιερέας πετάει ένα σταυρό μέσα στο νερό, (συνήθως ο σταυρός είναι δεμένος πάνω σε σκοινί για να μη χαθεί), και πολλοί νέοι βουτούν για να πιάσουν τον σταυρό. Είναι εξαιρετική τιμή για όποιον βρει και πιάσει τον σταυρό.

Φώτα και φωτίτσα

Ένα έθιμο που επικρατεί μέχρι και σήμερα, είναι ότι ανήμερα των Φώτων σε κάθε σπίτι οι νοικοκυρές ζυμώνουν ψωμί το οποίο ονομάζεται φωτίτσα.

Ξεροτήγανα και Φώτα

Το γλύκισμα της ημέρας των Φώτων, που ετοιμάζουν οι νοικοκυρές είναι τα ξεροτήγανα (τύπος λουκουμάδων). Κατά το έθιμο, τα παιδιά όχι μόνο τρώνε αλλά ρίχνουν και στη στέγη του σπιτιού ξεροτήγανα για να τα βρει ο Καλικάντζαρος να φάει και να φύγει.

Φώτα και ουράνια

Υπάρχει μια δοξασία του λαού μας που αναφέρει ότι το βράδυ της παραμονής των Φώτων στις 12 τα μεσάνυχτα, ανοίγουν τα ουράνια και πραγματοποιούνται όλες οι ευχές των ανθρώπων.

Βράδυ παραμονής Φώτων και προσευχή

Το βράδυ της παραμονής των Φώτων στρώνεται το νηστήσιμο τραπέζι, όπως την παραμονή της Πρωτοχρονιάς και την παραμονή των Χριστουγέννων. Στο τραπέζι κάθονται όλοι με τη σειρά από τον πιο μικρό της οικογένειας έως τον πιο μεγάλο. Ο πατέρας της οικογένειας έχει θυμίαμα πάνω σε ένα υνί και με αυτό θυμιατίζει το σπίτι για να φύγουν τα δαιμόνια. Ο μικρότερος της οικογένειας λέει την προσευχή και μετά όλοι κάθονται για το φαγητό στο τραπέζι.

Αγιασμός και στάχτη

Την παραμονή των Φώτων, αφού περάσει ο παπάς από το σπίτι και το αγιάσει, έρχεται η ώρα να μαζευτεί η στάχτη από την φωτιά που έκαιγε στο τζάκι το Δωδεκαήμερο, η φωτιά δηλαδή που ξεκίνησε με το Χριστόξυλο. Η στάχτη αυτή θα σκορπιστεί γύρω από το σπίτι, στους στάβλους, ακόμα και στα χωράφια, αφού πιστεύεται ότι διώχνει το κακό.

Παραμονή Φώτων και παπάς

Την Παραμονή των Φώτων, ο παπάς επισκέπτεται όλα τα σπίτια, με τον σταυρό και με αγιασμό μέσα στο σικλί, ένα χάλκινο συνήθως δοχείο, που κουβαλάει ο βοηθός του. Έπειτα αρχίζει να ραντίζει με το άγιασμα όλους τους χώρους του σπιτιού ή του καταστήματος, για να φύγουν τα δαιμόνια από το σπίτι.

Παραμονή των Φώτων και κάλαντα

Έπειτα τον εκκλησιασμό της παραμονής των Φώτων τα παιδιά θα ξεχυθούν στους δρόμους, πηγαίνοντας σε όλα τα σπίτια και τα καταστήματα, γνωστά και μη, για να ψάλλουν τα κάλαντα των Θεοφανείων.

Παραμονή των Φώτων και εκκλησιασμός

Το τριήμερο των φώτων ξεκινά με τον εκκλησιασμό των Χριστιανών το πρωί της παραμονής των Θεοφανείων. Στους ιερούς ναούς ψάλλετε η ακολουθία των Μεγάλων Ωρών και κατόπιν λαμβάνεται ο Μεγάλος Αγιασμός που την ημέρα αυτή τελείται μέσα στο ναό. Οι πιστοί αφού πάρουν τον αγιασμό και λάβουν το αντιδώρο θα γυρίσουν στα σπίτια τους.

xmas.pathfinder.gr

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 01/12/2011 09:48

Λίστα με ευχές έχετε φτιάξει;

<http://www.celebrating-christmas.com/images/printables/wishlist.gif>

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από bhsaria58 - 01/12/2011 13:40

Πολύ ωραία ιδέα Ηλιάννα!!με υγεία να έρθουν και αυτές οι γιορτές και ας είναι φτωχότερες:kiss:

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από vasiliki ver - 01/12/2011 13:52

Πολύ ωραίο Ηλιάννα!!!!!!!!!!!!!!:)

Υγεία σε όλους για να περάσουμε καλά κι αυτές τις γιορτές!!:)

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 18/12/2012 10:36

<http://www.youtube.com/watch?v=e-VwdEoWFVM>

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από vasiliki ver - 18/12/2012 20:52

Ήρθαν τα Χριστούγεννα

Ήρθαν τα Χριστούγεννα εορτή μεγάλη
και το δέντρο του Χριστού ήρθε ήρθε πάλι,
δέντρο με χρυσά καρύδια με κουφέτα και παιχνίδια
δώρα πάρετε παιδιά απ' του δέντρου τα κλαδιά.

Ήρθαν τα Χριστούγεννα έξω πέφτει χιόνι

μέσα δέντρο φουντωτό λάμπει καμαρώνει
και `χει πλήθος λουλουδάκια τ' αναμμένα του κεράκια
δώρα πάρετε παιδιά απ' του δέντρου τα κλαδιά.

Ο Χριστός μας πάντοτε το καλό μας θέλει
με αγάπη όλα αυτά σήμερα μας στέλνει,
πόσα πράγματα μας δίνει του Χριστού η καλοσύνη
δώρα πάρετε παιδιά απ' του δέντρου τα κλαδιά.

Χριστούγεννα του χωριού
Κωνσταντίνος Χατζόπουλος

Μες την αχνόφεγγη βραδιά
πέφτει ψιλό-ψιλό το χιόνι,
γύρω στην έρμη λαγκαδιά
στρώνοντας κατάσπρο σεντόνι.

Ούτε πουλιού γροικάς λαλιά,
ούτ' ένα βέλασμα προβάτου,
λες κι απλωμένη σιγαλιά
είναι κει ολόγυρα θανάτου.

Μα ξάφνου πέρα απ' το βουνό
γλυκός σημάντρου ήχος γροικιέται,
ωσάν βαθιά απ' τον ουρανό
μέσα στη νύχτα να σκορπιέται.

Κι αντιλαλεί τερπνά-τερπνά
γύρω στην άφωνα την πλάση,
και το χωριό γλυκοξυπνά
την Άγια μέρα να γιορτάσει.

Χριστούγεννα Λέων. Συμεωνίδης

Το σήμαντρο της εκκλησίας αχολογά με χάρη
καλώντας τους χριστιανούς για τον εσπερινό
και μια κοπέλα λιγερή με πρόσωπο φεγγάρι
σκουπίζ' απ' τα ματάκια της το δάκρυ το στερνό.
Παιδόπουλα με όργανα τις γειτονιές γυρίζουν

"Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλη..."
χίλιες γλυκές ανάμνησες στη σκέψη φτερουγίζουν,
κι απ' το ποτήρι της χαράς θε να μεθύσουν όλοι.

Κι η κόρη μπρος στην Παναγιά, παρακαλώντας λέει:
-Δέσποινα Σου, Καλή Κυρά, λυπήσου με, Παρθένα,
δως τη χαρά σε μια καρδιά που μέρα νύχτα κλαίει
και τον λεβέντη π' αγαπώ, αχ φέρτονε σε μένα!

Η Οικουμένη προσκυνά, Χριστούλη μου, μ' ελπίδα
την Φάτνη που γεννήθηκες, η φύση εορτάζει
οι ταπεινοί προσμένουνε μια σπλαχνική αχτίδα

και μόνο στην καρδούλα μου ριζώνει το μαράζι.

Κι ενώ σωριάζεται στη γη η κόρη πικραμένη
τα δάκρυα ποτίζουνε τα ροδομάγουλά της.
Μα, να! Η πόρτα διάπλατη, χωρίς να το προσμένει
και σε λιγάκι βρίσκεται ο νιος στην αγκαλιά της.

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 18/12/2012 20:54

Πού το θυμήθηκες αυτό το ποίημα των παιδικών μας χρόνων;:laugh:

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από vasiliki ver - 18/12/2012 20:58

Hlianna έγραψε:

Πού το θυμήθηκες αυτό το ποίημα των παιδικών μας χρόνων;:laugh:

και εγώπαιδάκι είμαι γειτόνισσα :laugh:

=====

Απ:Ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από vasiliki ver - 19/12/2012 09:18

Χριστουγεννιάτικα έθιμα στην Ελλάδα!

Μελωδίες γιορτινές, παιδικές μυθοπλασίες, αρώματα από κουζίνες νοικοκυριών, φωτιές, κουδούνες, τυχερά παιχνίδια, αγιοβασιλιάτικα караβάκια και χριστουγεννιάτικα δέντρα, μεταμφιέσεις και καλικάντζαροι, δίνουν αυτές τις ημέρες το δικό τους ξεχωριστό χρώμα σε όλες τις περιοχές αλλά ακόμη και τις πιο μικρές εστίες της ελληνικής επικράτειας. Όλοι προετοιμάζονται για τη γέννηση του Χριστού, τα ρεβενιόν έχουν την τιμητική τους ενώ οι οικογένειες και οι παρέες μεγαλώνουν και οι δρόμοι και οι πλατείες φωτίζονται και πλημμυρίζουν από κόσμο.Κάθε περιοχή έχει αυτές τις ημέρες τα δικά της ξεχωριστά έθιμα. Στην Ήπειρο πέρα από τα καθιερωμένα υπάρχουν και μερικά έθιμα που έχουν αρχίσει να φθείρονται με το πέρασμα των χρόνων. Ας δούμε μερικά από αυτά:

Τα καρύδια

Τα καρύδια είναι ένα παραδοσιακό ομαδικό παιχνίδι που παίζουν τα παιδιά. Οι κανόνες του παιχνιδιού έχουν ως εξής: Κάποιο παιδί χαράζει στο χώμα μια ευθεία γραμμή.

Πάνω σ' αυτή, κάθε παίκτης βάζει κι από ένα καρύδι στη σειρά. Μετά, ο κάθε παίκτης με τη σειρά του και από κάθετη απόσταση ενός με δύο μέτρα από τη γραμμή των καρυδιών, σημαδεύει σκυφτός, και με το μεγαλύτερο και το πιο στρογγυλό καρύδι του, κάποιο άλλο καρύδι.

Όποιο καρύδι πετύχει και το βγάλει έξω από τη γραμμή το κερδίζει και δοκιμάζει ξανά

σημαδεύοντας κάποιο άλλο καρύδι. Αν αστοχήσει, συνεχίζει ο επόμενος παίκτης. Το παιχνίδι συνεχίζεται μέχρι να βγουν από τη γραμμή όλα τα καρύδια.

Το αναμμένο πουρνάρι

Όταν γεννήθηκε ο Χριστός και πήγαν, οι βοσκοί να προσκυνήσουν, ήταν νύχτα σκοτεινή. Βρήκαν κάπου ένα ξερό πουρνάρι κι έκοψαν τα κλαδιά του. Πήρε ο καθένας από ένα κλαδί στο χέρι, του έβαλε φωτιά και γέμισε το σκοτεινό βουνό χαρούμενες φωτιές και τριξίματα και κρότους. Από τότε, λοιπόν, στα χωριά της Αρτας, όποιος πάει στο σπίτι του γείτονα, για να πει τα χρόνια πολλά, καθώς και όλα τα παιδιά τα παντρεμένα, που θα πάνε στο πατρικό τους, για να φιλήσουν το χέρι του πατέρα και της μάνας τους, να κρατούν ένα κλαρί πουρνάρι, ή ό,τι άλλο δεντρικό που καιει τρίζοντας. Στο δρόμο το ανάβουν και το πηγαίνουν έτσι αναμμένο στο πατρικό τους σπίτι και γεμίζουν χαρούμενες φωτιές και κρότους τα σκοτεινά δρομάκια του χωριού.

Ακόμη και στα Γιάννενα το ίδιο κάνουν. Μόνο που εκεί δεν κρατούν ολόκληρο το κλαρί το πουρνάρι αναμμένο στο χέρι τους – είναι μεγάλη πολιτεία τα Γιάννενα – αλλά κρατούν στη χούφτα τους μια χεριά δαφνόφυλλα και πουρνάρόφυλλα, που τα πετούν στο τζάκι, μόλις μπουέ και καλημερίζουν. Κι όταν τα φύλλα τα ξερά πιάσουν φωτιά κι αρχίσουν να τρίζουν και να πετάνε σπίθες, εύχονται: «Αρνιά, κατσικιά, νύφες και γαμπρούς!» Αυτή είναι η καλύτερη ευχή για κάθε νοικοκύρη. Να προκόβουν τα κοπάδια του, να πληθαίνει η φαμελιά του, να μεγαλώνουν τα κορίτσια και τα παλικάρια του, να του φέρνουν στο σπίτι νύφες και γαμπρούς, να του δώσουν εγγόνια που δε θ' αφήσουν τ' όνομα το πατρικό να σβήσει.

Σε άλλες περιοχές της Ελλάδας αναβιώνουν τα εξής έθιμα:

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Το τάισμα της βρύσης

Οι κοπέλες, τα χαράματα των Χριστουγέννων, αλλού την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, πηγαίνουν στην πιο κοντινή βρύση "για να κλέψουν το άκραντο νερό" (άκραντο, δηλαδή αμίλητο, γιατί δε βγάζουν λέξη σ' όλη τη διαδρομή). Αλείφουν τις βρύσες του χωριού με βούτυρο και μέλι, με την ευχή όπως τρέχει το νερό να τρέχει και η προκοπή στο σπίτι τον καινούργιο χρόνο και γλυκιά να είναι και η ζωή τους. Για να έχουν καλή σοδειά, όταν φτάνουν εκεί, την "ταΐζουν", με διάφορες λιχουδιές, όπως βούτυρο, ψωμί, τυρί, όσπρια ή κλαδί ελιάς. Όποια θα πήγαινε πρώτη στη βρύση, αυτή θα ήταν και η πιο τυχερή ολόκληρο το χρόνο. Έπειτα ρίχνουν στη στάμνα ένα βατόφυλλο και τρία χαλίκια, "κλέβουν νερό" και γυρίζουν στα σπίτια τους πάλι αμίλητες μέχρι να πιούνε όλοι από το άκραντο νερό. Με το ίδιο νερό ραντίζουν και τις τέσσερις γωνίες του σπιτιού, ενώ σκορπούν στο σπίτι και τα τρία χαλίκια.

Το Πάντρεμα της φωτιάς

Την παραμονή των Χριστουγέννων σε πολλά μέρη της Ελλάδας "παντρεύουν", τη φωτιά. Παίρνουν ένα ξύλο με θηλυκό όνομα και ένα με αρσενικό όνομα, συνήθως από αγκαθωτά δέντρα. Τα αγκαθωτά δέντρα, κατά τη λαϊκή αντίληψη, απομακρύνουν τα δαιμονικά όντα, όπως τους καλικάντζαρους. Στη Θεσσαλία, επιστρέφοντας από την εκκλησία στο σπίτι, τα κορίτσια βάζουν παραδίπλα στο αναμμένο τζάκι κλωνάρια κέδρου που τα ξεδιαλέγουν, ενώ τα αγόρια τοποθετούν κλαδιά από αγριοκερασιά. Τα μικρά αυτά κλάδια δέντρων αντιπροσωπεύουν τις προσωπικές τους επιθυμίες για την πραγματοποίηση μιας όμορφης ζωής. Φροντίζουν μάλιστα τα κλαδιά αυτά να είναι λυγερά και παρακολουθούν με ενδιαφέρον ποιο κλωνάρι θα καεί πρώτο, καθώς λένε πως αυτό είναι καλό σημάδι για το κορίτσι ή το αγόρι, αντίστοιχα, και συγκεκριμένα πως θα είναι αυτό που θα παντρευτεί πρώτο.

"Έλα, έχουμε γουρουνοχαρά"

Η προετοιμασία για το σφάξιμο του γουρουνιού γινόταν με εξαιρετική φροντίδα, ενώ επακολουθούσε γλέντι μέχρι τα ξημερώματα, για να επαναληφθεί η ίδια διαδικασία την επόμενη και

τη μεθεπόμενη μέρα. Τρεις-τέσσερις συγγενικές οικογένειες καθόριζαν με τη σειρά ποια ημέρα θα έσφαζε το γουρούνι της. Για κάθε σφαγή μεγάλου γουρουνιού απαιτούνταν 5-6 άνδρες, εκτός των παιδιών, που είχαν ηλικία πολλές φορές 20-25 ετών. Επειδή όμως η όλη εργασία είχε ως επακόλουθο το γλέντι και τη χαρά, γι' αυτό και η ημέρα αυτή καθιερώθηκε ως "γουρουνοχαρά ή γρουνουχαρά".

Τα Πρωτοχρονιάτικα Μπαμπαλιούρια

Οι γιορτές της Πρωτοχρονιάς ξεκινούν παραδοσιακά στη Λάρισα από την παραμονή, όπου τα παιδιά βγαίνουν στους δρόμους τραγουδώντας τα Αγιοβασιλιάτικα κάλαντα και φωνάζοντας "Σουρβάσο". Την ημέρα της Πρωτοχρονιάς αναβιώνουν τα "Μπαμπαλιούρια", είναι ένα Πρωτοχρονιάτικο έθιμο, που έχει τις ρίζες του στη Διονυσιακή λατρεία.

Η στολή των Μπαμπαλιούρηδων, αποτελείται από το "σαλβάρι", ένα μάλλινο άσπρο παντελόνι, το οποίο στερεώνουν στη μέση με μια μάλλινη άσπρη ζώνη. Το πουκάμισο που φορούν από πάνω είναι συνήθως άσπρο με φαρδιά μανίκια σαν εκείνο των τσολιάδων. Στα πόδια φορούν άσπρες καλτσοδέτες και τσαρούχια. Στη μέση φορούν ένα χοντρό μάλλινο ύφασμα, διπλωμένο πολλές φορές, όπου επάνω δένουν τα μεγάλα και βαριά κουδούνια. Στο κεφάλι φορούν ειδική μάσκα, από προβιά ζώου, τη λεγόμενη "φουλίνα". Η μάσκα αυτή είναι άσπρη ή μαύρη και έχει τρία ανοίγματα, δύο στα μάτια και ένα στο στόμα. Στα χέρια κρατούν ένα ξύλινο κυρτό σπαθί που συμπληρώνει τη φορεσιά του κάθε "Μπαμπαλιούρη".

Ετοιμα πλέον τα "Μπαμπαλιούρια" περιμένουν να τελειώσει η Θεία Λειτουργία για να ξεχυθούν στους δρόμους. Μαζί τους είναι πάντα ο "αδελφογύρτης" ο οποίος κρατάει έναν κουμπάρα και μαζεύει τα χρήματα που προσφέρει ο κόσμος. Πριν ακόμη τελειώσει η Πρωτοχρονιάτικη Θεία Λειτουργία οι "Μπαμπαλιούρηδες" έχουν πάρει θέση έξω από τις τρεις ενορίες του χωριού.

Βγαίνοντας ο κόσμος από την εκκλησία τους συναντά και αιφνιδιάζεται αφού περνούν το σπαθί στη μέση τους και δεν αφήνουν κανέναν να περάσει αν δεν βάλει χρήματα επάνω σ' αυτό. Μόλις βάλουν τα χρήματα τα παίρνει ο αδελφογύρτης και τους εύχεται Καλή Χρονιά. Μετά τις εκκλησίες τα "Μπαμπαλιούρια" πηγαίνουν στην πλατεία, και με το δυνατό θόρυβο που προκαλούν τα κουδούνια τους, τραβούν την προσοχή των ντόπιων και ξένων επισκεπτών. Φεύγοντας από εκεί, περνούν από τα καφενεία και τις καφετέριες του χωριού και έπειτα ξεχύνονται στους δρόμους μέχρι αργά το βράδυ. Αυτό το έθιμο έχει σαν σκοπό να διώξει τα κακά πνεύματα, και να είναι ήσυχη και χαρούμενη η καινούρια χρονιά.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Το Χριστόξυλο

Στα χωριά της βόρειας Ελλάδας, από τις παραμονές των εορτών ο νοικοκύρης ψάχνει στα χωράφια και διαλέγει το πιο όμορφο, το πιο γερό, το πιο χοντρό ξύλο από πεύκο ή ελιά και το πάει σπίτι του. Αυτό ονομάζεται Χριστόξυλο και είναι το ξύλο που θα καίει για όλο το δωδεκαήμερο των εορτών, από τα Χριστούγεννα μέχρι και τα Φώτα, στο τζάκι του σπιτιού. Η στάχτη των ξύλων αυτών προφύλασσε το σπίτι και τα χωράφια από κάθε κακό.

Πριν ο νοικοκύρης φέρει το Χριστόξυλο, κάθε νοικοκυρά φροντίζει να έχει καθαρίσει το σπίτι και με ιδιαίτερη προσοχή το τζάκι, ώστε να μη μείνει ούτε ίχνος από την παλιά στάχτη. Καθαρίζουν ακόμη και την καπνοδόχο, για να μη βρίσκουν πατήματα να κατέβουν οι καλικάντζαροι, τα κακά δαιμόνια, όπως λένε στα παραδοσιακά χριστουγεννιάτικα παραμύθια. Το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων, όταν όλη η οικογένεια θα είναι μαζεμένη γύρω από το τζάκι, ο νοικοκύρης του σπιτιού ανάβει την καινούρια φωτιά και μπαίνει στην εστία το Χριστόξυλο. Σύμφωνα με τις παραδόσεις του λαού, καθώς καίγεται το Χριστόξυλο, ζεσταίνεται ο Χριστός στη φάτνη Του. Σε κάθε σπιτικό, οι νοικοκυραίοι προσπαθούν το Χριστόξυλο να καίει μέχρι τα Φώτα.

Το έθιμο της Καμήλας

Κάθε χρόνο, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς τα μέλη του πολιτιστικού συλλόγου 'Καβακλή' των Κουφαλιών Θεσσαλονίκης ξεχύνονται στους δρόμους της πόλης. Δεν λένε όμως τα κάλαντα, αλλά μεταμφιέζονται σε καμήλες και φωνάζουν δυνατά διάφορα συνθήματα. Σκοπός τους είναι να παραπλανήσουν τους στρατιώτες του Ηρώδη που ψάχνουν να βρουν το νεογέννητο Ιησού, ώστε να μην μπορέσουν να τον σκοτώσουν.

Οι παραδοσιακές φουφούδες

Με παραδοσιακές φουφούδες και την επίσκεψη του Καππαδόκη Αη Βασίλη γιορτάζονται τα Χριστούγεννα στην πόλη της Καβάλας. Το εμπορικό κέντρο της πόλης την παραμονή των Χριστουγέννων θυμίζει μια μεγάλη ψησταριά. Στους περισσότερους πεζοδρόμους, αλλά και στα πεζοδρόμια, οι έμποροι στήνουν υπαίθριες ψησταριές, τις λεγόμενες φουφούδες και προσφέρουν σε όλους τους περαστικούς ψητά κρέατα και ντόπιο κόκκινο κρασί.

Οι παραδοσιακές φουφούδες στήνονται ξανά την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, αυτή τη φορά σε μεγαλύτερη έκταση και από νωρίς το μεσημέρι στήνεται μεγάλη γιορτή με άφθονο κρασί ορχήστρες και υπαίθριες ψησταριές για την υποδοχή του νέου χρόνου πολύ πριν από τα μεσάνυχτα.

Από την παραμονή των Χριστουγέννων ένα ακόμη έθιμο αναβιώνει στην πόλη και συγκεκριμένα στην περιοχή της Νέας Καρβάλης. Πρόκειται για την επίσκεψη του Καππαδόκη Αη Βασίλη που ολοκλήρωσε το μεγάλο του ταξίδι από την Καισάρεια φθάνοντας στο λαογραφικό χωριό «Ακόντισμα», όπου θα παραμείνει μέχρι την τελευταία μέρα του έτους.

Οι Μωμόγεροι

Στα χωριά Πλατανιά και Σιταγροί του Νομού Δράμας συναντάμε το έθιμο των Μωμόγερων, το οποίο προέρχεται από του Πόντιους πρόσφυγες. Η ονομασία του εθίμου προέρχεται από τις λέξεις μίμος ή μώμος και γέρος και συνδέεται με τις μιμητικές κινήσεις των πρωταγωνιστών. Αυτοί, φορώντας τομάρια ζώων – λύκων, τράγων ή άλλων - ή ντυμένοι με στολές ανθρώπων οπλισμένων με σπαθιά, έχουν τη μορφή γεροντικών προσώπων.

Οι Μωμόγεροι, εμφανίζονται καθ' όλη τη διάρκεια του δωδεκαήμερου των εορτών, και προσδοκώντας τύχη για τη νέα χρονιά, γυρίζουν σε παρέες στους δρόμους των χωριών και τραγουδούν τα κάλαντα ή άλλους ευχετικούς στίχους. Όταν δύο παρέες συναντηθούν, κάνουν ψευτοπόλεμο μεταξύ τους, ώσπου η μία ομάδα να νικήσει και η άλλη να δηλώσει υποταγή. Παραλλαγές του ίδιου εθίμου, συναντώνται σε χωριά της Κοζάνης και της Καστοριάς, με την ονομασία Ραγκουτσάρια.

Οι κλαδαριές

Οι κλαδαριές στην περιοχή του Βοΐου εντάσσονται στα έθιμα του δωδεκαήμερου, όπως αποκαλείται το διάστημα από τα Χριστούγεννα και μετά. Η προετοιμασία για το έθιμο όμως, ξεκινά ήδη από τον Οκτώβριο. Συγκεκριμένα, την επόμενη του Αγίου Δημητρίου, στις 27 Οκτωβρίου, τα παιδιά και οι έφηβοι τρέχουν στα χωράφια και τις βουνοπλαγιές και μαζεύουν κλαδιά και ξερά χόρτα για την κλαδαριά. Ψάχνουν κυρίως κλαδιά κέδρου που έχουν ένα ιδιαίτερο άρωμα. Τα κλαδιά αποθηκεύονται σε μέρος ξηρό και παραμένουν εκεί για να ξεραθούν εντελώς και να μην έχουν υγρασία.

Στις 23 Δεκεμβρίου, η ετοιμασία ξεκινά ήδη από το μεσημέρι. Τα κλαδιά στοιβάζονται στον ανοιχτό χώρο όπου θα τελεστεί το έθιμο και δημιουργούν ένα τεράστιο σωρό. Ο σωρός ανάβει το βράδυ, από τα χέρια του γηραιότερου κατοίκου του χωριού. Τότε, οι κάτοικοι πιάνουν το χορό γύρω από την πυρά. Σε κάποια μέρη περιφέρονται γύρω από την πυρά και οι κωδωνοφόροι, άνδρες που κρεμούν κουδούνια και δίνουν στην όλη τελετή ένα χαρακτήρα αρχαιοελληνικού διονυσιακού δρώμενου. Το άρωμα των κέδρων και η όλη ατμόσφαιρα δημιουργούν πράγματι μια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα. Σε κάποια μέρη του Βοΐου, η κλαδαριά ανάβει τις Απόκριες και συγκεκριμένα, την Κυριακή της Τυρινής

Στην Φλώρινα, οι κάτοικοι υποδέχονται τη γέννηση του Χριστού ανάβοντας μεγάλες φωτιές στις 12

τα μεσάνυχτα, που συμβολίζουν τη φωτιά που άναψαν οι ποιμένες της Βηθλεέμ για να ζεσταθεί ο νεογέννητος Χριστός. Φωτιές ανάβουν επίσης και το βράδυ της Πρωτοχρονιάς.

Κόλιντα Μπάμπο/color]

Στην Πέλλα αναβιώνει το έθιμο της «Κόλιντα Μπάμπο» που έχει σχέση με τη σφαγή του Ηρώδη. Οι κάτοικοι της περιοχής ανάβουν το βράδυ φωτιές φωνάζοντας «κόλιντα μπάμπο» δηλαδή «σφάζουν γιαγιά». Σύμφωνα με το έθιμο οι φωτιές ανάβουν για να μάθουν οι άνθρωποι για τη σφαγή και να προφυλαχτούν.

Το σπόρδισμα των φύλλων

Στη Θάσο, έως σήμερα, οι οικογένειες κρατούν ένα πολύ παλιό έθιμο είναι το σπόρδισμα των φύλλων και γίνεται ως εξής: Κάθονται όλοι γύρω από το αναμμένο τζάκι, τραβούν την ανθρακιά προς τα έξω και ρίχνουν γύρω στ' αναμμένα κάρβουνα, φύλλα ελιάς, βάζοντας στο νου τους από μια ευχή, χωρίς όμως να την πουν στους άλλους. Όποιου το φύλλο γυρίσει περισσότερο, εκείνου θα πραγματοποιηθεί και η ευχή του.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Το σπάσιμο του ροδιού

Το πρωί της Πρωτοχρονιάς, η οικογένεια πηγαίνει στην εκκλησία και ο νοικοκύρης κρατάει στην τσέπη του ένα ρόδι, για να το λειτουργήσει. Γυρνώντας σπίτι, πρέπει να χτυπήσει το κουδούνι της εξώπορτας -δεν κάνει να ανοίξει ο ίδιος με το κλειδί του- και έτσι να είναι ο πρώτος που θα μπει στο σπίτι για να κάνει το καλό ποδαρικό, με το ρόδι στο χέρι.

Μπαίνοντας μέσα, με το δεξί, σπάει το ρόδι πίσω από την εξώπορτα, το ρίχνει δηλαδή κάτω με δύναμη για να σπάσει και να πεταχτούν οι ρώγες του παντού και ταυτόχρονα λέει: "με υγεία, ευτυχία και χαρά το νέο έτος κι όσες ρώγες έχει το ρόδι, τόσες λίρες να έχει η τσέπη μας όλη τη χρονιά". Τα παιδιά μαζεμένα γύρω-γύρω κοιτάζουν οι ρώγες αν είναι τραγανές και κατακόκκινες. Όσο γερές κι όμορφες είναι οι ρώγες, τόσο χαρούμενες κι ευλογημένες θα είναι οι μέρες που φέρνει μαζί του ο νέος χρόνος.

Το κυνήγι τα Χριστούγεννα στα χωριά Μάνης/color]

Κατά τη διάρκεια της σαρακοστής τα περισσότερα παιδιά βγαίνανε κυνήγι. Τα βράδια, όταν το σούρουπο έπεφτε για καλά και το κρύο άρχιζε να τσουίζει, παίρνανε το "φακό" με καινούργια "πλάκα" και γυρίζανε στα χαλάσματα και στα σπήλια κοντά στο χωριό. Στόχος τους οι γουργουγιάννηδες, τα μικρά πουλάκια που κούρνιαζαν εκεί. Τα θαμπώνανε με το φακό και τα πιάνανε. Αν ήταν πολύ ψηλά, τα χτυπούσανε με τις λαστιχιέρες (σφεντόνες). Η μάνα ή κάποια μεγάλη αδερφή, μετά από πολλή γκρίνια τους, τα καθάριζαν και τα πάστωναν. Τα βάζανε σε πήλινα ή γυάλινα βάζα, για να τα φάνε τα Χριστούγεννα.

Πολλά παιδιά μάζευαν είκοσι και περισσότερα πουλάκια και καμάρωναν για τις ... κυνηγετικές ικανότητες τους και για την σοδειά τους. Και όταν ζύγωναν οι γιορτές, άρχιζαν οι παραδοσιακές ετοιμασίες. Το σπίτι έπρεπε να βάλει τα γιορτινά του και όλο το χωριό να καθαριστεί και να ετοιμαστεί, για να υποδεχτεί τους ξενιτεμένους του που θα έρχονταν να κάνουν γιορτές με τους δικούς τους.

Κρήτη:

Χριστόψωμο

Το ζύμωμα του χριστόψωμου θεωρείται έργο θείο και είναι έθιμο καθαρά Χριστιανικό. Οι γυναίκες φτιάχνουν τη ζύμη με ιδιαίτερη ευλάβεια και υπομονή. Το ζύμωμα είναι μια ιεροτελεστία. Χρησιμοποιούν ακριβώς υλικά, όπως φιλοκοσκινισμένο αλεύρι, ροδόνερο, μέλι, σουσάμι, κανέλα και γαρίφαλα, και κατά τη διάρκεια του ζημώματος λένε: "Ο Χριστός γεννιέται, το φως ανεβαίνει, το προζύμι για να γένει." Πλάθουν το ζυμάρι και παίρνουν τη μισή ζύμη και φτιάχνουν μια κουλούρα. Με την υπόλοιπη φτιάχνουν σταυρό με λουρίδες απ' τη ζύμη. Στο κέντρο βάζουν ένα άσπαστο καρύδι ή

ένα αυγό, συμβολίζοντας τη γονιμότητα.

Για το χριστουγεννιάτικο τραπέζι, το Χριστόψωμο είναι ευλογημένο ψωμί, αφού αυτό θα στηρίξει τη ζωή του νοικοκύρη και της οικογένειάς του. Το κόβουν ανήμερα τα Χριστούγεννα, δίνοντας πολλές ευχές.

ΘΡΑΚΗ

Τα Ρουγκάτσια

Στο Πύθιο τα μικρά παιδιά έβγαιναν στους δρόμους του χωριού για να πουν τα “κόλιαντα” μια μέρα νωρίτερα από την παραμονή των Χριστουγέννων, δηλαδή στις 23 Δεκεμβρίου. Τα αγοράκια, από νωρίς το πρωί, ξεχύνονταν στα σοκάκια του χωριού και φώναζαν: “ Κόλιντα,μπάμπου τσικ,τσικ,τσικ...” Ανήμερα τα Χριστούγεννα τα παλικάρια του χωριού χωρίζονταν σε μικρές ομάδες και γύριζαν όλα τα σπίτια. Την κάθε ομάδα την αποτελούσαν τέσσερα άτομα. Στο δρόμο λέγανε τραγούδια του δρόμου και μέσα στο σπίτι το: «Σαράντα μέρις έχουμι Χριστό που καρτερούμε...» Τα Ρουγκάτσια, δηλαδή οι παρέες των παλικαριών, όταν έμπαιναν στο σπίτι κάθονταν, όπου τους έβαζαν οι νοικοκυραίοι, και τραγουδούσαν εναλλάξ δυο-δυο το παραπάνω τραγούδι. Κι αυτό για να “ξεκουράζουν” τη φωνή τους. Γιατί το τραγούδι ήταν πολύ μεγάλο, χωρίς ενδιάμεσα “ξεκουράσματα”, και θα δυσκολεύονταν να τα βγάλουν πέρα. Εξάλλου έπρεπε να τραγουδήσουν σε πολλά σπίτια και μέχρι αργά το βράδυ της μέρας των Χριστουγέννων. Όταν θα ’ρχονταν τα Ρουγκάτσια στο σπίτι έπρεπε όλα τα μέλη της οικογένειας να βρίσκονται εκεί. Σπίτι κλειστό τα Ρουγκάτσια δεν έπρεπε να βρουν. Το ’χανε σε κακό. Κάθονταν, τραγουδούσαν, έπαιρναν το κέρασμά τους, το φιλοδώρημά τους (χρήματα) και φεύγανε για άλλο σπίτι.

ΝΗΣΙΑ

Η σπηλιά του Αϊ Γιάννη στην Μαραθοκεφάλα Κισάμου

Στην σπηλιά του Αϊ Γιάννη στην Μαραθοκεφάλα Κισάμου την παραμονή των Χριστουγέννων τελείται Αρχιερατική θεία λειτουργία. Η αναπαράσταση της φάτνης όπου γεννήθηκε ο Χριστός με πρόβατα, βοσκούς φωτιές σήμαντρα και το αστέρι να λάμπει στην κορυφή της σπηλιάς δίνουν ιδιαίτερο χρώμα. Παλιότερα, από την παραμονή των Χριστουγέννων οι γεωργοί οι βοσκοί και οι ναυτικοί έλεγαν "πώς παλεύουν οι καιροί, και οι αέρηδες ποιος θα γεννηθεί και ποιος θα βαπτισθεί". Όποιος γεννηθεί όποιος δηλαδή υπερισχύσει και βγει νικητής την ημέρα των Χριστουγέννων, αυτός θα υπερισχύσει μέχρι και τα Φώτα αλλά και ολόκληρο τον καινούργιο χρόνο. Πιο παλιά το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων έκοβαν κλαδιά και βλαστούς οι νοικοκυρές και τα πήγαιναν στο σπίτι. Τα έβαζαν σε ποτήρι με νερό και προσμονούσαν να ανθίσουν.

Οι κεφαλονίτικες κολόνιες

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, τα παιδιά βάζουν μια αγιοβασιλίτσα στην είσοδο του σπιτιού, για να φυλάει το σπίτι. Το μεσημέρι, οι Κεφαλονίτισσες μαγειρεύουν τηγανίτες. Το ίδιο βράδυ, οι κάτοικοι στο Αργοστόλι πηγαίνουν στην εκκλησία κρατώντας κολώνιες με τις οποίες ραντίζουν ο ένας τον άλλο. Στο γυρισμό, σπάνε στο κατώφλι ένα ρόδι και μετρούν τα σπόρια του. Κάθε σπόρος συμβολίζει και μια ευχή που θα πραγματοποιηθεί τη νέα χρονιά.

Τα Αγιοβασιλιάτικα караβάκια

Στην πόλη της Χίου την παραμονή της Πρωτοχρονιάς υπάρχει ένα έθιμο, τα αγιοβασιλιάτικα караβάκια. Σύμφωνα με αυτό, οι ενορίες κατασκευάζουν πλοία, σε σύγκριση. Αυτά συναγωνίζονται μεταξύ τους ως προς την ποιότητα κατασκευής και ως προς την ομοιότητα με τα πραγματικά πλοία, ενώ οι ομάδες, το πλήρωμα, του κάθε πλοίου τραγουδούν κάλαντα.

http://www.ipiros.gr/portal2/index.php?option=com_content&view=article&id=259:2011-12-19-21-32-21&catid=32:--&Itemid=59

=====

Απ'ἤρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 21/12/2012 06:59

<http://www.youtube.com/watch?v=Jga12lm8cvk>

=====

Απ'ἤρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά!

Δημοσιεύθηκε από vasiliki ver - 24/12/2012 20:54

Τα Χριστούγεννα των Ελλήνων και τα έθιμά τους!

Ο χρόνος για τον παραδοσιακό άνθρωπο είναι, το περιεχόμενό του, η εμπειρία του Γράφει η Αικατερίνη Πολυμέρου-Καμηλάκη*

Στη ζωή των Ελλήνων αγροτών αυτή την περίοδο κυριαρχούσε το κρύο, το τέλος της σποράς και η μείωση του φωτός. Το Δεκέμβριο έχουμε τις μικρότερες μέρες. Από τα Χριστούγεννα όμως και ύστερα αρχίζουν να μεγαλώνουν. «Του Δεκέμβρη η μέρα, καλημέρα-καλησπέρα», λέει μια παροιμία για το Δεκέμβρη.

Με τον ήλιο και το φως σχετίζονται και τα Χριστούγεννα. Από τις 22 του Δεκέμβρη, δηλαδή από το χειμερινό ηλιοστάσιο, η απόκλιση του ήλιου αρχίζει να λιγοστεύει, οπότε το βόρειο ημισφαίριο, όπου βρίσκεται και η Ελλάδα, φωτίζεται περισσότερο και η μέρα μεγαλώνει.

Η γιορτή των γενεθλίων του Χριστού θεσπίστηκε στις 25 Δεκεμβρίου από τους Χριστιανούς και ο εορτασμός της επεκτάθηκε σταδιακά σε όλο το ρωμαϊκό κράτος, ανατολικό και δυτικό. Στόχος τους ήταν να παραμερίσουν τον περσικό θεό Μίθρα, θεό του ήλιου και του φωτός. Η ημέρα των γενεθλίων του, «το Γενέθλιον του αήττητου Ἡλίου», γιορταζόταν στις 25 του Δεκέμβρη. Η γιορτή αυτή συνδυαζόταν με τα Σατουρνάλια, παλιά αγροτική γιορτή, που έγινε μία από τις σπουδαιότερες γιορτές των Ρωμαίων και γιορταζόταν από τις 17 έως τις 23 Δεκεμβρίου.

Ο σύνδεσμος του Χριστού με τον Ήλιο φανερώνεται και στην υμνογραφία των Χριστουγέννων: «Ανέτειλας, Χριστέ, εκ Παρθένου, νοητέ Ἡλιε της Δικαιοσύνης». Η γέννηση του Χριστού γιορταζόταν αρχικά στις 6 Ιανουαρίου, μαζί με τη βάπτισή. Το 378 για πρώτη φορά γιορτάστηκαν στην Κωνσταντινούπολη τα Χριστούγεννα ως αυτοτελής γιορτή.

Ο κύκλος των εθίμων του Δωδεκαημέρου ανοίγει την παραμονή των Χριστουγέννων και κλείνει τα Θεοφάνεια με τον αγιασμό των υδάτων. Προάγγελος των Χριστουγέννων είναι οι ομάδες των παιδιών που τραγουδούν τα κάλαντα. Τα κάλαντα αρχίζουν με την εξιστόρηση της γέννησης του Χριστού, συνεχίζουν με παινήματα για το σπίτι και τους σπιτικούς και τελειώνουν με αίτημα για φιλοδώρημα.

Σε ορισμένους ελληνικούς τόπους τα κάλαντα εξιστορούν την γέννηση του Χριστού σαν να γιορτάζουν την γέννηση ενός παιδιού:

Χριστός γεννάται χαρά στον κόσμο.

Χαρά στον κόσμο στα παλικάρια.

Σαράντα μέρες, σαράντα νύχτες

κι η Παναγιά μας κοιλοπονούσε.

Κοιλοπονούσε, παρακαλούσε

όλους τους Αγίους, τους Αϊ-Αποστόλους.

Οι Αποστόλοι μαμμή γυρεύουν...

Ώστου να πάνε κι ώστου να έρθουν,

η Παναγιά μας ξελευτερώθη.

Μέσα στις δάφνες, μες στα λουλούδια,

κάνει τον ήλιο και το φεγγάρι.

Έτσι στο Ζαγόρι της Ηπείρου για παράδειγμα, ξημερώνοντας Χριστούγεννα, κάνουν τα «σπάργανα», τηγανίτες με πολλά καρύδια, τα οποία συνηθίζουν να προσφέρουν σε όσους επισκέπτονται οποιαδήποτε λεχώνα. Το Δωδεκαήμερο που μεσολαβεί ανάμεσα στη γέννηση και τη βάπτισή του Χριστού είναι μια ιδιαίτερη χρονική περίοδος.

Αν για τα μικρά αβάπτιστα παιδιά και τις λεχώνες λαμβάνονται ιδιαίτερες προφυλάξεις στην παραδοσιακή κοινωνία, για να τα προστατεύσουν καθώς είναι ευάλωτα στις επιβουλές και συνάμα επικίνδυνα, ο χρόνος που μεσολαβεί από τη γέννηση ως τη βάπτισή του Χριστού είναι χρόνος αταξίας που αφορά ολόκληρη την παραδοσιακή κοινωνία.

Τα Χριστούγεννα αποτελούν οικογενειακή γιορτή, που συγκεντρώνει τα μέλη της οικογένειας γύρω από το κοινό τραπέζι, όπου θα κόψουν το χριστόψωμο, στολισμένο με καρύδια και σχέδια από ζυμάρι.

Στη Μακεδονία και αλλού τα Χριστούγεννα μαγείρευαν ντολμαδάκια (σαρμάδες) με λάχανο και κρέας χοιρινό, συνοδευμένο με σέλινο, πράσο ή σπανάκι (τα έλεγαν και σπάργανα του Χριστού, έτσι που τυλίγονταν στο λάχανο) ενώ σε άλλες περιοχές έσφαζαν κότα και έφτιαχναν σούπα.

Η γαλοπούλα είναι νεώτερη συνήθεια στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι.

*Διευθύντρια του Κέντρου Ερεύνες της Ελληνικής Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών.
<http://www.newsnow.gr/article/313645/ta-xristougenna-ton-ellinon-kai-ta-ethima-tous.html>

=====